

S. Amirthalingam

குவாமி விவேகானந்தரின் இலங்கை விஜய நாற்றாண்டு (1897 - 1997)

நிறைவீ மலர்

135

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சாரதா சேவாச்சிரமம்
பருத்தித்துறை
1998

135

கவுமி விவேகானந்தரின்

இலங்கை விஜய நாற்றாண்டு

(1897—1997)

மிருது மலை

S. AMIRTHALINGAM
SECRETARY TO THE GOVERNOR
GOVERNOR'S SECRETARIAT (ME)
TRINCOMALEE

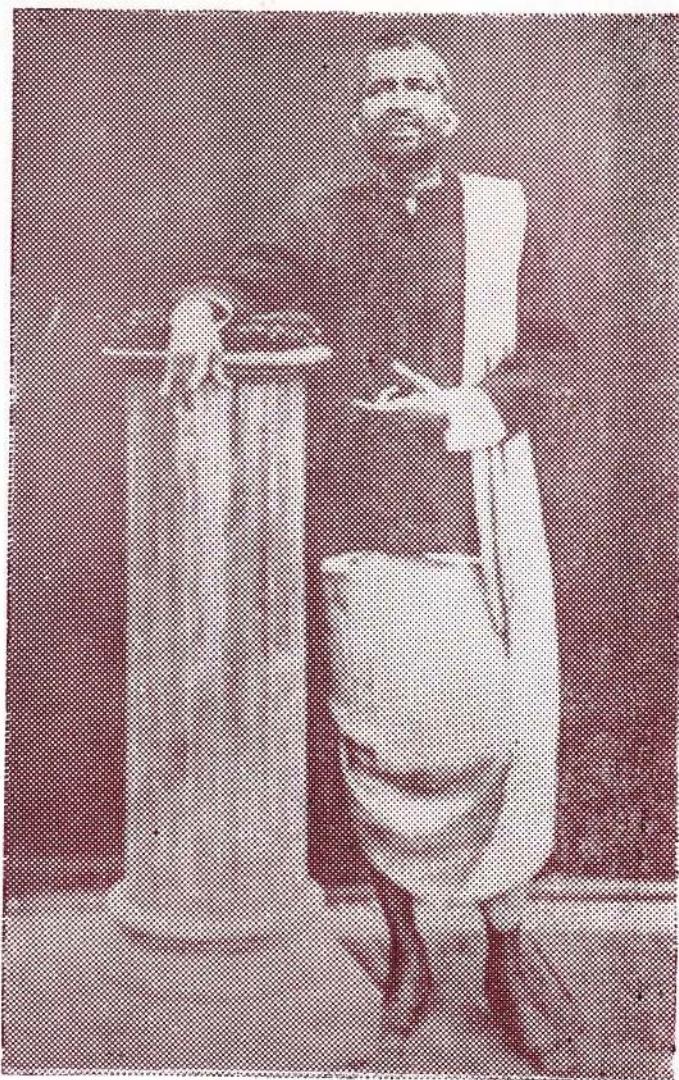
வெள்ளுடு:

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சாரத் சேவாச்சிரமம்
பருத்தித்துறை,
இலங்கை.

31-01-1998

இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த
உலகப்புகழ் பெற்ற இந்துசமயத் துறவிவேந்தர்
சுவாமி விவேகானந்தரின்
திருவடியில் இம்மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

BHAGAVAN SRI RAMAKRISHNA

PHONES : 654-1144
PBX : 654-1180
654-5391
654-8581
654-9681
FAX : 654-4346

RAMAKRISHNA MATH
P. O. BELUR MATH, DIST. HOWRAH
WEST BENGAL: 711202
05 September 1997

Message

I am glad to know that the Ramakrishna Sarada Sevashrama, Point Pedro, Sri Lanka, will publish a souvenir on Holy Mother's Jayanti this year.

I pray to the Holy Mother for Her blessings to be showered on all those who are associated with the ashrama and its activities and wish the publication of the souvenir a success.

SWAMI BHUTESHANANDA
PRESIDENT
Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

Message

RAMAKRISHNA MATH
Ramakrishna Math Marg
Domalguda
Hyderabad-500029
August 21, 1997

The Ramakrishna Sarada Sevashrama at Point Pedro in Sri Lanka is a product of the mother-heart of Sri Sarada Devi, known as the Holy Mother. A mother-heart will love and serve all people, irrespective of caste, creed, race or gender. This Sevashrama has been taking care of batches of children in distress.

In recent years, such services had to be done in the most unpropitious circumstances created by the war situation in the Jaffna area. But, through Sri Ramakrishna's grace, Swami Chidrupananda had braved all these adverse circumstances, and conducted the Sevashrama. It is hoped that peace will come to the northern Sri Lanka within a few months when the Sevashrama will be able to expand its service activities.

I convey my love and best wishes to all people connected with the Sevashrama and its inmates.

Swami Ranganathananda
Vice-President
Ramakrishna Math and
Ramakrishna Mission

“They alone live who live for others”

— Swami Vivekananda

வாழ்த்துச் செப்பி

நக்கள் தேவையில் தலைஞர் ஸ்ரீராமனிருஷ்மை அப்பொதுதுத் தொல்லடாத்து வரும் பருத்திச்சுறை ஸ்ரீராமனிருஷ்மை சார்தா போக்கியை, 27 ஜூலைக்காலை நின்று மேல் நள்ளால் என அறிக்கிறோம்.

மனித சேவத்தை இழந்து, சென்டாஸை, ரூபத்திரிசாக, அபிராமை, ஸ்ரீவை, அடிசூயத்தைம் போன்ற பல்லை பிராட்காலங்களில் திருப்பேட்டாக கீழாக சுயதான செழித்து இதன்சிறுந்த காலகட்டங்களில் போக்கான். ஒன்று சமுதாயத்திலே புது சிறந்த ஸ்ரீராமனிருஷ்மைத் தோற்று விஸ்தராக்கான காரம் பிடிக்காவதற்கா,

“நான் அப்பிலிகான் வாழ்விழா; பட்டாந்தாவிழா; குத்தாங்காவிழா; அவை” என்றுமேயாக இருப்பது, ஏறத்து நான்கை மூலியை, குலங்கால் அங்கை வழிபாடு கணிப் பாரம்¹, “நான் சிகாலபே போகுவே சிகாலவே” என்று பவனாறாக சூறி. மக்காகு சாலை உணரினால் சமுதாய பேராந்தாக பாக்கி, மக்கு நோய் பிரகதான அமைக்க வாய்க்கூட்டார் அவர், அவரது தீப்பாகி, நீலங்கு ஸ்ரீராமனிருஷ்மை அவர்தா சேவாக்கிரும் போன்ற துபான்சாலை வாசிகார தீவாரியைப் போன்றுநிற்கிறது என்னால். இத்தகைய துபான்சாலை பாக்கி அவிழுக் கூடாது, உடலிறு நான் சாந்தாய மாநாவங்களும் வரிசீக்காலம் என்பதை நூலின்மீண்டும்.

ஸ்ரீராமனிருஷ்மை சார்தா போக்கிய போக்கை மேஜ்பிழைய என்று ஏத்தனைக்கு மன்னை வயநக பகவான் ஸ்ரீராமனிருஷ்மை, அவைகள் ஸ்ரீகாரதாவேஷ்மார், கவானி விபேகாங்காத்தி அவிழார் தம் திடுபாதாங்களை வாய்க்கூப் போக்குவித்தியோ.

Vice President,

Ramakrishna Mission,
11, Ramakrishna Road,
Colombo - 6

T.R.O.Y

செய்தி ஆந்தகணாந்தா

வாழ்த்தி வணங்குவோம்

இந்து சமயத்தினர் அனைவருக்கும் தூய அன்னையாக விளங்கும் புனிதத் தாய் சாரதா தேவியாரது பிறந்தாள், குருபூசை தினமாகிய 21-12-97 நூற்றிறுக்கிழமையை என்று எமது உள்ளக்கமலம் அன்னையின் திருவடிகளை நோக்கி மலரட்டும். இதனால் எமது ஆசாபாசங்கள் அகன்று ஓளி விளங்கிப் பிரகாசிக்கட்டும். அன்பும், ஆக்மீகமும் பொறையும் தயவும் செறிந்த ஒரு மாதுரசியாக அன்னை விளங்கியமையால் இன்று எமது நாட்டிலும் அந்தப் புனித நாமத்தைக் கொண்ட எத்தனையோ நிறுவனங்கள் அருட்சேவையாற்றி மினிர்கின்றன.

இவற்றில் மிகவும் அருட்சிறப்புக்குரியதாக விளங்குவது பருத்தித்துறை சாரதா ஆச்சிரமமாகும். இங்கு இடம்பெற்றுள்ள தூய பணிகள் எம்மக்களின் உள்ளங்களில் உண்மைப் பாதையை உணர்த்தி நிற்பதாகும்.

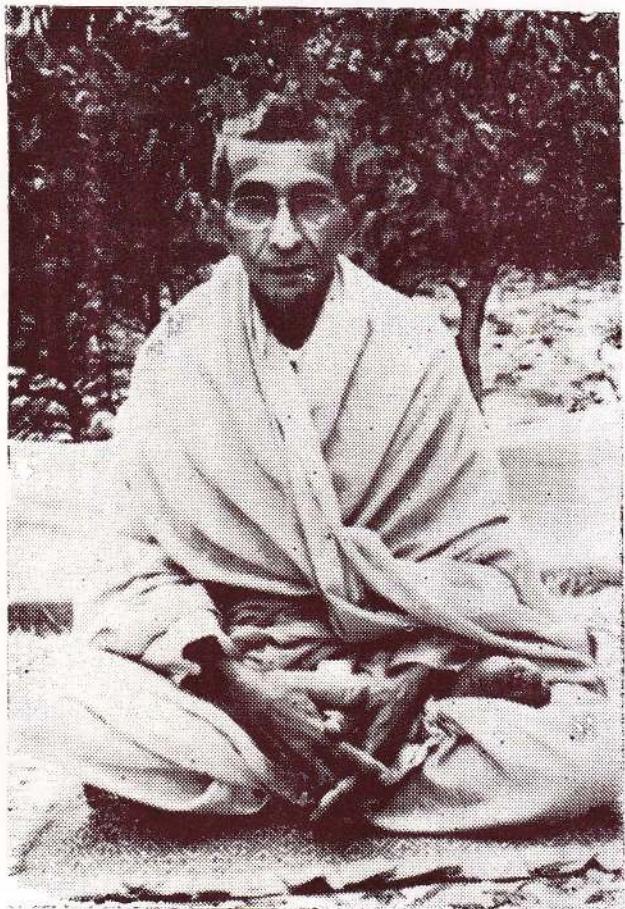
ஆச்சிரமத்தின் அனைத்துப் பணிகளையும் நன் முறையில் நிர்வகித்து வரும் சுவாயி சித்ரூபானந்தா அவர்களை வாழ்த்தி வணங்க வேண்டிய கடமை எமக்கு உண்டு. அன்னாரின் அருளாணையின் கீழ் மேறும் மேறும் நற்பணிகள் நிறைவு பெற எல்லாம் வல்ல திருவருளை வழுத்துகின்றேன்.

தூய அன்னையின் திருவடிகளை வணங்கி அமைகின்றேன்.

தங்கம்மா அப்பாக்ஞட்டி J. P.

தலைவர்

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

HIS HOLINESS
SWAMI VIRESWARANANDAJI MAHARAJ
10 th President,
Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission.

Most Revered Swami Bhuteshanandaji Maharaj
President, Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

A Message

from
Srimat Swami Bhuteshanandaji Maharaj
President

Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission
on the occasion of the Centenary Celebrations of
The Ramakrishna Mission
1 May 1997 Opening Ceremony

The Ramakrishna Mission stands for the mission of Sri Ramakrishna on earth. He appeared at one of the major watersheds in the history of mankind, at a time when faith in dogmatic religion had begun to decline and reason and science were on the rise. Sri Ramakrishna came with a new vision for mankind a new message of harmony, divinity of the soul and direct spiritual experience.

Swami Vivekananda was one of the first persons to grasp the universal significance of Sri Ramakrishna's message. He saw that it had a special significance for the future of India. Travelling the length and breadth of India, Swamiji was deeply moved to see the depth of poverty, backwardness and ignorance to which the masses of India had sunk. He saw that what the downtrodden people needed most was a living message which would enable them to be on their own feet by infusing in them strength, faith in themselves, and the spirit of service. It became clear to Swami Vivekananda that in the highly disorganised condition of Indian society no great work could be done unless it was sustained by a powerful organisation. As swamiji wrote in one of his letters, "My whole ambition in life is to set in motion a machinery which will bring noble ideas to the door of everybody, and then let men and women settle their own fate" An organisation can become a machinery of this kind only if it consists of people who are wedded to truth, purity and unselfishness. After considering several alternatives, Swamiji conceived of an organisation in which monks of the already existing

Ramakrishna Order would take up social service activities in collaboration with lay people who were inspired by the same ideals.

A hundred years have passed since Swami Vivekananda convened the meeting of the monastic and lay devotees of Sri Ramakrishna on the 1st of May 1897 at the house of Balaram Basu, and founded the Ramakrishna Mission Association. What began in a humble way with a handful of people has since become a worldwide institution. It has now become a major force of influence in every field of social service in India.

Two distinctive features of the Ramakrishna Mission's work may be mentioned here. One is that service to man is regarded as worship to God. Secondly, the Mission is open to all people without any distinction of religion, race, caste or nationality.

It should, however, be remembered that the Ramakrishna Mission is primarily a spiritual organisation rather than a social organisation. Its chief work is the spiritual transformation of men. Hence Swamiji has set for the Ramakrishna Mission a two-fold motto: *atmano moksartham, lagaddhitaya ca* ("For one's own liberation and for the welfare of the world"). For the spiritual transformation of man Swamiji has prescribed the path of synthesis of the four yogas: Jnana, Bhakti, Yoga and Karma, represented by the well-known emblem that Swamiji himself designed for the Ramakrishna Mission.

The hundred years that the Mission has left behind may be only just a beginning compared to the great task that lies before it, in the coming centuries. But the power of Sri Ramakrishna, the Holy Mother and Swami Vivekananda that has sustained the Mission all these years will continue to support and guide it in future also, and it will become a progressively better channel for the flow of their grace and love to larger and larger numbers of people all over the world.

On the happy occasion of the inauguration of the centenary of the Ramakrishna Mission I pray to Sri Ramakrishna, the Holy Mother and Swamiji for the successful completion of the function. May their blessings be on all who participate in it!

1 May 1997

Swami Bhuteshananda

By Courtesy "Vedanta" July - August - 1997

26 YEARS AGO

Holy Mother Sri Saradadevi's Picture
being taken in procession
Rev Swami Virupakshanandaji Maharaj
is seen in the Picture.

*THE MESSAGE OF SWAMI VIVEKANANDA

Swami Vireswarananda

What exactly is the message of Swami Vivekananda for India and the world today? It will not be possible to deal with this subject in a short space. So I shall touch upon only some of its salient points.

Swami Vivekananda on his return from the West after the Parliament of Religions referred to one theme in most of his lectures from Colombo to Almora, and that was that the national ideal of this country is religion. Every nation has an ideal which shapes its life and when that is jeopardized for any reason the nation suffers. In India, the life of our nation is based on religion. Any attempt at changing over to a new ideal at the cost of the traditional one will mean the death of the nation. This ideal the nation chose thousands of years ago and it is not possible to alter it now, just as it is not possi-

ble to reverse the current of the river Ganga back to the Himalayas and make it run in a new channel. "After all", Swamiji says, "it is not a bad choice." For centuries the nation has held on to this ideal in weal and woe,

If India is to rise again it will be only through religion, and not through any other ideal - though there will be room for many other things as well, like politics, economics, and so forth, but all within this framework of religion. So Swamiji says, "Before flooding India with socialistic or political ideas, first deluge the land with spiritual ideas." He also wanted "the most wonderful truths confined in our Upanishads, in our scriptures, in our Puranas .. brought out from the books, brought out from the monasteries brought out from the forests, brought out from the possession of selected bodies of people", so that everyone may know of them. (Complete Works. Vol. 221-2)

* *Spiritual Ideals for the modern age — Advaita Ashrama.*

According to him one of the causes of the downfall of India was that the higher castes made a monopoly of the spiritual truths, which they kept among themselves and failed to share with the masses. He was therefore hard sometimes on the higher castes for this selfishness. He declared "However much you may parade your descent from Aryan ancestors and sing the glories of ancient India day and night, and however much you may be strutting in the pride of your birth, you - the upper classes of India - do you think you are alive? You are but mummies ten thousand years old! It is among those whom your ancestors despised as 'walking carriions' that the little of vitality there is still in India, is to be found; and it is you who are the real 'Walking corpses' Aye, on your bony fingers are some priceless rings of jewels, treasured up by your ancestors, and within the embrace of your stinking corpses are preserved a good many ancient treasure chests ... Pass them on to your heirs, aye, do it as quickly as you can. You ! merge yourselves in the void and disappear and let New India arise in your place. Let her arise - out of the peasant's cottage, grasping the plough, out of the huts of the fishermen, the cobbler and the sweeper. Let her spring from the

grocer's shop, from beside the oven of the fritter-seller. Let her emanate from the factory, from marts and from markets. Let her emerge from the groves and forests, from hills and mountains." (*Complete Works*. VII. 326, 327). He then assures us that no sooner would these great and strength - giving ideas reach the masses than a Renaissance India would emerge.

By religion, however, is not meant the common idea about it, that is, a set of beliefs, dogmas or even superstitions sanctified by priesthood or popular customs. Religion is realization of the ultimate Truth. Swamiji says, "Each soul is potentially divine. The goal is to manifest this divine within by controlling nature external and internal. Do this either by work, or worship, or psychic control, or philosophy, by one or more or all of these and be free. This is the whole of religion."

According to Sri Ramakrishna different religions are but different paths to God realization; and he had realized this truth through direct experience. Even intellectually, if we scrutinize the various, religions, we find that each of them prescribes only these four Yogas, with perhaps stress on one or other. So conversion

from one religion to another is to be discouraged, and each person is to rise higher and higher in spirituality by following his own religion and thus realize God.

Religion has to permeate all fields of national life - education, politics, economics, social life and so on. Education should impart the culture of the land to the younger generation and make them true representatives of the nation; all secular knowledge that is consonant with it should be welcome. Without this education will be a failure.

Today we are trying to bring about a socialistic state. The wealth of the world is in the hands of a few, while the rest are wallowing in ignorance, poverty, hunger and ill-health. A few largehearted souls raised their voice of protest against such a state of things which generates social conflict. Wealth in society is like blood in the body. The blood must circulate all through the body. If it does not reach any part of the body, that part withers and may even become gangrenous, jeopardizing the life of the person. Similarly if wealth does not circulate in any part of society or the body politic, that part withers and ultimately becomes the cause of death of that society.

Though socialism is desirable under the present circumstances it will be only a half-way house and will not be able to solve all

our problems. Swamiji wrote in one of his letters, I am a socialist but not because, I think it is a perfect system, but half a loaf is better than no bread! Seventy-five years back Swamiji said, "Everything goes to show that socialism or some form of rule by the people, call it what you will, is coming on the boards. The people will certainly want the satisfaction of their material needs, less work, no oppression, no war, more food. What guarantee have we that this or any civilization will last, unless it is based on religion, on the goodness of man? Depend on it, religion goes to the root of the matter. If it is right, all is right (*Complete Works V 262*)

Socialism as conceived to day is a product of materialism but the present crisis is not merely in the outside world it is also in the soul of man, and can be resolved only by religion, which raises man to the divine state. Any amount of political or economic manipulation cannot meet the situation. Moreover, when we come to the establishment of socialism we are confronted with the selfishness in man. An Act of Parliament cannot make him unselfish. So when the Government tries to implant socialism, selfish people resort to various methods to satisfy their greed, such as hoarding, adulteration of foodstuffs and medicines, misappropriation of funds, and

such like. The selfishness which makes them anti-social can be cured only by a higher and more effective selfishness, namely, the desire for Mukti which leads to freedom from all the ills of life. If this adaptation, of socialism is based on a religious foundation, such as the Karma - yoga of the *Gita*, or the doctrine of service preached by Swamiji - that is, service of man seeing God in him ("Jiva is Shiva") - , then socialism can take root smoothly through democratic methods. Thus even in socialistic India religion has to be assigned an important role, so that our countrymen spontaneously accept it and work for it. This religious approach the Ramakrishna Math and the Ramakrishna Mission have been trying to present before the nation.

All the prophets and great religious personalities were lovers of the poor. They came for all and not for the rich alone. Our society also was built on a socialistic outlook. Our lawgivers never talked of rights but only of duties. Duties were fixed for everyone from the king to the man in the street, and also for the four castes, which were to serve society according to capacity of each, without claiming any privilege, for their services. So also duties were fixed for the members of the four Ashramas or stages of life. It was all duties and no rights. Everyone was expected to work

for the nation through his prescribed duties. The present-day outlook lays stress on rights rather than on duties, which is alien to our culture. Through the honest performance of duties one can not only serve the nation, but also progress spiritually. By fighting for rights this cannot be done. Swamiji has again and again pointed out to us that "the twin ideals of India are renunciation and service".

Above, I have briefly dealt with a few phases of the message of Vivekananda which we are to propagate throughout the world and also trying to translate into action through the activities carried on by the Mission in India and abroad. According to our belief, service rendered to the ignorant, the needy, and the suffering as worship of the divine in them, raises secular work to the level of worship; and this ultimately leads to God-realization.

The message of Sri Ramakrishna finds a ready acceptance wherever it reaches in countries far and near, which shows that it meets the needs of man in this age. Every great civilization was ushered in by some spiritual personality whose life and message were at the back of that civilization. The same thing is happening with the life and teachings of Ramakrishna. They also are ushering in a new epoch or civilization.

THE LADDER OF LOVE

Swami Chetanananda

Bhakti is the essence of spiritual life. All religions stress that one should develop love of God and that there are various levels of bhakti. An ordinary soul may aspire to lower expressions of bhakti while persons belonging to an especial category experience the highest forms of ecstatic love of God, even a mere reading of which inspires ordinary souls to make renewed attempts to pour one's heart and soul in surrender to the divine. In this article Swami Chetananda, the Spiritual Leader of the Vedanta Society of St. Louis, places before readers the rungs of the ladder of love.

Nowadays the word 'love' is overused. In the West, many people repeat 'I love you' 'I miss you,' like a *mantram*. But very few people can fathom the real nature of love. There is a saying, 'Expression killeth.' It is not always necessary to speak glibly about love, thus cheapening it. Once a young monk said to Swami Brahmananda Maharaj, 'you love us so much.' The swami replied: 'If you know I love you, what type of love is that? Our love is so deep that we don't let you know how much we love you.'

God loves us, but He never comes and tells us. Without His love, we could not survive in this world. He arranges the milk in the mother's body before we are born. Who gives us the air to breathe, the water to drink, the light to see? God. But we are ungrateful and never feel that. He loves us. In fact, we hardly love Him; we love His maya-and that is the reason we suffer. We pray to God to fulfil our desires and if they are not fulfilled we blame Him and do not trust Him. We want to use God for our selfish

motives. Regarding the purpose of human life, a mystic said that God created us so that we could love Him.

God is love personified. Where love is, there God is. The *Taittiriya Upanisad* tells us: The Self-Existent is the essence of all felicity (*raso vai sah*) who could breathe, if that blissful Self dwelt not within the lotus of the heart? He it is that gives joy. The *rasa* or the essence of bliss is sustaining all beings, so it is indispensable in our lives. It is like cement. If one sets brick upon brick without mortar, the bricks will soon collapse. Similarly, love acts as mortar; without it our personal life, family life, social life will fall apart.

Swami Vivekananda explained love by comparing it to a triangle whose three sides join together to form the whole. The first angle of the love triangle is: Love knows no bargaining. To say, 'I shall give you a million dollars if you will love me' does not work. Love, cannot be bought like an item in the supermarket.

The second angle is: Love knows no fear. Where there is fear, there cannot be any love. You can put a gun to someone's chest and say, 'Do you love me?' And that person out of fear may say,

Yes, yes, I love you. But that would not be the truth. Love cannot be forced. It springs spontaneously.

The third angle of the love triangle is; Love for love's sake. In true love, there is no selfish expectation. People love the beautiful moon for its sake. Nobody expects that the beloved-moon will dine with him or sleep with him or go on a honeymoon with him. As the Mississippi River flows continuously towards its goal—the Gulf of Mexico, so the love of a lover flows towards his or her beloved-God. A real lover cannot resist this attraction of the great magnet-God

Today human beings are hungry for love. Some years ago an old monk remarked: You see, love is everywhere but still people complain that no one loves them. Look at that peach tree. It loves us. It is there all the year round—in heat and cold, in snow and storm. It forbears everything. When the summer season comes, it gives us fruits. It does not eat its own fruit. I see that love is everywhere.'

To experience this love we need a deep feeling and understanding. When we get up in the morning, the toothpaste and brush tell us: 'We love you. Please brush your teeth.' The clothes tell us: 'Use us and protect yourself from free-

zing coil. We love you.' At the breakfast table the cereal, bread, and tea tell us 'Eat us and get your energy. We love you.' When we work, all tools and machines help us to carry out our respective duties. At night, our beds tell us 'We love you. Please have a good night's sleep.' We realize this cosmic love only when we attune ourselves with God.

It is almost impossible to define love Rupa Goswami, a disciple of Chaitanya and a great mystic mentioned in his *Bhakti Rasamrita Sindhu*: 'One's own natural affection for one's Chosen Ideal will mature into extreme love; the absorbed state of mind then noticeable is called bhakti, and its essence is love.' As a particular colour pervades melted paraffin, so uninterrupted thought of God saturates the mind. This state of mind is called devotion.

In short, love for God is called devotion and love for sense pleasures is lust. Attachment for God releases a soul; attachment for worldly objects binds a soul. The same force, the same power, the same energy manifests in different ways. The natural tendency of the human mind is to be attached to the world. The path of love or devotion shifts that attachment from the world to God.

Devotion or bhakti is of two kinds: *Vaidhi bhakti*, preparatory devotion, and *Pura bhakti*, supreme devotion. In the initial stage an aspirant cultivates devotion by practising japa and meditation according to the instructions of ones guru, listening to and singing about the glories of God, serving and worshipping the Lord, studying devotional scriptures and the lives of mystics, and also visiting holy places and associating with holy persons. As long as a person does not have supreme love for God, the practice of preparatory devotion is necessary. When supreme devotion dawns, the aspirant forgets body consciousness and surroundings. Out of ecstasy, he smiles, cries, dances, and sometimes loses outer consciousness. He attains peace and bliss and remains in a God-intoxicated state all through his life.

Girish Chandra Ghosh, an actor, playwright, and bohemian disciple of Ramakrishna, is a perfect example of a person who had supreme love for God. Once he said, referring to the Master: 'I find that it is not difficult to obey him, love him, or worship him. But indeed it is difficult to forget him'. When God possesses a soul, it is hard for that person to forget God. This constant remembrance of God is the outcome of supreme devotion.

The devotional school of Vedanta reached its zenith during the time of Chaitanya (1486 to 1533), who is considered to be an incarnation of love. He founded a school of philosophy called *Acintya-abhedabhedā* (in-comprehensible dualistic monism) which means an inscrutable relation of difference in nondifference. Sometimes a person is one with God, and sometimes separate from God. For example, a wave arises in one part of the sea and subsides in another part. As water both the wave and the sea are identical; but they are different in respect to depth, vastness, and underwater sea life.

Chaitanya had quite few disciples, but Rupa Goswami was a prominent one who wrote many valuable books elaborating his guru's philosophy. He was originally a minister of a Muslim king. One dark and stormy night the king summoned him for a consultation. Accompanied by bodyguards, Rupa was carried to the king in palanquin. The road was inundated with water, and on both sides of it were the king's servants' quarters. Sitting in the palanquin, Rupa overheard a conversation of a couple. The husband said, I hear some noise in the street. Who is travelling in this awful foul weather? The wife answered; 'It must be a dog, or a thief, or a king's slave. Because no one else would dare to go out on such a terrible night.'

The husband looked out through the window and saw Rupa in the palanquin. He said, 'Oh, it is not a dog or a thief, it is one of the king's wretched slaves going to the palace. This remark changed Rupa's life. He went to the king and submitted his resignation from ministership. He renounced his hearth and became a disciple of Chaitanya.

As a person needs a ladder to climb to the roof of a house, so a person should move step by step to reach the goal. In his famous book *Bhakti Rasamrita Sindhu*, Rupa Goswami described the ladder of love as having nine steps, each one necessary in order to reach God: *sraddha* (faith) *sadhu sanga* (holy company) *bhajana kriya* (spiritual disciplines), *anartha-nivrtti* (cessation of obstacles), *nistha* (steadfastness), *ruci* (taste or relish), *asakti* (attachment), *bhava* (spiritual mood), and *Prema* (supreme love).

Sraddha the first step on the ladder of love, is difficult to describe because there is no synonymous word in the English language. *Sraddha* not only means faith, but sincerity, love, strength and bravery. Krishna mentioned in the Gita, 'A man is made of his faith; what his faith is that verily he is. It is, the essence of spiritual life.'

Real faith comes from experience. We have faith in the pilot, so we fly by plane; we have faith in the cook of the restaurant so we eat there; we have faith in the surgeon, so we allow that doctor to perform surgery on us. We have faith in dollar bills and their purchasing power; otherwise they would be nothing but paper. Truly we cannot function in this world without faith. Krishna says in the Gita, 'A doubtful soul perishes.'

A patch of thin cloud floats in space and has very little strength; but when many small pieces of cloud join together and form a vast dense cloud, the result is a tornado which uproots trees, destroys homes and causes havoc. Similarly, *sraddha* or intense faith generates tremendous power that can transform life very quickly. When all virtues accumulate in the life of a yogi, according to Patanjali, he attains samadhi, which is called *dharma-megha* (the cloud of virtue). In the Bible, Christ mentioned the power of faith: If you have the faith of a grain of mustard seed and ask the mountain to move, it will move.'

The second step of the ladder of love is holy company. The scriptures say: It is the medicine of worldly diseases! When you see that your mind is very restless

and you are unable to control it by japaam or meditation or study, have the company of the holy. It works instantly. If you go to perfume shop, the fragrance will penetrate into your nostrils, whether you like it or not. Similarly, holy company is so powerful that it will penetrate inside you and will lift your mind to a higher plane of consciousness.

Holy company is called *satsanga* in Sanskrit. *Sat* means existence or holy, and *sanga* means association. It actually means having the company of that *Sat* or Eternal Existence (Brahman) who is within you. It is difficult because our minds are not sufficiently pure. So the second alternative is the association of holy people in external life. How to recognize a holy person? Swami Turiyananda said: 'He is a real holy man whose association awakes divine feelings.' There is a saying in the scriptures: 'When the sun rises, it looks red. When the sun sets, it also looks red. The sun always remains the same and is never devoid of light.' Similarly, a holy person, in times of trials and tribulations or in times of prosperity, is always the same. He maintains equanimity of the mind; he is always peaceful and blissful, and he carries the message of the Lord.

In the beginning of a spiritual journey, one should avoid evil company. Evil company drags the mind down; holy company carries one to divine fragrance. Narada says: 'It is hard to obtain the grace of a great soul because it is difficult for us to recognize such a person, but if a man receives the grace of that soul its effect is infallible.' Swami Brahmananda remarked: 'A bumble-bee hiding in a fragrant flower offered in the worship touches the feet of the Lord. Similarly, by the grace and association of a holy man, one attains liberation.'

The third step of the ladder is *bhajana kriya*, or practising spiritual disciplines. Patanjali calls it *kriya yoga*. It consists of performing austerities, studying the scriptures, chanting the name of the Lord, praying, meditating and having devotion for God. Rupa Goswami says that a devotee destroys evil tendencies with the help of spiritual discipline; then the mind becomes purified, and that purified mind will lead that person to *samadhi*, the goal of spiritual life. One cannot reach this level as long as evil propensities function in the mind.

Chaitanya succinctly told Ragunath Goswami how to practise *sadhana*: Don't talk or hear about

worldly things. 'Don't seek good or fancy clothing. Be humble. Always chant the name of the Lord. Live in Vrindaban (a holy place) and serve the Lord.'

The Vaishnava tradition of Chaitanya mentioned sixty-four means for practising *vaidhi bhakti* or preparatory devotion, such as, acceptance of a guru, initiation, *japam*, meditation, worship, service, singing, fasting, eating *prasad*, observing festivals, studying the devotional scriptures, living in a holy place, having holy company, visiting the deities in the temples, serving the devotees of God, cleaning the temples, practising humility, and so on. This tradition says: In this kali yuga, chanting the Lord's name is the only way to attain realization, (*Harernama harernamaiva kevalam, Kalau nastyeva gatiranyatha*).

It is not out of place mention an episode which shows how *bhajana-kriya* worked in Swami Yogananda's life. One day he found Sri Ramakrishna alone and asked him, 'Sir, could you teach me how to conquer lust?' 'Chant the name of Hari [Lord], then it will go away,' answered the Master. This simple remedy did not convince Jogen (later, Yogananda). He thought that the Master did not know any practical method and had

prescribed something useless. 'Moreover,' he thought, 'so many people are repeating the name of Hari. Why does lust not vanish from them?'

The next day Jugin went straight to a hathayogi who was staying in the Panchavati, and while he sat listening to the yogi, Sri Ramakrishna arrived. The Master took Jugin's hand and asked Jugin to follow him. While they were walking towards his room, Sri Ramakrishna said: 'Why did you go there? Don't do that. Your mind will only stick to the body if you learn these techniques of hathayoga. It will not thirst after God.'

Jugin again doubted Sri Ramakrishna. He thought that the Master has discouraged him from visiting the hathayogi to keep him from running away. However, he thought again 'Why don't I do what he told me to do and see what happens?' Later Jugin said: thinking thus, I took the name of Hari with a concentrated mind. And as a matter of fact, shortly afterwards I began to experience the tangible result mentioned by the Master.'

This *bhajana kriya*, or the spiritual disciplines, subdue the evil propensities of the mind and thus the aspirant reaches the fourth stage, which is called *anartha-*

nivitti, or cessation of obstacles' Of course there is no end of struggle in spiritual life. This stage is like a little rest after winning the first battle.

Sri Ramakrishna mentioned the effects of *bhajana kriya* on himself: 'At the time of performing Sandhya and worship, I used to think, according to scriptural prescription, that the Papa-purusha (evil spirit) within had been burnt up. Who knew then that there was actually a papa-purusha within the body and that it could be actually burnt and destroyed? A burning sensation came on the body from the beginning of sadhana. I thought, "what is this disease?" It increased by degrees and became unbearable. Various kinds of oils prescribed by physicians were used; but it could by no means be alleviated. One day, while I was sitting in the Panchavati, I saw that a jet-black person with red eyes and a hideous appearance came veiling, as if drunk, out of this (showing his own body) and walked before me. I saw again another person of placid mien in ochre-coloured dress, with a trident in his hand similarly coming out of my body. He vehemently attacked the other and killed him. The burning sensation in the body decreased for a short time after I had that

vision. I suffered from that burning sensation continually for six months before the Papapurusha was burnt up.'

The same was true in the lives of Christ and Buddha: Christ was tempted by Satan, and Buddha was tempted by Mara. These evil forces came not from an outer source, but from within their own minds. The yogis experience that the more a person practises tapas or austerity, the more his psychophysical system generates heat, which clears up evil tendencies and makes a person pure.

The fifth step is *nistha*, or steadfast devotion. A husband wants a steady wife; a wife wants a steady husband; a disciple wants a steady guru; a guru wants a steady disciple; no one wants to be around someone who is unsteady, undependable and unpredictable. The Atman alone is steady and unchanging reality; whereas the universe and the beings which are the products of maya are always changing and therefore unsteady. The more a person touches the Atman, the more he becomes steady.

Swami Brahmananda said: 'Always practise your disciplines with unswerving steadfastness and let not a single day pass without them. Whether you like it

or not, sit down at the appointed hour every day. If you can continue your practices for three years with unerring regularity, I assure you that the love for God will grow in you and you will feel yourself nearer to him.'

There is a Sufi story: Hafez, a famous mystic, fell in love with a courtesan. The girl wanted to entertain him and told him to meet her in the evening. When evening came, the courtesan sent one of her attendants to light a candle, in his room. Seeing that Candle Hafez remembered that for the last thirty years, without a break, he had lighted a candle in the mosque in the evening, and today for the girl, for his personal enjoyment, he was about to neglect his duty. He immediately left the room, went to the mosque and lighted a candle. The steadfast devotion that he had practised for thirty years saved his spiritual life.

The sixth step is relish. People sometimes say that spiritual life is tasteless and dry. This shows that they are not sincere. We often try to understand God with our brains, but we do not love one another with our brains; we need to use our hearts. When our hearts and our minds are united, we get the taste for God. If we get a little spiritual experience, the journey becomes smooth

and easy; otherwise, spiritual life can be very tedious. For example, when a person swallows a piece of cheesecake without keeping it for a while on the tongue, he will not get the taste. To get the taste one will have to bite and chew the cheesecake; the taste buds will relish that food.

To get taste in spiritual life is very important. Sri Kanta-krishna suggested the following method: 'Just as cows eat their fil, become free from anxiety, and then resting in one place, chew the cud; so after one has visited temples and holy places, one should sit in a secluded place, and ruminate over and get absorbed in those holy thoughts that occurred to one in these sacred places. Immediately after visiting them, one should not put one's mind to the sense objects. For, in that case, those godly thoughts cannot produce permanent results on the mind.'

In his famous book *Vaidika Moksha*, Rupa Goswami described how chanting the name of God can produce taste: When this duo-tyliebic mantram — Krishna — vibrates on my tongue, it is like an expert dancer dancing rapidly on her toes. When this mantram vibrates on my tongue, I wish that I had millions of tongues so that I could taste God's name millions of ways. And when this mantram comes to my

ears, my ears vibrate and I wish that I had millions of ears. When the same mantram vibrates on my mind all my senses become silent; I feel so much joy I cannot hold it. I really do not know what taste there is in the name of Krishna.

Taste comes. Vedanta is a little difficult to understand at first. It can be compared to eating a coconut. First you have to break the shell, then eat the flesh, and finally you will get the sweet milk.

The seventh step of the ladder is attachment. We all know what attachment is, and that its result is pain. Attachment for worldly objects creates pain, and on the other hand, attachment for God gives us peace and bliss. Sage Shandilya says, 'Sapara-anuratti Isvara — Devotion is supreme attachment for God.' There is a prayer by Prahlada: 'May I think of Thee with that strong love which the ignorant cherish for the things of the world, and may that love never cease to abide in my heart.'

We sometimes say, 'Hold on to God.' What does that mean? It means that love is reciprocal. If you love you will be loved. If you cultivate your beloved, your beloved will embrace in return. Similarly, if you hold onto God, God will hold you; the Holy Ghost will descend, and all the divine qualities will enter inside you.

Even attachment for heaven is bondage. Those who try to go to heaven want celestial enjoyment. They may go to heaven, when the result of their virtuous deeds is over, they will have to come back again to this world. It is just like having money in the bank; you spend it bit by bit until it is gone.

There is a story about a Sufi saint who took a bamboo pole and set both ends afire. He then began to dance rotating the pole. People asked, "Sir, what are you doing with this blazing fire?"

The saint replied, "With one end of this pole, I am going to burn heaven, and with the other end I am going to burn hell."

"Why?"

"So that people will not try to go to either place."

"Then where will they go?"

"They should go to God."

Bhava, spiritual mood or ecstasy, is the eighth of the ladder. In this stage, a devotee loves to be alone and wants to spend long hours in meditation. His desire for food, drink or any kind of comfort diminishes. He has almost constant recollectedness of God. Chaitanya described the mood in this way:

Ah, how I long for the day when in chanting Thy name the tears will spill down from my eyes.

and my throat will refuse to utter its prayers, choking and stammering with ecstasy, when all the hairs of my body will stand erect with joy.

Ah, how I long for the day when an instant of separation from Thee, O Govinda, will be as a thousand years; when my heart burns away with its desire and the world without Thee is a heartless void.

That is *bhava*. It is a kind of drunkenness. If you drink too much liquor you lose control over your senses. Similarly, if a devotee drinks too much of this divine nectar, he has no control; sometimes he is calm and quiet, and sometimes he laughs and cries. In this state the aspirant is almost devoid of body-consciousness.

Once Radha, the spiritual consort of Krishna, went to see Krishna near the Govardhan Hill. The path was stony and she was barefoot. The stones in the summer in Vrindaban are like red-hot iron. Radha's feet were full of blisters, but she had no body-consciousness. She never felt the

pain because of her exuberant love for her beloved Krishna.

The ninth and final step of the ladder of love is *prema*, or supreme love. Having reached this point, the aspirant's climb is complete, and he stands with both feet on the road. At that time, lover, lover and beloved become one. In Christianity, it is called Divine Communion, in Buddhism, Satori, and in Hinduism, Samadhi. Except for some *Iskertakots* (god-like souls) or divine incarnations it is very difficult for ordinary human beings to experience this highest love.

Once Chaitanya wanted to evaluate his spiritual experiences from the scriptural point of view so he asked his learned disciple Ramananda to describe the various levels of mystical experiences. Hearing about each level, Chaitanya said, 'I experienced that, tell me more.' At last when Ramananda began to explain '*prema-vilasa-ruvarta*', where the idea of duality dissolves and the lover and the beloved become one in love, Chaitanya was so overwhelmed with devotion that he passed his hand over Ramananda's mouth and said, 'Don't speak further, otherwise, my body will not last.'

According to Vaishnava tradition, *Premavilasa-ruvarta* indicates a type of love which is

capable of inducing simultaneously the joy of union and the pang of separation; with complete oblivion to selves and surroundings; and imbuing the lovers with a sense of identity to each other. In this state the idea of male and female disappear, as well as the idea of division. This is the highest love.

In his famous drama, *Vishnudhama Madhav*, Rupa Goswami described a beautiful scene about Radha's love for Krishna. Once she could not bear the pang of separation from her beloved Krishna, so she decided to take away her life. She went with her friend Vishakha to take a bath in the river Jamuna, and planned to drown herself. She wanted to see Krishna's face once more before death, so Radha asked Vishakha, 'Do you have a picture of Krishna?' Vishakha, said 'Yes, but I did not bring it with me; it is at home.' Radha was disappointed. She sat down and began to visualize the face of her beloved Krishna in meditation. The moment she closed her eyes, Krishna, the all-knowing God, appeared and stood in front of her. Vishakha said to Radha, 'Friend, your Beloved is here. Open your eyes and see Him.' Radha opened her eyes and saw Krishna. It is the power of love that brings the beloved close to the lover.

Courtesy - Prabuddha Bharata.

“கடவுள் மட்டுமே” மெய்
மற்றவை யெல்லாக் “பொய்”

— தூய அன்னை
ஞீ சாரதாதேவி

பாலகணேசன் களஞ்சியம்

152. ஆஸ்பத்திரி வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

“மனமே எவ்வாம், மனம் தூய்தமயானால்தான்
ஒரு நன்மையும் வீணையாது.”

— தூய அன்னை
ஞீ சாரதாதேவி

சிவசம்பு களஞ்சியம்

மின்சாரங்கிலைய வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

Ramakrishna Vedanta Centre,
Bourne End,
Buckinghamshire,
U. K.

In 1977, the Vedanta Centre was transferred from London to a spacious Country house with 10 acres of land in Buckinghamshire, about 25 miles from London in the direction of Oxford.

Swami Bavyanandaji Maharaj was in charge of the Centre - 1969 — 1993 (Dec'd)

From 1993 Rev Swami Dayatmanandaji Maharaj is in charge of this beautiful Centre. Swami Chidrupananda had visited and had spent 6 memorable days at the Centre. The stay is really a worthy one.

- Editor

THE VEDANTA MOVEMENT IN FRANCE

John Phillips

Although in 1900 Swami Vivekananda visited Paris, attended the Congress of the History of Religions and spoke on Hinduism, and in 1912 Swami Abedhananda organised a kind of group in Paris, the Vedanta movement as a continuous development only really began in France in 1936. On 30 March that year a public meeting was held at the Sorbonne in Paris to commemorate the Centenary of Sri Ramakrishna's birth. Among those present were Swami Yatiswarananda, who had in 1933 established himself in Wiesbaden, Germany and Tantine (Josephine MacLeod). In July 1937, on the invitation of some sincere friends, Swami Siddheswarananda came to work in France.

The Swami at first lived in Paris at the house of some friends, talks and interviews being given under quite simple conditions. All went well until the outbreak of World War II. As the invading German armies advanced, the

Swami moved southward from place to place, keeping in touch with his students, until in September 1940 he settled in Montpellier in the South of France and carried on his work as best he could under the circumstances. When the war came to an end Swami Siddheswarananda came back to Paris to take up the Vedanta work again from mid-May 1945.

It was felt however that the work would be better done outside Paris in a more peaceful environment, but not too far away from the city. So that it would still be within easy access to those living in Paris. It was possible to do this thanks to a friend, Madame Abreu. She was from Cuba and people still talk of her as the "Cuban". She was a disciple of Swami Akhilananda in Boston (United States). Swami Siddheswarananda said of Madame Abreu that she was of Spanish ancestry and distantly related to Saint Teresa of Avila.

When she discovered that she was suffering from cancer, Madame Abreu decided to sell the property she owned in Paris and from the proceeds donate a sum of money for the purchase of a permanent centre for Ramakrishna's work. She donated a sum of 24,000,000 Francs, along with some furniture from her Paris residence. This money is estimated to be the equivalent of a million Francs today. It is said that Madame Abreu died in Cuba three years later. Unfortunately she never saw the property her donation made it possible to acquire.

Along time was spent looking for a suitable property. After searching in vain to the west of Paris, Swami Siddheswarananda and his followers finally turned their attention to the east. In February 1948 they visited Gretz and saw the "Chateau" of Bois-Vignolles for the first time. It had been on that day that Swami Siddheswarananda had said that if they did not find anything suitable in the course of the day, he would give up the search. The state of the main house was lamentable, but the price was low and the property included a very large piece of land and other buildings.

The house had been used as a headquarters for German officers during the war. They had left

it in good condition. But after their departure the chateau had been occupied by the French Resistance Forces. It was then that the deterioration occurred. According to an eye-witness, the rooms, even on the ground floor, were full of beds. The chateau was probably used as a centre for accommodating people displaced by the war.

But the property as a whole clearly seems to have made a good impression in February 1948. It was acquired for 5,000,000 Francs and the remainder of the sum available was used to refurbish the main building. This included renovating the outside, installing a heating system, painting the rooms, repairing the roof and many other things. Swami Siddheswarananda took possession of the property on behalf of the Ramakrishna Vedanta Centre in March 1948. At the time there were some doubts as to whether the region chosen was ideal but since then the whole area has developed. The choice of a site not too far off from the location of Euro - Disneyland is indicative of this trend.

From 1951 cultural activities were started at the Centre, not unlike those of the Mission Institute of Culture in Calcutta. In October 1953 the Centre was registered as an Association under French law, thus giving it legal status.

In 1954 Swami Siddheswarananda suffered a serious heart attack and he was therefore assisted in his work between August 1954 and April 1955 by Swami Nityabodhananda. After the latter's return to India, Swami Nityabodhananda arrived in February 1956 to help with the work. An important development during this period was the building of two separate double-storeyed residences, one for women in 1953 and one for men in 1956. The latter was subsequently demolished and the land sold.

The Centre, however, suffered an irreparable loss with the sudden death of its founder, Swami Siddheswarananda, on 2 April 1957. Swami Nityabodhananda took his place, but soon felt again for Geneva to found the Centre there.

After the death of Swami Siddheswarananda and the departure of Swami Nityabodhananda, the Centre passed through a difficult period. Interest declined and almost all the original residents of the Ashram left. Then in 1961 Swami Ritajananda was appointed President of the Ramakrishna Vedanta Centre in Gretz. It was the beginning of a new era for the Centre.

At this point it is as well to say something about the Swami.

He had taken the vows of Sannyas in 1940 and had spent many years as a teacher and principal in the Ramakrishna Mission schools and colleges in India. In 1954 he went to New York as an assistant minister at the Ramakrishna-Vivekananda Centre. In 1959 he had been transferred to the Vedanta Society of Southern California in Hollywood.

Swami Ritajananda was a unique Swami. He gave the impression that he really did not see the faults of others. He was open and accessible to all, sympathising with and encouraging those with problems.

Nevertheless, although Swami Ritajananda took charge of the Gretz Centre in 1961, several years passed before his influence really began to be felt.

In April 1965 Swami Vidyananda came from America to assist. He reports that at that time the Centre was far from thriving. Guests were rare and the new Ashram residents could hardly cope with the work of running the property. The kitchen garden had not yet been cultivated and there was only one cow. It seemed as though it would be difficult to maintain such a big property.

Some expansion was however undertaken. In 1965 a lecture-hall was built and in 1967 the former servants' quarters were converted into guest accommodation. The benign influence of Swami Ritajananda gradually made itself felt. The circle of devotees and friends expanded little by little until the Centre became a haven of rest for many a troubled soul and a place of pilgrimage for those wishing to make private retreats.

This happy state of affairs continued for many years, but nothing lasts for ever. Swami Ritajananda's health began to deteriorate. He suffered more than one stroke, was finally admitted to hospital and on 22 January 1994 he passed away.

The loss of Swami Ritajananda was a blow to the Centre. He had become a spiritual attraction to innumerable devotees. Swami Veetamohananda from India had already arrived and familiarised himself with the Centre before Swami Ritajananda passed away. He was thus able to take over and continue the Vedanta work, which is again expanding.

Today with a United Europe the Centre plays a part in bringing together not only French devotees, but those from other countries, in a common endeavour to foster spiritual development. □

By Courtesy Vedanta

July - August 1997

Karma is movement in the mind. When the mind remains motionless, there is no *Karma*.

— *Yogar Swamigal*

முதிர்ச்சூடுகள் - தூரா அன்னா

— வோமி சித்தாஷ்டர்

இந்த சமயத்தின் வகுக்கம், பார்த்தினி
போன்ற மலர்வணக்களைத் தெரியவிடுகின் இந்த
கிளிவணக் கல்வெட்டு எருதை சீட்டிலையாக
செடியால்த் தழுவும் தாவரங்களைத் தீவிரமாக
வெளிப்பாடு என்று கொலைத்துவிட்டது
அவனார் வகுக்கி அவன்கு பார்வதியின் அவ
நாரை ஏற்று கஞ்ச வெளிப்பாடு : வங்கி
பார்வது வீட்டிலிரு தெய்வங்கள் சர்வதூத
நிதி பூர்வங்கள் அவனங்கள் புருத்யாலே
ஏர்கள். ஆவார் : அவனங்கள் புருத்யங்களை
ஏற்பிடக் கூடியிருக்கின்றனர். அவனங்கள்
வெளியான வாழ்வு பூட்டார்கள். பொதுவாக
வளர்ந்துவருபவர்களை வைத்துவிடுவது யழிப்படிகளை
நோய் கொள்ளி பரவுவதோ, வளர்ந்து
கொண்ட அவனங்களுக்காக நோயாக முழுமையாகத்
முருாமல்கூடியானாலும் நோயாக முழுமையாகத்
போதுவானாலும் கள். அவனங்களைய் பட
கேள்வுகள் அவனங்களுக்காக பொதுவாக
அவனங்கள் கூடியிருப்பதைக் கண்ணானால், வொது
வான் சுத்தியங்களில் வேறு விப்பாடு கீழ்
நிலங்களில் கூடுதலாகவும்

நிச்சயமாகப்பொருட்படுத்தவில்லை. இறைவன் ஆணுமில்லவ பெண்ணுமில்லவ. இறைவன் ஆண், பெண் வேற்றுமையைக் கடந்த மெய்ப்பொருள். பக்தர் களின் பொருட்டு மெய்ப்பொருளானது சுருள் பிரசம்மாக அதாவது அளப்பளிய ஆற்றல் குணநலம் பொருந்தியதாக உருவெடுக்கின்றது. ஆண்மை, வீரியம், பலம் நல்லோரைக்காப்பாற்றுவது தீவியாரை அழிப்பது வோன்ற இறைவனின் குணங்கள் ஆண்மைக்குரிய குணங்களாக பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றன. இறைவனிடம் அளப்பளிய கருணை, அன்பு, தயை போன்ற குணங்களுமிருக்கின்றன. இக்குணங்கள் பொதுவாக பெண்மைக்குரிய குணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆகையால் நாம் கடவுள்ள தந்தை என்று அழைக்கும் பொழுது நாம் இறைவனின் ஆண்மைக் குணங்களை குறிப்பிடுகின்றோம். தெய்வத்தை அன்னை என்று கூறுமிடத்து இறைவனின் பெண்மைக்குரிய பண்புகளையும் சிறப்பாக இறைவனின் கருணையையும் கரையேற்றும் தன்மையையும் குறிப்பிடுகின்றோம்.

தூய அன்னையைக் கடவுளுடைய தாய்மைக் குணத்தின் வடிவம் என்று கூறும் பொழுது அவர் உருவக் கடவுளின் குணத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும். உருவக் கடவுள் அனுக்கிரகம், தயை, பரந்த அன்பு, சகிப்பு போன்ற எல்லையற்ற குணங்களைக் கொண்டவர். சாதாரண உலகியலிலும் தாயிடம் இப்பண்புகளை வரையறைக் குட்பட்டு காணலாம். பெற்ற தாயின் சடற்ற அன்புதன் குழந்தைகளின் குணங்களையும், குறைகளையும் பார்க்காமல் ஒரே மாதிரி அரவணைத்துச் சென்றுகின்றது. அப்படி அன்பு செலுத்த தத தாய் ஒருக்கிக்கே இயலும். கூறப்போனால் நோயற்ற பலவீணமான குழந்தை தாயின் மிதுந்த பாசத்தைப் பெறுகின்றது. நன்றாக உடல் நலந்துடன் இருக்கும் குழந்தைகளைக் காட்டிலும் தாயின் மேலான அளப்பயும் கண்காணிப்பையும் இக் குழந்தை பெறுகின்றது.

இறைவனின் அனுக்கிரக ஆற்றலின் (காக்கும் சக்தி) முழுமையான சிறப்பான வெளிப்பாடு தூய அன்னை, தெய்வீகத்தின் புறத்தோற்றமாக ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் கருதப்படுகிறார். அதே போன்று தூய அன்னையும் தெய்வீகத்தின் வெளிப்பாடுடே. தெய்வத்தின் காப்பாற்றும் சக்தி மேயை தெய்வம் எனப்படுகிறது. இதை அனுக்கிரக சக்தியானது குணத்தையோ குற்றத்தையோ அன்றி நல்லதையோ, தீயதையோ காணப்படுவதை. இறைவனைச் சரணாடைந்து திட்டமிக்கையுடன் இறைவனுடைய அன்பையும் பாதுகாப்பையும் வேண்டுபவர்கள் அதனையடைகிறார்கள். பக்தர்களின் குணங்கும், குற்றமும், ஞானமும் அஞ்ஞானமும் பலமும் பலவீணமும் அவைகளின் முக்கியத்துவத்தை அன்னை தெய்வத்தின் முன்னிலையில் இழந்த விடுகின்றன.

எப்படிப்பட்ட குணமுடையவராயினும் ‘அம்மா’ என்று அழைத்துக் கொண்டு தூய அன்னையிடம் செவபவர்கள் அவரிடமிருந்து அனபையும், ஆதரவையும் பெற்றனர். குற்றம் குணக்கேடு முதலியற்றைக் கவனியாது அன்னை அனைவரிடமும் தன்னுடைய பரந்த எல்லையற்ற அன்பைப் பொழுந்தார். தீட்சைக்காக அன்னையிடம் சென்ற பக்தர்களின் தகுதியைப்பற்றி நினையாது அன்னை அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அன்னையின் திருவடிகளைத் தான் தொட்டால் தன்பாவங்களின் காரணமாக அவருக்கு வேதனையற்படுமோ என்று நினைத்து ஒருவர் தயங்கி நின்றார். இதனைக் கண்ட அன்னை மிகுந்த குருணங்கள் ‘குழந்தாய்! தயக்கம் வேண்டாம். நானும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் தவறிமுத்தவர்களைக் கரையேற்றுவதற்காகவே பிறந்திருக்கின்றோம். நாங்கள் மற்றவர்களின் பாவங்களையும், துணபங்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை ஜீரணித்து அழிக்கவில்லை என்றால் வேறு யார் தான் அதைசெய்வார்கள்? பாபிகருக்கும், வேதனைப்படுபவர்களுக்கும் வேறு யார் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார்

ஏன்? தூர்க்கள் புறப்படவா சாப்பிடுவது என்று அடிமீத் தீர்க்க வேண்டுகிறது வருமில்லை* என்ற ஒன்றென்று இல்லார்க்கவேண்டும் என்று அதை உடனடியாக இல்லார்க்கவேண்டும். அதை உடனடியாக இல்லார்க்க அவர்களின் அரசாங்கமும், முழுநாட்டுமுயற்சி அவர்களை விட்டு வருகிறார்க்குத்தில்லை என்றோர்க்கு ஏடு என்றார்க்க. மன்றி அவர் அரசாங்கங்கிற அதை கிடை விடுவது ஏன்றும் என்றும்.

அங்கேயிடம் குடுகிற அவர்பக்
காரம் இல்லாது, எதானாலெனக் கூறப்பட்டிருக்கிற
ஒரு முறைத்தாந் திட்டமாக அவர்களைப் பற்றி
கருவிடி, பிரிவாகி, அதோடு அவர்களையின்
கண்ணும் பட்டத்தின் கஞ்சம் குறிப்பிடுத்
தந்திரு ஏட்டு ஆஸ்தாகிஸ் கூர்வது
கொண்டார். பொன் வகுக்குத்தாங்குத் திட்டத்தைப்
தற்காக கூட சமயம் அவர்களை தலைப்பீர்யர்
அதனை வெற்றி வழங்கி உட் பயிற்சித்துவது. தொகை
பக்க வர்த்தானால் அத்து வர தாட்டுவா
பொருள்களை வாங்கிவேல் வழக்கம் போன்றும்
விட்டு விட்டதுவதையாகவீ பிரசராரா செய்திரு
வத்து வாய்ம் அது. சூத் டெட் அத்திருப்
பொதுவானால் வாய்க்காய்க் குறுக்கீ வீக்கம்
கூட விட்டு வருகின்ற வீரவட்டஙார்.

அதிகமாக இந்தியாவை அடிவடைப்பாறத்தில் தம் பல்லுக்காரர்கள் ஆஸ்தால் முனாவை சூப்த ஆயுதங்கள் வாங்கி வெட்டிய என்ற ஆப்ரிக்காவையோடு கூடி அன்னாவாங்கி புதுப்பித்தார். ஆனால் அன்னாவாய்க் கட்டிலே, “இவ்வாலி மக்கிளை எஞ்சியால் உயிர்களை கறுப்பிய மாத்துவதைச் சிறுமிக் குடியார். இவ்வாலிக்காரர்களும் என் ஆயுதத்தைகளே, நூல்களைவிட்டிருப்பு அன்று சொல்லுத்த வேண்டுமோ, என்னால் வேடு பரித்த ஸ்வயந்தமா?.. என்றார். அதில் உத்திரம் அந்த டெலிக் நூட்டியூற்றிற்கும் அதிக் குடும்பங்களில் அவ்வாறு ஆண்ணி வராய்வும் வேலாய்விலிருப்பு விடுவில்லை வேலா நூலுமில்லை நூலுமிக்க துளிகளை கால்கி வருப்பதைப் பெற்றார். அன்னாவாயில் இந்த உயிர்கள், மாஸாவுத் தொழிலிக் கொருத்தினால் அவ்வகையாக யோசித்தோ எட்டாகவிக்கல். அவ்வுடைய ஆயுதங்கள் தாமிழ்மாலி என்னிடமாக அமைக வீய்வார்க்கத் தானின் பெறுவதில்

வெப்ருவரி திங்கள்லூர், தாய்மை என்ற பெயரிலிருந்து விளையல்லோ அதே தினம் அமைக், நாடு தினாவசமைக் கு நாள் உலகம் தழுவியிருப்பு அமையுமின்று போன்றது.

அம்மையின் வாயும் திருமிகால் அன்றை : மதுவிலாகு உருபுவதற்கிடையில் நிலை மாட்டு வருவதம், ஜெயராமாயாலேயில் அன்றைக்கால வீழ்ச்சியிடுவது, போவு அம்மையின் வாயு நிலையிலே வருவதற்காக வந்து சேர்த்தான், வெள்ளுவன் முதிர்கள் மேல் திடையை சார்வி அனுமதிதார், சாலி சப்ரராமத்தில் வருப்புவியலாம் அன்றையின் தூங்க மேல் நல்லீகீ ஒரு முகங்கு கால் தயிகள் விட்டிரு வண்ண அனுந்துவிடுதல் என்றும்விஷயம். அதனால் அயுளுக்கு வேறு விரும்புவதையே நின்றுபடுவே கூடாது என்று விரும்புவதை விடுதலான்.

ஏனையே கண்ணிட்டும் திருத்த ஊதி
புப்பிலுத்துக்கர் கூவு உடம்பெல்வாம்
பழநியவராய், ஹவே அவை அறுகில
அயிற்று சிகுந்த அப்படிய பரிமாற
ஷாப்பிள்கார், அவச் சாப்பட்டு மூத்த
ப்புள் அரங்கையே எட்டின் திருவெங்கை ஏதித்து
அவன் சாப்பட்ட நித்தமை கந்தம் கொய
தூரி. தித்தவாசக வங்கு பிரதிதம் அதிர்ச்சி
ஏதைத்து நல்யானி அங்கெங்கின் மௌயமாகவு
ஒத்துரான். “ஈரத் ஏப்படி என் மானோ,
உபாத்திய திறத் தீர்த்தம் வாக
ஏதைத்து என்பது வங்குத் தித்தவியார்,,
என்று அங்கை கூப்பாரி. அமைத் தண்
பாடி தித்தவாத மூர், வீசுத் தன்று
அங்கையால் அனுமதிப்பட்ட கவர்கி சார
தானாத்துரை ஸ்ரீராமசிருத்யானால் தேரடிச்
டோ, பண்பாட்டில் முற்றிலும் ஓவ்வு
பட்ட தீயாரிக்கை மகாந்தாந் பொதுதால்
ஒவ்வுமிகுநிரை அங்கை. இவ்வாறு
அங்கையாரும் சமமாகவும் பார்க்க தெய்
கீரதால்கூம் படைத்திருப்பவரால் தான்
இருந்தும் அங்கையைத்திருந்து அவ் வார்த்தை
கொக்கு தீயாராக வெவ்விப்பட்டு, வீ. ஏ.வாக
ஞாழுமயையும் தேர்க்கும் தித்தவாத் பாடத்தில்
ஏற்றார் அங்கை. ஜகான் மாதாங்கள் அங்கை
அங்கையைப் போக்குவரத் தூந்தில் காணவாரா.

“அம்மா உங்களைப் பார்த்த வின் வகுப்பி, பார்வதி, சிதை போன்ற தெய்வங்களை மக்கள் எவ்வாறு மதிப்பார்கள்? ” என்று ஒரு டெர் அன்னையாரிடம் ஒரு முறை வினவினார். அதற்கு அன்னை, “ஏன் மதிக்க மாட்டார்கள்? அவர்கள் எல்லோ ருமே என்னுடை பகுதி தானே, என்று கூறினார். அன்னையின் பணியையும், கள்ள மற்ற சூழ்நிலையின் இயல்பையும் அறிந்த வர்கள் அன்னையின் தன்னைப் பொருமைப் படுத்திக் கொள்வதற்காகப் பேசிய பேச்சாக நிச்சயம் இதைக் கருத மாட்டார்கள்.

தானும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் தெய்வீக வெளிப்பாடு என்பதையும், வேதங்களில் உழங்க மக்கள் இன்ததைக் கரையேற்று வதற்காகவே அவதரித்தவர்கள் என்பதையும் அன்னை அறிந்திருந்தார்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் சகதர்மினி என்ற முறையில் தான் அன்னை வழிபடப்படுகின்றார் என்று சிலர் என்னவராம். இது உண்மையால்ல. தன்னுடைய ஞானத் தொடர்பு மூலமாக அன்னை இறைவனின் தாய்க்கை சக்தி என்பதை முதன் முதலில் கண்டறித் தவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரே. நேராகப் பரம் பொருளினின்று இறங்கிவந்தவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர். தூய அன்னையும் அதே தெய்வீகத்தினின்று வந்தவரே. தெய்வீகம், அங்கு, ஆற்றல் அனைத்தும் நிரம்பப்பெற்றவர் என்பதால் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரிடமிருந்து வாங்கிய ஒளியில் பிரகாசிக்க வேண்டிய அவசியம் அன்னைக்கு ஏற்படவில்லை.

நன்றி ‘ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் திருவடிகளில்’

ஆகாயத்தில் மேகங்கள் தோன்றிச் சூரியனை மறைக்குமானால் அதன் பிரகாசமும் மறைந்து போகும். அது ஓரால மனத்தில் அகங்காரம் இருக்கும் வரையில் அதில், ஈசவர ஜோதி பிரகாசிக்காது.

— பகவான்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

நூல் தந்த கமிழ்

பதகி

உயிர்கிழவேய சிற சிற கூது
திலு முறையில் கோள்ளி. “அவிடு அவிடு
மாறும் ராஸ்ய பூரபூரி அவிடு, வெளிக்
கொடு ஏற்கிறது தூண்டு மாறும்பீன்
ஏனி, அதன்தும் அவிடு மாறும் தீவி கூது
ஏன் கோள்ளுவதுப் போன்று, பெண்ணால்ப்
ஏற்கிறதன்து என காலி தாம் கோள்
போன்றுமோ, துவத்தின் பயனாக காக்
ங்கள் ஏற்கி கிடைக்கிறதாம்.

“முக்குமயங்கம் பிறப்பந்தோ நூலை
மரத்தும் கூயிடி. வெள்ளுவிசென்றோ,
ஏன்று கவிதை சேர்வதோ சூழ்வதோ கூழ்வதோ
பாடுவார். கது பட்டிழால்ல,

“நூல் பொயக் கூத்துவர் பாடுத்
தீவிலேயா... பீந்த
பாசில் கறுக்கால் காலாத்துமா!..

ஒன்றும் ஜென்கீல் காலார் கவிஞர்.
போன்றுவைத்தான் தீந்த கூத்து நூல்மு
களாகுகிறது; நினைத்து நிறுவிற்குது. மீண்டும்
மீண்டுமாக்குவதீள் திருக்கத் தால்தும்
காலாகுவதீளும், கெய்வீர் ஸ்ரீகாலை அவிடு
காலாகுவதீத் தூங்குவாகச் சொல்லும் கால
நீட்டும் தாங்குகிறது; மாத்திற்கு, பெண்
நீர் அடில் யான்கிறும் நூல்களை. காலாலை
தூள் விட்டிருப்பு, ஏறும் கீத்தாங்காபா என
அம்மா தானோ? பிரேரங் பொருள்ளை,
ஏன்று கோண்டிரியால். அமர்க்குஞ்சுக்க
தெயிழும் விட்டிருப்பு நூல் எரிடி விட்டிருப்பு
என்றும், அம்மா பயிர்கள் விட்டிருப்பு கூலை
அம்மோள்ளி என்றும்.

ஒன் கோள் தால் வாழ்நாளிக் கடன்
வெற்றுவர்களிடம் குன்றப்பள் பொறுதியும்

கீர்தாக்கிளால், முலையீட்டுக்க் காலப்பிடிக்கு
நூலாத்துக்கு வைத்திருக்க வைக்கால்விடால்,
நேரங்கு காலப்பிடி காலத்தில் கணை
நூலை போன்றுவைத் தீந்த காலார் காலார்;
போன்றுவைத் தீந்த காலார் காலார், நூலை
தீந்த காலார், கிளிப்பிடி பால் கிளிப்பிடி
காலில் பயவியாற்றி பிரேரங்கிறும் காலார்
மாக்குவதீக்கும்.

தீந்த காலாலை காலாலைத்தும்
நூல்க்கு கிளை காலாலை. பூஷாவில் கிளைகள், தூபீலை
நூல் தூபீலை தீந்துவும்’ என்று கால
நூலாலை, கால காலிப் போன்றுவை. ‘குள்
காலை, தீந்துக் குளைக் கேட்டுக்
ஏன்று காலை காலை காக்கடி, குளைகளை
கை முளைக்க கூடி, அப்புகள் காலத்துக்
நூலிலால். பூஷாவில் கிளைகளையும்
நூலை கெள்கிறும்; அங்கைள் காலத்துக்கால், மூல
கீட்டாக, காலத்துவால் நூல் கால கு
கெள்கிற கொல்லிலை நூல் தூங்குதல்.

குள்கிற தீந்துக் குள்கிறபோன்றது
அவற்று கிளைகளிலை கிளைகள் காலப்
காலாலை; காலப்பிடி கோள்கிறபோன்ற
தீந்துக்கு கால், குளைகளைக் காலத்துக்கால
பால்களை கீல்க்கும் காலுடு மல் குள்களை
காலில் காலில்; காலுடு கால் காலாலை காலத்து
கூலைகள் கீல்க்கிறான், கிளை காலுடு
மல்கள். பூஷாதாலை காலத்துக்கால் நூலை
நூலை கீல்க்குதான் போன்று; மாலும்
காலில் கீர்தாக்கால் நூல்கள் நூலாலை
நூல் கிளை, கீல்க்கு கூடி கிளை கால
காலத்துக்கால் காலப்பிடி காலப்பிடி காலாலை.

இந்தத் தத்துவத்தைத் தன் கருவில் வளரும் குழந்தைக்கு அறிவிக்க எண்ணி, மண்ணின், கலையையும் சாம்பனின் கலையையும் தன் குழந்தை ருசிக்க. ஒளிந்து ஒளிந்து யாரும் அறியா வண்ணம், இரகசியமாக மண்ணையும், சாம்பலையும் கூடத்தின்னும் தன்றை படைத்தவள் தாய்.

பத்து மாதங்கள் சமந்து வருந்திப் பெற்றுத் தாலாட்டி, சீராட்டி வளர்த்துத் தன் மக்களின் நல் வாழ்வுக்காக அவர்கள் ஞடைய வாழ்வு நலம்பெற எத்தகைய தியாகத்தையும் செய்யக்கூடிய ஒரே ஜீவன் தாய்தான். எனவே அகத்துறைப் பாடல்கள் பாடிய தமிழ்க் கவிஞர் பெருமக்கள் “பால்மாறி” தமிழ்த் தாயாகக் கருதி, இறைவனிடத்தில் தன் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்து, அவனை அடையத் துடிக்கும் தன் மகளின் நிலைகள்கு இரங்கிப் பாடிய பாடல்கள் ஏராளமாகத் தமிழ் இலக்கியத் தில் செறிந்து கிடக்கின்றன. குறிப்பாகப் பரமங்கள் பாடிப் பணிந்து பைந்தமிழ் வளர்த்த ஆழ்வார் பெருமக்களும், நற்ற மிழில் நமச்சிவாயனைப் பாடிப் பரவிய நால்வரும், தாம் தாயாக மாறிப் பாடிய பாடல்கள் பொருள் புதைந்த அற்புத மாண படைப்புகள். மகள் நிலைகள்கு தாயார் வருந்துவதாக அமைந்த இப்பாடல்கள் “நற்றாய் இரங்கல்” என்னும் துறையின் பால்படும். இத்துறையில் அமைந்த சில பாடல்களை மட்டும் இங்கு பார்ப்போம்.

அவனுடைய மகள் நல்ல அழகி; அறிவு மிக்க உடையவள்; பருவம் அஸ்தந்தாள். பருவப்பூரிப்போடு அழகின் கலைக் கோவி வாக விளங்கும் அவள், தன் தோழியர் கஞ்சன் அளவளரும் போது ஒரு நாள் அவனுடைய பெயரைக் கேட்டாள்; அவனை அறியாது அந்தப் பெயரிடத்தில் ஏகோ ஒரு சடுபோடு; மேலும் அவனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அடக்க முடியாத ஒரு ஆசை. ஆகவே அவனுடைய வண்ணத்தைப் பற்றிக் கேட்டாள். நெருப்புப் போன்ற பொன்னார் மேனியன் அவன் என்று அந்தும் சிறிது சிறிதாக அவனை அறியாமலேயே அவனீ

தத்தில் ஒரு இனம் தெரியாத ஈடுபாடு ஏற்படுகிறது அவனுக்கு. ஊர்பேர் தெரியாத ஒருவனிடம் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்தாள் என்று உலகம் நாளை ஏகாதா? ஆகவே அவனுடைய ஊரைப் பற்றி மெல்ல விசாரித்தாள். அவனுடைய ஊர் “செல்வத் திருவாழூர்” என்று அறிந்ததும் அவனுடைய மகிழ்ச்சி எல்லையற்ற தாகிவிட்டது. திருவாழூரன் அடைவதே இந்தப் பிறவியின் பெரும் பேறு. இல்ல சியம் என்று உறுதி கொண்டுவிட்டாள். அவன் தியாகராஜனல்லவா? வேண்டியவர் வேண்டியாங்கு அளிக்கக்கூடிய வேந்தனவ் லவா அவன்! இவள் அவனிடத்தில் வேண்டும் கிடைத்துவிடும் என்ற திடமான அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை அவனிடத் தில் உதயமாகிவிட்டது. விளைவு: அவனை அடைய வேண்டுமென்ற கை பத்தி யம் அவனை நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டது. அவள் பைத்தியக்காரியாகவே ஆகிவிட்டாள். என்று அந்த பைத்தியம் பிடித்தோ அன்று முதல் அவள், தன்னைப் பெற்று அருமையாக வளர்த்த பெற்றோர்களை விட்டு விவிக்காள். உலக மக்களின் ஏச்சக்கோ, பழிப்புக்கோ அவள் அஞ்சவில்லை. உலகத் தொடர்பிலிருந்தே தன்னை விடுவித்துக் கொண்டாள். ஆம் அவள் தன்னை மறந்தாள் தன் சூழ நிலையை மறந்தாள்; தன் பெயரையே இல்லையாக்கிக் கொண்டாள்; தூக்கிய அவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்து விட்டாள். இப்படிப்பட்ட பெண்ணைப் பெற்ற நாவக்கரசர் தன் மகளின் காதல் தன்மையைப் பாடுகிறார். பாட்டைப் பார்ப்போம்.

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள் முர்த்தி அவன் இருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள் பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள் பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள் அன்னையும் அத்தண்ணும் அன்றே நீந்தாள்; அகன்றாள்; அகல் இடத்தார் ஆசா ரத்தை தன்னை மறந்தாள்! தன் நாமம் கெட்டாள்; தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளோ.

துவரூபமாய காலி ரீஸ்டு விலகாரித்
நேடுமாவிட்டு நான் உள்ளத்தை பற்றிகள்
இத்தால் அவனை அடைய வேண்டும்
மேல்த சுக்கத்தின் பஞ்ச ஆபிஸ்ட் என்,
பாட்டிலாகவாய் அவனைப் பற்றிப் பிரதானம்;
கிருவிவசூலம் சுருமிகிலை நீண்ட அவ்
படித் துப்பி உடைய தீவிரவிழிம்ப்டதோ,
அயனைப் பற்றிய கலங்கள். அதைப்
பற்றிப் புவாராறும் அவனைப் பற்றிய
நிலைவருள்ளனர். மூன்றிலை பொருள்
கமிள்ளையாம் அவனை துவந்தார் தீவிரவிழிம்ப்டதோ,
தொழில்புறங்குந் தூந்தி நீ
தீவிய பூர்வான பீலை கண்ணுக் கூட்டு சுல்லவில்
வீணையாடுவிடுது. நீந்து கூபத்தில்கொடுப்
பேண ஒடுக்காது அந்த குறைய ஏன்றும்
உட்டியை அப்படிக் கூக்கிற வர்த்தக
நாட்டிக் கூக்காறாறிறான். “ஒன்றா, ஒத்து
நீண்டம் என்று கார உடல்தாங்கி கொள்ளுவதன்
கொடும் கஷ்ணத் தோற்கால்விவாய்?” என நூ
லூரிக் கூர்ந்துவரும் பூர்வாக்காரன். அவன்
கண்ணால் நாந்தான் தீவிர நூல் வெல்
யாம்பு கொள்ளுவிற்கு. அதைத் தொ
டாந்து ஓடுவிறான் பூப்பேண. “நூல்!
என் அநுநாத சாந்தனி பறிச் சுருந்தும்
பட்டு விராமித்துவில்லை. நீ ஜினாக்க வீர
குடியினாராம் நூலில் கொள்ளுகிறீரா?”
ஏனாக் கூபிக் கூக்கானதி. அந்தப் புய்யில்
ஏன் பூர்விக்கான பூர்வாக்கான். நூல் யானில்
கூட்டினப்பக்களை விட்டார் என்ற நூர்
“அநுநாதமாப் பிற்கு. பூர்வாக்கார
வளர்த்த வாய்வக்களை இப்படி கூர்க்கிட
டாந்த அந்த மானையான். நீத்துக்கூத்தாக
யேலாராங் சாரிடிட் வாது மூற்றுப் பேணு
கண்ணு கால்க்கிறான்.

உம்மேற்காக திருத்த விடு
வாய்ப்பொழியில் பட்டிய அடிவாரத்தை
புதுப்போய் வாசிப்பார்.

கோமண்வாக் கள்ளதற்பு புல்லிக்
 கோவித்தங் பிம்பத்தான் என்றும்
 பேரம் இளைஞர்க்கத்தின் பில்லிபாய்
 அயன் கீட்டகவை ஈழ என்றும்
 ஆயனை ஓய்வும் காலிபீயா
 அருமீனா பாட்டுக்கூன் பேற்ற
 கோயன்வெள்சியூ நாட்டிரான்
 காஸ்ட்டிசியூ பிசுர்க்கூர் கூட்டிரை.

“ஏன்கூடு ஏதுகின் உள்ளவிதமாய்
நடவடிக்கை முறையே ஏது என்று
நிர்வாயம் நிறுவாதற் கிடைக்கிறதோ
நீங்கள் கல்லூரியில் போன்று
ஏழாண்டுகள் வரும்படிப்பால் யார்த்தினான்... அது
ஏழாண்டுகள் வரும்படிப்பால் யார்த்தினான்
ஏழாண்டுகள் வரும்படிப்பால் யார்த்தினான்!

திரும் நூல்கள் என பிள்ளையோ? அதனால்
வேறு சம்பந்தம் காட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அதனால்
உணர்வைப் பெற்றிருக்கின்ற அடிமை-
நூல்களை அறியவேண்டும். பெற்றுப் பார்க்க அதை
உணர்வைப் பெற்று. பெற்றுப் பார்க்க அதை

தூது தூது தூது தூது தூது தூது
தூது தூது தூது தூது தூது தூது
தூது தூது தூது தூது தூது தூது
தூது தூது தூது தூது தூது தூது

لکھنؤ میڈیکال کالج
لکھنؤ ہسپتال اور
لکھنؤ ہسپتال
لکھنؤ ہسپتال
لکھنؤ ہسپتال

لیکن این مقاله را در اینجا نمایش نمی‌دهیم. این مقاله در اینجا نمایش نمی‌دهیم. این مقاله در اینجا نمایش نمی‌دهیم.

காலை கவிதைகள் பெ. வாரி மூலம் 1977

“ஒருவண் இறைவனிடன் சரண்புகுந்தால்
தவிர்க்கமுடியாத வீதியின் கட்டளைகளும் அகற்றப்படுகின்றன”.

— தூய அண்ணன
ஸ்ரீ சாரதாதேவி

எஸ். எம். போன்டோ

கண்ணாடி வழங்குபவர்

580, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

(இலங்கை வங்கி அருகாமை)

குவாமி விலேகாவாத்துர் துற்றான்டு விழா

— குறையி இத்தங்களின் தட

வாய்மி சிவலூகாத்திரிய இலக்கு
கிழவு குறிப்புகளுடைய விடைகள், பாதுகாப்பு
துறையில் ஏனம் நடைபெற்றுள்ளது எருதால் தெருவாக்கிர
மும் பால் வாய் திகழுவதை கணக்கிட்டது.

முதன் முதலில் ராணுவரி 13-ஆம் திங்கள் வாழ் பக்ஞலைப்பறந்தது. கவுரி விடிவை காரணம் தானின் அல்லது சிற்றுணவுகள், ஆட்டங்கள், ஆண்மையித்தக அடிக்காட்டி போன்றவற்றை வலில் கறுத்துருக்க நினைவுற்றது.

குயாமி விரோதங்கள் தான் யார்ப்பாற்றுவது தீர்த்துக்கூறப்படுகின்றன. 109 நிலைத்தனி ஆகும் இப்படியாகின் முயிந்தாக்காக நூர்லாட்டுக்கிளிக் பலதாக்கு இல்லங்கமாக விழியேட்டுக்கூடுபட்டுள்ளது.

மாறு தீர்மானம் பூரிக்கு ஈவாயி கிடைவதான்றை வருடம் தட்ச தீவிரமான 21.01.1897 ஆக அமீன்கும் முகமை 21.01.1897 அன்றை மாவண வாதத்தியத்துடன் வருட ஆரம்பமாகியது. கூவாயி கிருநாவாச்தா பிரசும் வருந்தின்சராகவும், காறு பட்டாவைக் கழக பேரவையில் ப.கோபாலமிகுஷன் கிடைப் பீடுக்கிடையாகவும் கூறின கிருநா

ஏனோ. மராணவர் திரும்புப்பாக சிறு. கோ. பத்யநாதன் (அங்கிபர், ஆக்கிரீயர் மற்றுமிக வைக்காலால், பலார்ஜி) அவர்கள் இருந்திருக்கின்றதாகச் சொல்ல இடம் போற்றுத். அவர்களிடே புலேஷனில் பசுபதினாலூர் ஆலயத்தில் பருத்தித்தழையை இங்கு இவள்குருமக்கருக்கு நடாத்திப் பயிரிட விடுவானாரதுதினை அழிவு கட்ட அவட்ட ஸார்வங்கும் அராஜக் கூட்டுறவும் சிறு. பார்க் கிராண்டேரியா,

25. 01. 1997 கால்கிளை திரு. ம
கிருசிவசுந்தர் (புதேவாழி வாரிக்காலாய்ப்
பொறுப்பாளர்) எல் மன்றத்திலிருந்தும்,
மாதர்ச்சாத்தின் அனுசரணையுடனும் பற-
வேள்ளபில் வாரவார் வேஷவினில் ஆரம்பித்த
கல்வியை வட்டாராட்சி இட்டு மக்கிள்
கல்லூரிக் கிளையுற்றது. இது ஒரு கழகத்தின்
உய்புவுமாக அமைந்தது.

பாரதியில்தான் ஸ்ரீ ராமலிங்கு ஸ்ரீ வைசாக்ராமி சுதா செவார்சிராமி வாழ்மானம்-க்தில் உயின் பெருட்பாளை பாடசாலைகளில் கறுத்தாலும் புத்தகம் கணக்கட்டியும் நடாக்கிறது.

1. மாறி இந்து மகனிட கல்லூரி.
 2. மாறி அவர்ப்பிஸ்ராக் கல்லூரி.
 3. செங்கல்லீல் இந்துக் கல்லூரி.
 4. மோவிடபாஸ் மகனிட கல்லூரி.
 5. பாடசுத்தமீட்டு மகனிட பாடசாக்கார்.
 6. கல்லூரி எஸ்பிடாரியாக் கல்லூரி
 7. மாறி கார்காத்தியம் மகாவித்தியா வைய்.
 8. ஜூம்புட் கூர்ட் கார்மகாண்ட (பு.) கல்லூரி.

9. நீர்வேவி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரி.
10. கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி
11. கரவெட்டி ஞானசிரியர் கல்லூரி
12. பருத்தித்துறை மெதடிள்சு பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை.
13. தொண்டமா ணாறு வீரகத்திப்பிள்ளை மகாவித்தியாலயம்
14. உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி.
15. புலோவி வேலாடுதம் மகாவித்தியாலயம்
16. கைதடி நுண்ணவில் அரசாங்க தயிழ் கலவன் பாடசாலை
17. சாவகச்சேரி சந்திரபுர ஸ்கந்தவரோதயா மகாவித்தியாலயம்.
18. சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி.
19. இனுவில் இந்துக் கல்லூரி.

கருத்தரங்கை விட மாணவர்களுக்கு சுவாமி விவேகானந்தரின் பெயரால் கல்வி நிவாரணம், உடுப்பதை, முக்குச்சக்ஞாடி, அப்பியாசக் கொப்பி என்பனவும் வழங்கப்பட்டன.

குறிப்பாக இவை யாவும் சுவாமி விவேகானந்தரின் திருப்பாதம்பட்ட பூமியான யாழ்ப்பான மக்களாகிய நாம் இவருக்குச் செய்யும் கைம்மாறு ஆகும். எம்மை சுவாமி விவேகானந்தர் ஆசீர்வதித்து நெறிப்படுத்துவராக.

எங்கள் விரிவான பணிக்கு இது காலமும் ஊக்கமும், ஆதரவும் ஆசியும் நல்கிய தவத்திரு சுவாமி ஆத்மா கணானந்தா மகாராஜ் (ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் இலங்கைக் கிளை உப தலைவர்) அவர்களை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது. இவர்களுக்கு எங்கள் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் உரித்தாகுக.

மழுஷ் தண்ணீர் மேட்டு நிலத்தில் தங்கி நிற்பதில்லை. பள்ளமான இடத்திற்கு ஒடு வந்து விடுகிறது. அதேபோல் இறையருள் தற்பெறுமையும், கர்வமும் உள்ளவர்களுடைய உள்ளத்தில் தங்கி நிற்பதில்லை; பணிவுள்ளவர்களின் உள்ளத்தில்தான் தங்கி நிற்கும்

— பகவான்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

கிறிஸ்தவதும் சமுத்திலே துறிமு வளரச்சியம்

அமரச் போசிரியர் கா. வித்திராணத்தன்

கிறிஸ்தவர் ஈடு நாட்டின்கூட வந்ததன் பயணாகாக அமெரிக்காவில் எல் ராஸூர்களில் விருத்தியடைந்தது. கிழிட்டாயரி கூறுகின்ற வழக்கங்கள் பூவுரிசோந் பாக்ராய்ஜோ கூக்க வேல்கான் நோ. டெர்சன். கிழிட்டாயரி வந்ததன் பிள்ளை வில்லூரான் நூவ்ளன், கிழிட்ட பதிப்புகள், அகார்ச்சன், எக்கா நூவ்ளன், தூப்பூடி பிச்கார்யன், ஏத்திலீகன் கன், பிரசுக்கங்கள் போன்ற சுறைகளிலே கூழிழ்யோடி ஜபானி வளர்ந்தது. அத்துயர் திருத்தம் விழுப்புமே தீவரான ஒத்திய விழிட பெருப்பார்யாகும். ஆயிரக்கணக்கால மயிர் நூவ்ளன் அருள்பாடு குறுத்தக்கணிச் சிலை நூவ்ளன்விலை வாணிக்கின் பிலை விட்டு காட்டின் பல பூத்தாக்களிலும் பரவுமிகு சோஷல் நூவ்ளன் குரிச்சு விடாத படி சாப்பதாக அச்சுப்பத்தைம் நிறுவப் பட்டது.

வட கிறிஸ்தவகாலை முதல் அப்பியந்திரக்கால விரும்ப வாய்த் திருத்தமிடும் மூலம் விருத்திக்கூட்டுத் தொடர்பார்யன் எல் ராஸூர்களை புச்சிட்டு விடுவிட்டிடுவது அவைக்கூ யிங்ளாரிமாட், 1821ஆம் ஆண்டிற் கிரியற் காலப்பாடு அவைக்கூக்காக்கிருத்து அப்பியந்தியம் ஒளிர்வது எத்திருவிவரம். திருவுர்த்தான் 1834ஆம் ஆண்டு மாவிட்டாக்கூ நிறுவப்பட்டது. அவ்வாண்டுக்குத்து பல நூவ்ளன் வெளியிட்டதுவாய்வார் அவைக்காலது. இயலிருந்துகிளாயீ அடிக்கால தேவகையை கால்தினால் போடுவதும் பிரைஞ்சு போதும், ஆமிகு கொழுப்பியும் காலில் கூடியே ஆமிகு கூவுர்க்கூயாறி பயன் அகா ததன் யாழிப்பாக்காக்கில் ஆராவிக்கூ அக்கூவை அப் பூத்திக் கால்கூயாறும் உருளியாக்குகிற சுற்பித்தத் தெற்றார்கள் குவர்களே,

வெறி நூவ். பூத்தால், விஜங்கியல் ராஸ், வான்ரூஸ், கண்கால் ரூத்தெய்வுறைகள் குழிப்பிக் காண்வதாக்குக் கற்றுக் கொடுக்க முதன் மூந்து நூவ்வந்தவர்கள் குவர்களே.

விடுவான் நூவ்ளன்

முதன்முதல் நமிரில் கார தலை வில்லூர் விடுவான் நூவ் எழுதியவர் கிறிச் சுவாரீ. காட்டுக்கிரைட்டூஸ் க் கெமினியினி குந்து வில்லூர் கேமைநாட்டு விண் நூவ் நூவ்ளனாத் தமிழில் குவிந்தவர். இத்தொல்க்கால் முதலிடம் பெற்றவர் கிறிச் சுவாரீவர், மாவிசுபாய் அவத்தியசாலை மினிச்சுறு வைக்கியக் கவுசி புகட்டு அந்த கிறிச் சுவாரீ, மாவாயுங்காத் தந்திர மூவும் குருகிள்ளும் பொக்கந்துடன் முதல் கல நூவ்ளன் பலவர்களுக்கு குவிந்த பெயர்க் கதி தொடர்களோர். ஏதன்முதல், காலா ஏங்கபா எடுப்ப கூறும் என்றும் கூறுவதை 1836ஆம் ஆண்டு வேஷ்டிபோர் குவி பிளாஸ்டிட்டார், பூவநு டென் போத்து கீவர் மாண்வர்கள் பார் போமி பிரைஞ்சு வைக்காலதடத்தி வந்தவர். அவர்களுட் சாப்பம், கா வேந், எவ்வள் எல்லார் குறுப்பிடத்துமியார்.

காட்டுத் தெஷ்டிபோத்த குவான் வைக்கியார், பியாரிப்பயர்த்த அங்காலி பாகம், வெங்கிய போல் போரிப்பயர்த்த வைக்குத்தாய்ம், கிறிச் தொறிப்பயர்த்த வெங்கிதம், சாப்பம் போரிப்புத்த வீந்து பதாங்கு சாராக் கூவுயாக்குகிற 1867, 1873, 1875, 1878, 1884 கூக்க ஆண்டுகளில் அப்படிப்பட்டது.

கறோல் விஸ்வநாயின்ஸை என்பவர் வீசு கணிதம் என்னும் நூலை 1855 ஆம் ஆண்டு எழுதி யாழ்ப்பாணத்திற் பதிப்பித்தார். வில்லியம் தெவின்ஸ் (சிதம்பரப்பிள்ளை) நியாய இலக்கணம் என்னும் தருக்க சாத் திர நூல் ஒன்றினை 1850 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். வாணசாத்திரம், ககரண வாதம், உற்பாலனம் என்னும் நூல்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பட்டன. நிலக் கணக்கியல் அளவை நூல் முதலிய துறைகளிலும் நூல்கள் வெளிவந்தன.

எனவே தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வியை முதன் முதல் அளித்தவர் கிறித்தவரே. தமிழ் மாணவருக்கு உயர்தரக் கல்வியைத் தமிழ்மூலம் போதிக்கும் பணியில் முதலில் ஈடுபட்டவர் இவர்களே. இற்றைக்கு 125 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ்மூலம் விஞ்ஞானக் கல்வி புகட்டியும் அக்கல்விக்கு ஏற்ற நூல்களை வெளியிட்டும் இவர்கள் ஆற்றிய தொழுடு அக்காலச் சூழ்நிலை காரணமாக வேறுநன்றவில்லை, உத்தியோக மோகத்தினாலும் ஆங்கிலேய அரசாங்கத் தின் கல்வித்திட்டத்தினாலும் ஆங்கிலக் கல்வி மக்கள் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. தமிழ் மூலம் உயர்தரக் கல்வி கற்கும் முறை குறைந்து கொண்டே சென்றது, விஞ்ஞான நூல்கள் கிறித்தவரால் இயற்றப்பட்டன என்ற காரணத்தினாலும் பிறப்பட்ட காலத்திற் புதுக்கணிக்கப்பட்டன.

ஆகராதி ஆக்கும் பணி

தமிழ் மொழி விருத்திக்கு இன்றிய மையாத இன்னொரு துறையிலும் அமெரிக்க மின்னிமார் தொண்டாற்றினர், ஜோரோப்பிய முறையிலே தமிழ்மொழிக்கு அகராதி ஆக்கும் பணியில் இருங்கினர். 1833 ஆம் ஆண்டு தமிழ் ஆங்கில அகராதி ஆக்கும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு 1842 ஆம் ஆண்டில் வண. வெளி ஸ்போல்டிங் என்பவர் யாழ்ப்பாண அகராதி எனவும் மாணிப்பாய் அகராதி எனவும் வழங்கும் அகராதியை வெளியிட்டனர். சொற்கள் அகர வரிசையாய் அமைந்த இந் நூல் 58,500 சொற்களைத் தன் கத்தே

கொண்டு விளங்கியது. சாழுவேல் கச் சிங்ஸ் வரிசைப்படுத்தி ஆக்கிய ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதியை 1842 ஆம் ஆண்டில் வின்ஸ் லோப் பாதிரியார் வெளியிட்டார். இதனையே 1852 ஆம் ஆண்டில் ஸ்போல்டிங் பாரதிரியார் புதிதாக்கி வெளியிட்டார்.

நெற்றின் மேற்பார்வையில் 1833 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிப் பதியிழ ஆங்கில அகராதியை 1862 ஆம் ஆண்டு வின்சிலோப் பாதிரியார் சென்னையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இம்முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து வேறு பல அகராதிகள் வெளிவந்தன. ஆகவே, தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படக் கூடிய அகராதிகளை வெளியிட்டு உதவிய மின்னிருக்குத் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்க மின்னிமாரைப் பின்பற்றிக் கத்தோலிக்கரும் இந்துக்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சகங்கள் நிறுவித் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உதவினர். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மேற்றிராணியாராய் இருந்த பொன்சின் ஆண்டவர் அச்சியந்திரம் ஒன்றினை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவினார்.

அண்டுறு என்பவர் முயற்சியால், அரசுக்கூடை மாறுவிவரின் கத்தோலிக்க அச்சியந்திரம், என்னும் பெயருடன் 1871 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வச்சகம் பயன்படுத்தப்பட்டது. அச்செழுத்து வார்த்தல் பூகோளப் படங்கள் இயற்றுதல் முதலியவை அங்கு நடைபெற்றன. பாடசாலைத் தமிழ் உறுப்புகளை மாணவர் அளவு பிரமாணத் துடன்எழுதிப் பழக்க கூடிய ஜிங்கோட்ட மைப்பும் முதன் முதல் இவாகாலம் இயற்றப்பட்டது. மாணவர்களுக்குத் தேவையான பலபாடப் புத்தகங்கள் இவ்வச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டன.

கிறித்தவர் தமது சமயக் கருத்துக் களைப் பரப்பவும் சமய நூல்களையும் கருவி நூல்களையும் வெளியிடவும் அச்சியந்திரங்களை நிறுவிப் பல நூல்களை வெளியிட்டனர். ஆறுமுக நாவலரும் கிறித்தவரைப் பின்பற்றியே வீத்தியாருபாலன யந்திரம் எனப் பெரிய அச்சியந்திரத்தை

1849 ஆம் ஆண்டு வள்ளாரிப்போன்ற யாகி சிருப்பு மாண்புமிகு துப்புப்பாட்டுக்கூடிய பல நூல்களை வெளியிட்டார். இதற்குப் பின் அத்திவந்திரங்கள் பல நூட்டுக்களில் நிறுவப்பட்டு, தமிழ் மொழி வகைக்கிடக்கும் காலங்கள் இருந்தன.

நூல்களைப் படிப்பது,

நான்குவளர் பதிப்பிக்கும் மூலமுடும் இலி உடனடியாக பெறாதிரு. அத்தால் இந்த நோப் பதிப்பிலிருந்து துறிவிடிற் ரீதியில் வரும் எழுத்துக் கூடுதலாக சுரும்பினால், தயிரில் விடுவது கிடைத்துவது மிகப் பயனுடையது நூலாகவே இரண்டாம்பாலேம் முதல் வருநாயுப் பூக்கள் விடுவதாக; ஏப்பட்டது நானிட்டியிலிப் பிழைக்கிக் கொண்டு, இங்ரைசு மூர் அகப்பாருள் கூடு. பீர்டீஞ்சிலீட், பிழைக்கண் விளைக்கூட, கல்புத்தானா, குள்ள மாண் முதலிய நாள்வரானா இவ்விரு பதிப் பதிப்புக்காக இலி உடனடியாக பெற்றிருந்து துறிவிடுவது எட்டுத்தானா.

திவர்களுக்கும் அதிலூக்குத்தானால் பதிப் பிரிவை நூல்கள் பெற்றும் பயங்கரப்பட்டது, மாண்புமிகுக்கும் பொருது மக்களுக்கும் பயன்பட்டது சிய அமைக்கங்கள் திவர் பழாத்துவார். நூல்களைப் பசிப்பிப் பார்வாதம் செய்து பசிப்பிப் பார்த்து நாட்டிட்டிருப்பதே பெறும் அளவுக்கு நூலை நூல்களைக்கொடுத்துப் பதிப்பதை அமைத்துமிகுக்குப் பாதித்திருப்பது என்று கூட இளவரையின் மிகையாகாது.

குத்திலே தமிழில் என்ன என் முறையும் தூண்டிப் பிரமாணமாகவும் விவரம் கீழ் கண்டு வெளியிருந்ததற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. குத்திலே தமிழ் கலைக்குப்பில் ஒரு பாதாரம் தீவியாலோல் வேறாக அமர்த்தப்படுகிறதோடு கட்டுப்பாளிக்கப்படுவதாக நிறைவர்களை நூழிச்சிப் பல முறைகளின் பேரில் தன்மை இருக்கிறது. இதனால் கண்ண சுதாநாளிக்கட்டு குத்திலைர், ஏல்லாநாள் சுப்பத்துக்கு யாராகப் பல கண்டன நூழிவளை வெளியிட்டுவர். அவற்றுள் ஏக்குகாலை கொள்கைகள் வால் அன்பவர், எழுதிய வாதத்தியாறும் குத்திலையைக்கும் தாக்கத்திற்கும் இகாலை தாக்கம் நூல் தரச்சிகிம். முசுகுமால் வேதம், என்பதை முசுகுமியாலாலை, இன்னர் அம்பிகை பிள்ளைமாருக்கும் தூண்டியிருந்தும் ஏற்பட்ட சமைப்பேரில் இத்தகைய நூல்கள் இல்லை.

வாதன். பாதிந்துர் போன்று நான்கும்
ஏற்கு அக்கிவர்த்தியும் ரூபம் கீழ்க்கு மதக
கண்ண நான் மனமாயும் கண்டுபிடிக்காத
காலங்கும் சிவங்கிட்டார், மாணிக்கார், முத
யாகு மூத விளை விடை, பிரஸ்டாகம்
இல்ல விளை விடை எழுதப் பட்டிப்புகளுக்க்
உங்க காரும் முத்தாம் கால விளை விடை,
பிரஸ்டாம் கால விளை விடை முத்தாய்
யற்றிய பாலங்குட்டி பிரஸ்டாகர்.

Digitized by srujanika@gmail.com

கிறிஸ்தவராற் பல நாடுகள் நால்களும், ஈழத்தில் இயற்றப் பெற்றன. பூதத்தமியி நாடுகம், அலேசு நாடுகம், மெய்ஞ்சூன் சந்திரன் நாடுகம், யோசேப்பு டிறாமா, மூஸிராசாக்கள் டிறாமா, பத்திராக விலா சம், எஸ்தர் விலாசம், எஸ்தாக்கியர் சபா, பஞ்சரத்தின் சபா, அந்தே கானி யார் வாசகப்பா, குசைப்பர் வாசகப்பா போன்ற பல வகைப்பட்ட நாடுகளுக்கள் கிறிஸ்தவரால் ஈழத்தில் எழுதப்பட்டன.

எழுத்திலே தமிழ் மொழியைப் பிரசங்கத்திற்குப்படுத்தி அதற்கெற்ற மொழி யாக வளர்த்த பெருமையும் கிறிஸ்தவருக்கே உரியது. சைவரைக் கிறிஸ்தவராக மதம் மாற்றவும் கிறிஸ்தவ சமய உண்மை களையாவரும் எழுத்தில் அறிந்து கொள்வதற்கும் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் தெளிவான முறையிற் பிரசங்கங்கள் செய்தனர்.

(இவர்களைப் பின்பற்றியே ஆறுமுக நாவலர் அவர்களும் சைவ சமயத்தைப் பற்றியும் சமய குரவரைப் பற்றியும் விரிவாக வெளிவீட்டு நோக்கினையும், பரந்த மனப்பான்மையினையும் புதுத்தி புதுயுக்கு வந்துறிந்துகியவர் அவரே.)

வரைகள் ஆற்றினர். நாவலர் என்ற பட்டம் இவர் பெறுவதற்கு இவ்வரைகளே அடிப்படையாக இருந்தன. புறம்பான பொருள் பற்றி விரிவரை நிகழ்த்தக் கூடிய நிலையைத் தமிழ்மொழி கிறிஸ்தவராலேயே பெற்றது.

பல வகைகளிலே தேங்கிக் கிடந்த தமிழிலக்கிய உலகிலே புதுமை வேட்டையையும், திறனாய்வு நோக்கினையும், பரந்த மனப்பான்மையினையும் புதுத்தி புதுயுக்கு தின் தலைவாயில் எம்மைக் கொண்டு

இவ்வாறு தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய பல துறைகளில் ஈழத்துக் கிறிஸ்தவப் பெரியார் தொண்டாற்றியிருக்கின்றனர். இத்தொண்டின் பயணாகவே தமிழ் மொழி பல புதிய அம்சங்களைப் பெற்று இன்று பொலிவுடன் விளங்குகின்றது.

(இக்கட்டுரை 25-12-1968 இல் தின் தினகரனில் பிரகரிக்கப்பட்டது. மறு பிரகரம் தினகரன் 21-12-97)

“என் செயலாலைது யாதொன்றுமில்லை”என்னும் கொள்கை மனதில் உறுதியாக நிற்குமானால், மனதனுக்கு இந்தப்பிற்கு சிலேயே முத்தி உண்டாகும். அவனுக்கு வேறொரு பயறு மில்லை.

— பகவான்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

அண்புவின அம்மா!

த. நர. ரேவுடப்பி

ଅଟେ କାହାଯିମ୍ ଦେଖି ଗଲିଯାଏ

‘ର୍ଯ୍ୟାମାନକର ଦ୍ୱାରିତ ରାଜିକାତର ଅଳ୍ପାବ୍ୟାସକାରୀ ହାରାପଦ୍ଧତିମହାର ଲିଙ୍ଗଟର କାଳୀ ଉତ୍ସବରେ ଶିଖିଛାଏବା’

இதோம் சாக்ரான் பட்டன இருந்து
“ஏ” என்று “ஏத்திடும்” என்றுதான்
பின்தவர்கள்.

கூட குறியீடு அவர்கள் முயற்சியிடுமிடி
நிலைய தமது மாண்பார்ட் செட்டின்திட்டு விசுவ
மிருக்கார்.

கால்பா விட்டு செய்திவாசனம் கொடு
நுத்திம்பிட்டாதாரி,

ஈடுபாலுமில் தேவநகர் கற்றினார்
தூஷார் சென்னியே வந்தபோது படியிடும்
ஏப் பார்க்கத்துட் “ஆணார் யானோ அப்பு
தீவாராஜ நட விரைவில் முடிந்தெனி, கீ
சிறுவன்” என்றார்.

திருவாந்தூர் அரசினரை கூறுகிறேன்
ஏது சட்டமுறை மாண்பும் வர்த்தமான
கார்யாட்சி என்று நான் கூற்றால் என்று
நிர்ணயித்து கொள்ளுகிறேன். அதை நான் கூறுகிறேன்
அதை நான் கூறுகிறேன்.

அன்றை பிரமநுதீர் தகுதியிற்குத் தான் அவற்றின் அளவையோடு வைப்பது என்று கூறுகிறேன் என்ற சொல்லிமோலை ஆனால் ஒரு திட்டமிய பேரூதீ மட்டும் அளிக்க தெர்ந்தது. அன்றையோடு பக்கி பக்காமராகி வருகோம்பித் தீர்த்து நீண்

ஏதாக போன்ற நிலைகளில் குறித்து வேப்பும் சூலாக
அதைப் பொருத்தவிடவில்லை என்று நினைவு
கீர்த்தி எடுத்து நினைவு நீண்ட நேரத்திற்கு
குறிப்பிட்டுக்கொண்டு அங்கூர் என்ற முறையை
நினைவு செய்து விட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

(இந்த நிலத்தின் அமைவு பூரியானது
பின்னியதாகவே பூரியாகவிருக்கிறது. ஆகவே மாறாத
நிலத்தை வழங்கி என்னிடம் தடுப்பதற்கு விரும்பு
கூடிய வேண்டுகோள்.)

ଶ୍ରୀମତୀ କମଳାଲାଲ ପ୍ରଦୀପାଯିନ୍ଦ୍ରଜିତ
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚକାଳୀନ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ରାବ୍ଦୀ ଏବଂ ପରାମର୍ଶକୁ
ଦେଖିବାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଥିଲା.

19. 10. 2000

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

“நீண்ட ஆட்சியின் மேலே கீழ்த்திரு
விருத்தி; பயர் வாழுதல் கணமலர்? என்கா
கத்தில் மாருதல் வயி தொழுதுடி? ஏது

காக இப்படி நான் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும்? என்று பட்டது

ஆதலால் முன்பு போலே ஸ்ரீராகிருஷ்ணருக்குப் பணிவிடை செய்வதாக அன்னையார் தட்சினேஸ்வரம் திருப்பினிட்டார்.

பற்றற்ற நிலை வரும்போது எதுவுமே நிலையற்றது என்பது வளங்கி எதையும் சமதிருஷ்டியுடன் நோக்க வேண்டும் என்று அமைதி கொள்வது பெரியோர்களின் இயல் பல்வா?

பிரம்மானந்தரின் பக்திய் பரவாநிலை:

எல்லோராலும் பக்தியுடன் ‘மகராஜ் என்று அழைக்கப்படவர் சுவாமி பிரம்மானந்தர்.

அவர் பேஹூர் ராமகிருஷ்ண மடத்திற்கு வரப்போகிறார் ‘அம்மா’ என்ற செய்தி கேட்டு, மதிழ்ச்சி பொங்க அம்மாவின் வரலை எதிர்நோக்கி மடத்து வாயிலே காத்திருந்தார்.

தொலைவில் அம்மா வரும் வண்டி தெரியும் போதே, ‘‘ஐய் மஹாமாயீசீ ஐய்’’ ‘ஐய் ஸ்ரீகுருமகராஜிக்கு ஐய்’ என்று உரத்துக் கோஷ ரிட்டார்.

அவருடைய பக்தர்களும் கோலாகலமாக அம்மாவை வரவேற்றார்கள்.

பூஜையறையில் அம்மா நுழையும் போது ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கு ஆரத்தி எடுத்தபின் காலிதீவியின், நாம சங்கீர்தனம் தொடக்கியது.

சுவாமி பிரம்மானந்தர் சங்கீர்த்தனம் நடந்துகொண்டிருந்த அறைக்குள் காலை ஒத்து வைக்கும்போதே பக்தி உணர்ச்சி பொங்கும் நிலையில் இருந்ததால், இரண்டு பேர் அவரை பிடித்துக்கொண்டு வந்து உட்கார வைத்தார்கள்

நாம சங்கீர்த்தனம் குடு பிடித்துவிட்டதும், திமைரென்று பிரம்மானந்தர் எழுந்து நின்று கீர்த்தனைக்கு ஏற்ப ஆடிப்

பாடிக் குகிக்க ஆரம்தத்தார். மெய்மறந்த நிலையில் அவர் கீழ் விழுந்துவிடவார் போல் திருக்கவே மற்றப் பக்தர்கள் அவரை அமர வைத்தார்கள். அப்போதும் அவரது ஆட்டம் அடங்கவில்லை, இதனால் அவரை அங்கிருந்து தூக்கிச் சென்று கீழ் கட்டில் படுக்க வைத்தார்கள்,

அதற்குள் அவரது உடல் விடைத்து மரக்கட்டைப் போல் ஆகிவிட்டது. கவலை அடைந்த பக்தர்கள் உடனே அம்மாவுக்கு இச்செய்தியை எட்டவிட்டார்கள்.

அம்மா, சுவாமி பிரம்மானந்தருக்குப் பிரசாதம் அனுப்பி வைத்தார். அதை பிரம்மானந்தரின் வாயில் புகட்ட எவ்வளவு முயன்றும் பக்தர்களால் முடிய வில்லை. மறுபடியும் அம்மாவிடம் போய் விஷயத்தைச் சொன்னதுமே அம்மா ஓடோடி வந்தார். பிரம்மானந்தரை மெது வாகத் தொட்டு, “அப்பாடா ராக்கால் இத்தார் பிரசாதம்!” என்றார்.

அதைக் கேட்டு திடுகிட்டு கண்வி மித்த பிரம்மானந்தர் அம்மாவைப் பார்த்ததும் “அபச்சாரம்! அபச்சாரம்! என்பதுபோல் அம்மாவின் காலாடியில் விழுந்து ‘ஆதோ சாபாரிசுதேஷ்’ என்று குரல் கமற பிரசாதத்தை வாங்கி உட்கொண்டார். அதன் பிரதுகுதான் அம்மா இந்த விடத்தை விட்டு மீண்டும் பூஜையறைக்குச் சென்றார்.

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சியை சுவாமி நிர்வாணானந்தர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

ரெவில்வே ஸ்டேஷனில் கண்ட காட்சி:

பிரம்மானந்தரைப் பற்றிய மற்றொரு சம்பவமும் அன்னையிடம் அவருக்கிருந்த பக்தி சிரத்தையை தமக்கு நன்கு உணர்த்துகின்றது.

இந்த நிகழ்ச்சியை சுவாமி விஜயா னந்தர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

ஒரே சமயத்தில் அம்மாவின் தரிசனமும், பிரம்மானந்தரின் தரிசனமும் எதிர் பாராத வகையில் எனக்கு கிடைத்தது.

என் நண்பர் ஒருவர் என்னிடம், நாளைக் காலையில் பிரம்மானந்தர் புவ

வேல்வரம் புறப்பட்டிறவினார்; தீங்கள் மூன்றார் என்ற நூக்குயாருஷ்ராஸ எல்லார்.

நான் அக்டெ வேரை மற்று பக்தரை நூட்டு சோந்தபாராமில் காத்திருந்தேன்.

ஏற்ற தேவதிர்வெள்ளாய் தூண்டு பாகுவாரை ஒரு துறவே (பேராணாந்தர்) அம்பீராமான நெடுபை தோற்றுத்துடுக் காந் மோட்டார் காரீவிருந்த சீருவவினார்.

ஏவ்வளவுநட, “அதோ, அதோ”, என்ற அவனர் அட்டச் சாட்டுவார்கள்,

ஏத்தவர் வாணிகாரர் புறப்படப் போதும் பிரைவிக் கப்பட்டியில் தறங்கல் மறி நொரு பின்டாப்பாராத்தில் நீங்கள் நிற்க தெரியில் வண்டியார் நோக்கிக் கொண்டார். அங்கே ஒரு பெட்டியில் முன்னில்லை சாந்தாங்களாக வண்ணவினார். கிழே அப்பை கழும் கூடி என்ற கூட அவர் பார்க்க விடுவால்! அந்தோ ஓட்டுத்தில்தான் அங்கா சுற்றிரு முக்காலி கிட்டு அார்ஸ்திக்கப்பது மொயித்தான்.

அங்கா ஜியபாட்பாட்டியு புறப்பட்டிப் போக வூவராக விருந்தார். அங்கெப் பேட

ஏழில் ஆகைத்து அம்மாவைக் காட்கப்படி வளைக்கிய பிரய்மானந்தர், ஜவரிடம் தாம் புவனேஷ்வரர். கெள்வதாகவும் விளைவைத் தாந்தராகவும் தெரிவித்தார்.

அம்மாவும் பல்வுடன் “நூர்க்கிழங்கு அப்பா! அங்கே மேலையியாம் காவுச்சும் காறி எம்மாக ஆருக்கிறதாம் அப்பா! உட்பொபக் காய்வித்துப்படிகான். தள்ளவீராக காய்ச்சு கேடி” என்று பிகாங்களார்.

பிரம்மானந்தர் அம்மாவின் பூரில் புறப்படும் வளரையில் அப்படியே பூருஷ மாக வைத்து நின்றவாடி இருக்கார். பிறகு மேல்வை கெங்கி விளையின்றுத்து இறங்கி ரீண்டும் தாயை வூரையில் பட வளையவிலார்.

அம்மா செல்லும் வளைத் தார்க்காத ஏரி, தொலைவில் சென்று மூறாய்க்கும் பார்த்துப்போன்றே பிரமானந்தர் நின்ற அந்தப் பகுதி பார்க்க காட்டினால் ஏன் வெற்றாலோ? ஏன் குழிப் பாசுவாகி மறுக்க முடியாது.

நான் — முடியாவக்ஞானாரி விடுமுடி □

இனிப்புத் தின்பண்டங்களை ஒழுபடும் தீவுகு கந்தன்டால் வீயலைத்தீவை. அதுபோல் “நான் இவைவளீல் வாழ்வை இல்லாயல்லோ” என்றும் அகங்காரை இருப்பதீல் தீவுக்கொண்டும் ஆல்வை. அவை ஒருவனை இல்லாயல்லோக்கு அருகில் கொண்டு சேர்க்கும். விழுதான் பக்தியியாகம் எழப்படும்.

— பொன்னி
நீர்மானத்துவம்

எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

ஸ்ரீ முருகன் மெடிக்கல் ஸ்ரோரஸ்

பிரதான வீதி,
பருத்தித்துறை.

பாலன் வீற்பனை நிலையம்

(பெயின்ற வீற்பனையாளர்)
பருத்தித்துறை.

சுபாஸ் வெதுப்பகம்

நெல்வியடி.

வேலவன் ஸ்ரோரஸ்

பருத்தித்துறை.

கவிதா ஸ்ரோரஸ்

பருத்தித்துறை.

இனிமூலமாக பீபசுக் கற்றுக் கொள்ளுதல்கள்

கணவன் மகேஷ்

ஒரு மூலமாகவே ஆசாமி அடிட்டித் தல் விவரிசில் ஏழை கொண்டிருந்தான்.

அது உதிர் வெள்ளி கீடாம்.

புப்பிரானு அந்த முரிமாக வர்க விழுவன், அந்த நூற்று சுற்று வெடிமாக பார்த்தாரன். வெடிமாகவேவேப் பார்த்துவ விளைவான்:

“அட்டார், உய்கள் முன் மன்னிடாஸ் எரியிலில் பண்புக்கும் கணவாடிப் பேரை வாணிச அழுது! அழுதுவே நீரங்களே வாணிச நோக்காம் போக, விசுகத்தின் பின்கி வீராவுக் காம் பிரீராவு அப்பேர்முகங்கள் கண ஹோடு வெள்ளும்!”

ஓவியாற்ற எழுத்துக்கலையிலும் அந்த கா. “நம்ம ராஜர் பியா நீங்கள்! உவ காஞ்சிபுர பிரிகார் அங்க மூட்டை தேவு கருகிறேன். சொன்னது போன்றன்!” என்று கூறி அங்க மூட்டை நேர் நகராம்.

மூட்டையைத் தான் வாய்த் தமத்து வெள்ள வழிப்போக்கவில் வர்க்கி வந்த காஞ்சன், “ஏது அட்டார்?” என்று விரைவாக.

“அது போட்டைத் தலையானான் கற்றான்...” என்று சொல்லிக்கொள்ளிட வழிப்போக்கால் நடந்தார்.

“அதோ போகிறவன் உண்ணத் திட்ட மூலம் சொக்கிறான். அவற்றுக்குப் போது தேவையிடை எசுநித்தார்மீ” என்று வழிப்போக்குத் தலையானை, வந்தவன் மூட்டார்.

“அப்பூலா கீதோ திருப்பிள்ளை அவ மூட்டுக் கத்த மூட்டையைப் பிரீவுவி வா சேல்...” என்று காஞ்சன் வழிக்கை.

ஷாவிதாபர்த்த குத் து வர வா வா கீதோ மூட்டையைப் பாக்கிஸ் ரெங்குவன், நில்றான் கோவனாபனி!

அட்டார் அற்புகம்! அற்புகம்! நிங்கள் கூட வாருபோது கங்களின் கற்கறைக்குழல் விச் சிக் குடி பூர் கீதோ கண்ணிலூப் அயர் வது, அரிசுப் பிப்பால் நட்டாரூப் பிரீவுடைப்பட்டு காட்டுவது அலும் காட்டுவது நிலை வூப்பத்துக்கிறதே! பாங்காராயு வெயினாராயு பாய்வது கோல் நீந்த மூட்டும் ஒடி வரு கீதீட்டவே, வான் விரைவும்...”

“ஒவ்வொல் தில்லை; பார்த்தார் அவை மூட்டை - தேவு பொன்று பொசித்திருக்கா? பெட்டத்துான் வந்தேன்!” என்றால் வழுத் தாவான்.

திட்டாக் கலை நம்கு உணர்த்துவது என்ன? புதும் உணர்க்கு, அது பொய்யாரா அய்யுள் முனிசுக்கி முதலாக்கிடாக்குவதுபோனதானா?

வழி விளக்கத் தங்கியவன் போத அட்டாக்கொ, வரிசுபொங்கல் போல வெய்க்கு வர்க காஞ்சனாயா கொல்வி கார் கும் சாதிக்கும் கத்தோசால்ப்பாக்கொ நாம் கிருத்தாலே கொல்டாம்.

அங்கு உண்மையான பார்த்துப்புகுள் யவர்களை காய்க் காறிந்து, மலை விழுது பாராட்டாமலும் நாம் இடை வாலீத் தட்டாரு.

பாதையில் கிடக்கும் கண்ணாடித் துண்டு, பிளேடு, மூள், வாழைத்தோல் ஆகியவற்றை அப்புறப்படுத்தும் சிறுவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்; குருத்துக்கு தெருவைக் கடக்க உதவும் இளைஞர்கள், பஸ்ஸில் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் வயோதிபர்களுக்கும் உட்கார இடம் தரும் நல்ல மனிதர்கள் ஆகியோர் பாராட்டி உற்சாகமொழி கூறப்படவேண்டியவர்கள்.

“இரு நிமிட வெற்றி, ஆண்டுக் கணக்கான தோல்விகளை ஈடு கட்டிவிடும்”, என்பார்கள்.

அது போலவே சோகமான சூழ்நிலையை ஒரு சில அன்பான, ஆறுதல் சொற்கள் மகிழ்ச்சியானதாக மாற்றி விடும்.

“பேச்சு என்பது வெள்ளி. ஆனால் மௌனம் என்பது தங்கம்” என்ற பழ மொழியை நினைவில் வைத்திருந்து எவர் நற்செயல்களையும் பாராட்டாமல், சரி. பரவாயில்லை, ஏதோ இருக்கும்” என்றெல்லாம் முன்கி, “நச்சக் முடியாத கொட்டைப் பாக்கு இந்த ஆள்!” என்று பெயர் எடுக்காதிர்கள்.

எவன் பிறரது நற்செயல்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொள்வதில்லையோ, அவனால் நற்செயல்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது.

பெரிய மனிதன் தன் பெருந்தன்மையை எளிய மனிதர்களை நடத்துவதன் மூலம் காண்பிக்கிறான்.

அறிவுக்கு வையகம் எப்போதும் வணக்கம் செலுத்தும்; திறமைக்கு ஆதரவு தரும்; தூய உள்ளத்தை வரவேற்கும்.

மகிழ்ச்சி பொங்குகிற முகம் கொண்ட ஒருவர் வீட்டில் நுழைந்தால், உடனே அந்த வீட்டில் புதிதாக ஓர் ஒளி தோன்றி விடுகிறது.

வாதாடப் பலருக்குத் தெரியும்; ஆனால் சரியாக உரையாட ஒரு சிலருக்கே தெரியும்.

“குருடன் மகன் குருடன்” என்று துரியோதனைக் கேளி செய்தாள் திரிரள் பதி. அதன் விளைவாக துரியோதனை, பாண்டவர்களைப் படாதபாடு படுத்தி நான்.

வாய்த்துடுக்கு ஆணாணப்பட்ட கவிச்சக்கரவர் ததி கம்பரையும் விட்டுவைக்க வில்லையே!

ஒரு நாள் குலோத்துங்க சோழன் தன் அரண்மனையில் மாடத்தில் நின்றிருந்தான். அவன் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரையில் பார்வையைச் செலுத்தி தன் நகரத்தைப் பார்த்து ரசித்தான்.

அப்போது கம்பர் அங்கு வந்தார்.

“என்ன பார்க்கிறீர்கள் அரசே?”

“நெடுந்தூரத்திற்கு விரிந்து பரந்திருக்கும் இந்தப் பூவுவிற்கு நான் அதிபதி என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் கவிஞரே...!”

“இந்தப் பரந்த உலகிற்குத் தலைவரீந்கள். நானோ உங்களுக்கும் தலைவன்!”

அரசனுக்குக் கோபம். ‘என்ன என்னிடம் கையேந்திப் பரிசுகள் பெறும் நீங்கள் என் தலைவரா! ஆப்போதே இந்த நாட்டை விட்டுப் போகுகள்!’

“போகின்றோம்! உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஓதினேன்; கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு...” என்று கூறி விட்டு கம்பர் சோழ நாட்டை விட்டுப் பாண்டியனிடம் செல்கிறார்.

சில மாதங்கள் சென்றன. சோழனுக்கு வருத்தம் - கம்பரைப் பிரிந்தது குறித்து.

“கம்பர் திரும்பி வருகிறார். சோழன் மகிழ்ச்சிரான்.

சோழ அரண்மனையில், சாதாரண பிரஜைப் போல ஒரு நாள் பாண்டிய அர

கன் வந்து கம்பாத்த வெற்றிவளவை மட்டுத் தக் கொடுக்கிறான். வெற்றிவளவையோடு பெற்றுக் கொண்ட கூபர், பாஸ்டினலைப் போகச் செய்கின்றது. இதோடு கோழி மக்களிடம் பாஸ்டிய அரசாங் வாங்கி சென்ற நகவாலைக் கொண்டிருக்கிறான். என்றால் சாத எப்படி, எப்படியா கொண்டிருக்கிறான்.

இதில் கவனிக்க வேண்டிய நோயை, “கல்லியில் இருப்பவர்” என்ற பெயர் எடுத்து கூப்பு எப்படி காலை அடிக்கால மூலம் கொடுக்கின்ற பாக்கலை அப்படி கொடுக்கின்றார் என்பதுதான்.

நாட்டுப் பேசுக் கால்கள் தம் விடுதிக்கிற ஆராந்தகங்களையும் கூட்டும் நாட்டுப் பேசுக் கால் காட்டும். மற்றப்படி இதிலிருந்து பேசுக் கால் அது மற்றும்பொய் புரைத்துக் கூடியதான். அவன்கிழும் அலு, “பட்டி பேசுவது பார்த்தாரா?” என்ற என்னத்தில் கூறுத் துறையை வடிவில் கூறுகிறார்.

எப்போதீம், ஒன் வாட்டுவதற்குத் திரும்பு கூட கடிம் கொடுக் கூட இருப்பிரிக்கி அதனால் பாக்கலைப்பட்டாகின்ற ஏது நகவையிட முன்கொண்டிருக்கிறான். குறு மற்ற அனுப்பாக்க பூர்த்தாக்கும், “தாவாக மூலி சுறுப்பியான் ஸார்” என்று உருவீட்டிருக்கு விவரிக்கி கொல்வார்கள்.

“அறும் செய் விரும்பு” என்ற ஆக்க அல் பாத்தார் கிறுகள்.

அதிலே இந்த அன்பாரி, “ஆனால் செய்யாதே!” என்று தேவை அடிக்கதார். குவர் விட்டு வாசனாக்கு யார் மர்க்க வேட்டு வாங்கத்தும் வேட்டுவத் தாங்கப் பார்வார். “ஏன்றால் பொய்க்காரர்களையும் நான்கு கிரட்டி, காங்கிரஸ் அறம், மனம் உக்கிரீக்கிறது குடும்ப விடப்போகிறா!” என்று பேசுவது ரிச்சாப் பேருடோர்.

அதைக் கேட்டும் பீர்க்காங்காரர்கள், “தெர்மினால் குட்டிரோக் காலையை விளை வேண்ட வாய்கி விடப்போனா?” என்று மனம் நிரந்தரபடி கொண்டுவர்கள், என் இட்டாலே கீடானாம் நான்று.

பீர்க்காங்காரர்கள் தலை நாக்கால் வாய்க் கொண்ட கொண்ட நான்பார்கள்.

நம் தமிழ் கூங்க்கூத்தினும் நொறுப்பிபர் ஜூக்கியாக்கி.

கோவைவி வெளிநாடு பேசுவதைப் புக்கில்லை போன் பாட... மாதலீயும் விட்டுக் கொடுக்காய்க் கூட அக்காலம் பற்றிப் பாட... கோவைவி வெளிநாடு கோவை விட்டுக் கொள்ள.

பிரதிக் கூடித்துத் தான் சிறு மாதார், பூர் பிராம் என் நூல் பேசுவதைப்பற்றி கொடுக்காலை என்ற ஜூக்கியாக்கி. அவன் கோவைவிட்டு பயணத்தை நிறுத்தும்படி கூட எழுவிடும் மீண்டும், மாதான் கிடைத்தார்கள் ஜூக்கியாக்கி நிறுத்துமான்.

உவர்யாலூடு காப்புவத்தில், கள்ளுக்கு ஒருவனுடைய மன்றம் முன் நால்டானா அவிக்கிறான்.

உவர்யாலூடு கட்டுப் பாக்கலைப் பட்டி, குடும்ப நோக்கு, கோவைவிட்டு பேராடு எந்தெங்கிலோ கொண்டு அவன் கூர்த்துவிடுகிறான்.

மாதி?.. அவன்கூட கெந்தி, மாதுமிக்க கூடித்துத் தான் கூட குடும்ப நகவையுடைய திருஞானம் சுரப்பு விடுகிறான்.

குறுதான் கும்பமிக்கிடுதியை கூப்புவர்கள். “த் தூந் பீடுடை, என் வார்க்கோ இருந்திருக்க வேண்டியவை, என் வார்க்கோ க் கீஞ்சு எப்போ பின்பாத்திருக்கிறதாய்?” என்று மனவன் குடும்பிக் காட்டி வதின் காரணம், அவனுடையினால் குடும்பம் கும்பிருக்கும்.

குடும்பம், கணவன்கள் மனம் பிழைப்பும்படிப்பிற்கிறது. மனவன்களுக்கு கூடும்பம் விட அவன் மாதான் பீர்மாணிக்கிறான். அவன் பீர்மாணிக்கூட போன் மனவன்மிடப் பிரிச்சு மன்றிருத் தாங்காலு பீர்மாணிக்கிறான். மனவன் உடுக்கிற அவனான அறமுத்துச் செல்விறான்.

“நூல்லூ நே என்னவீக் காலையை என்று கூற என் மனவனுக் காப்புவத்தினால்,

இப்பேரது உன்ன மலை உச்சியிலிருந்து உருட்டித் தள்ளப் போகிறேன், கண்டிசியாக நீ உன் இஷ்ட தெய்வத்தை வேண்டிக்கொள்” என்கிறான்.

“என் இஷ்ட தெய்வம் தாங்கள் தான். உங்களை மூன்று முறை வஸம் வருகி நேண்” என்றான் மனவனி.

அதற்கு கணவன் இணங்குகிறான்.

இரண்டு முறை கணவனை வஸம் வந்ததுமே அவன் மனதில், ‘நான் ஏன் சாக வேண்டுமே’ தற்கொல்வியை முற் கொல்க! என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது.

ஆதலால் அவன் மலை உச்சியிலிருந்து கணவனை அதல் பாதாளத்தில் தள்ளி விடுகிறான்.

பிறகு அவன் புத்த பிட்சனி ஆகி, ஊர் ஊராகச் சென்று புத்த மதத்தைப் பறப்புகிறான்... என்று கதை தொடர்கிறது.

இப்படி எவ்வாம் கடும் சொற்களைச் சொல்லாத நூல் ஆசிரியர் டேல் கார்ன்திதான்.

இவர் ஒரு நாள் அஞ்சலகம் செஸ்கிறார். நீளமான க்ஷீ, இவரும் வரிசையில் வாயிலில் நிற்கின்றார்.

அங்கு கவுண்டர் குமாஸ்தா எல்லோர் மீதும் எரிந்து விழுஷிரான். வாடிக்கை

யாளர்களுக்கும் கடுப்பு, ‘இப்படி ஒரு சண்டைக்காரன் போஸ்டல் கிளர்க்கா! என்று.

ஆணால் டேல் கார்ன்தி நினைத் திறார்; ‘பாவம் இவர்... எத்தனை பேரேச் சமாளிக்க வேண்டி இருக்கிறது? கஷ்டமான வேவைதான், கோபம் வருவது நியாயம் தான்...’

டேல் கார்ன்தியின் முறை வந்தது. அப்போது அவர் ‘குமாஸ்தா அவர்களே, உங்களுக்குத்தான் என்ன அழு கான் சுருட்டை முடி இப்படி ஒரு தலை எனக் கில்லையே!’ என்று கூறினார்.

என்ன? குமாஸ்தாவின் உறுமல், மறுபடியும் டேல் கார்ன்தி தான் முதலில் சொன்னதையே சொன்னார்.

உடனே குமாஸ்தாவின் முகம் மலர்க்கி பெற்றது. அவரிடம் இருந்த கடுகடுப்பு ஒடியே விட்டது! “நீஜமாவா சொல்றீங்க? ஹா... இதென்ன தலை! ஐந்து ஆண்டுக்கு ஒருக்கு முன்பு என்னை நீங்கள் பார்த்திருக்க வேண்டும் என்றார். பதிலுக்கு டேல்கார் கூகி, இப்போதும் மோசமில்லை என்றார்.

‘சாப்பாட்டுக்குச் சென்ற போது குமாஸ்தா காற்றில் அல்லவா மிதந்திருப்பான்! என்கிறார் கார்ன்தி.

காசா, பணமா? இதமான சொற் கணள் - நாமும் தான் பேகவோமே.

அகங்காரம் இருக்கும் வரையில் ஞானமும் முத்தியும் கைகூடாது
இறப்பும் இறப்பும் இருந்தே தீரும்.

— பகவான்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

கற்றாரை யான் வேண்டேன் !

சு. சிவம்

நிலாவுக் காப்பிடிவதாலே ஒருவர் பவர்கள் ஆசிரியராயா? முடியாது. ஓரையும் விஷாக வேண்டும்எனால் ஆசிரியராம். ஏனும் தர விவகாரம் உணவு கேள் எதிர் பாரான் பவளினாம் தந்தாக்கியும். அதிலாலும் எனவால் - வாற்றுப் போக்கு. எங்களை விபான் என்றால் வசதுவிட்டார். குருக்கிற பாலும் போற்கிறீரது.

அதே மாதிரித்தான் படிப்பும். நூலாற் பெறுப் படியோ முதல்முதல். ஆலோசி கூறி வியோ சில சமயங்களில் குாஸ்ததிற்கு வகுப்பாறான விளவங்கள் ஏற்படுத்தி விடு விடுது.

ஒவ்வொரு மாதிரி வோக்கிடும்? படிக்கப் படிக்க என்க இந்திய வேண்டும்? ஆதார... இங்களை காளி நாம் எவ்வளவு பெரிய முட்டாளார் குருநீதாய் என்ற எத்தான் படிப்பு வேலிச்சும் பூராட்டுக் காட்டும். அறியு வன்ற வளர் ஆவாராவும் காரூய வேலிச்சும். அறியு என்பதிர் காறு ஆநியானமல்ல என்றால் அது கிருந் திருவள்ளுவிதவர்.

கொஞ்சம் புரிவதங்களையும் அல்லது குத்த விநோதமாய், வீதித்தாரமாய் விளக்கப்படவேயும் கறியும் கொழுப்பிட்டால் தான் ஏதோ குகாசத்தில் படிப்ப நாக்க சிலர் நினைவுக்கூறுகின்றன.

அதே தவறுக்கு ஒளின்றுப் பற்றிக் கூறியும் கூறியால் என்பதைப் பற்றிக் கூறும் கணக்குப் படிராகி தனக்குத் தெரிந்தது அடுத்தவற்றுக்குத் தெரியாது

என்று சிறுவனங்களுமாக என்னிக் கொள்ளி நிறைப் பிரிச்சிராக்கள் மூடுகின்றன. குவையாவர், அநியானமுயம் மூணவு முடிவினால் கீழ்த்தின்கள், கீவர்கள்து கண்ணி அவர்களைப் பூஷிய மூன்னோத்திரம் கிடிநுப் பெருந்தாகவானில் கீடுகிறது!

பிரமண, மூடுப் பிரமணன் குடியீசு கிறையிட்டால் என்கிறது கந்தப்பாரங்கள் கொடி. அவன் பிரமணப் பொழுள் அழியா ராவன் என்பதால் காஞ்சித்தான் என்பது கூக் கந்தப்பாரங்கள் சொல்லும். ஆனால் கிருமநாகாம்ருப்பனை வேறு காருவும் சொல்லும் ஆர்.

ஏராம்பிரம் முடித்தல். ஏராம்பக் கொச்சுத் திருக்கள் கைப்போல் என்று எல் வோராம் போன்ற வாய்க்கூத்துக்கள், அந்த வேலை வாட்டத்து வருவதாகத்தது கால் அவ்வளவு என்று அகங்காரம் அடைத்தான் மீரமன். நலுகிக்கண்டு அவன் தாயாறிய குட்டி வருந்தான்!

எப்படிப்போ? பிரமணத் தால் கால்டான? கணக்கள் கால்பிளிச் சுகலங்கி. அவன்து கல்லெயன் பிரமன், எனவே கலை யீல் தமிக்கு பிரமானார் இருக்க என்று கல்லி பறியிய சுக்காமயீல் கிருந்தால் பிரமன். எனவே குயனால் ஏடால்வது, முடுக்களை கார்ப்புடியாக்கான. கால்பிளிச் சுகலைப் பூசுவத் தாங் கூட்டு அவன்து விட்டது! ஆலோக்கார் குத்தியென்ற கணக்கீட்டு அது பேய அகங்காரம் கொக்கின்றபோது பூர்வீர் என்கிறார். அப்போது இறையுயனியு நழை விடுகிறது!

பள்ளிக்கூடத்தின் படிக்கட்டுகளை மிதிக்காதவன் கண்ணப்பன். சிவஞான போதுமோ சிவஞான சித்தியாரோ அவனுக்குத் தெரியாது! பதி, பச, பாசம், சக்திநிபாதம், மலபறிபாகம் எனகிற அச்சு ருத்துகிற அவஸ்தைகள் அவனுக்கு இல்லை. மலை வேட்டுவன் ஆகையால் குத்திராட்சமும் சிவவேடமும் அவனிடம் இருந்திருக்க வழியில்லை. ஆனால் அவன் பெற்ற அனுபவத்தை, இறை நிலையை, உயர்நிலையை யார் பெற்றார்?

இன்று சித்தாந்தம் படித்த பெரும்பு வெள்கள், ‘நான் படித்தமாதிரி எவன் படித்திருக்கிறான்?’ என்று மண்டை வீங்கியே மரிக்கிறார்களே ஒழிய சிவபதம் அடைவது இல்லை!

‘சித்தாந்த சூத்திரங்களுக்கு விளக்கம் சொல்கிறேன் பார் என்று பாலை வனத்தில் படுக்க வைத்து அயிலத்தை அள்ளி அபிஷேகம் பண்ணுகிறார்கள். வேதம் படித்த சிலர் கதையும் இதேதான்! “ஒரு வார் த்தைக்கு ஒருநாள் முழுதும் விளக்கம் சொல்லார்”’ என்ற ஊரே வியக்கும்படி, தன்னைப் பிறர் பேசுவதில் எடுத்துக்கொள்ளும் அக்கறையை, தான் பேசும் பொருளில் எடுத்துக் கொள்ளாத மகாசனம் பொருந்திய பலரை உலகம் பார்த்து விட்டது!

இவர்கள் செவிப்பறையில் அறைகிற மாதிரிதான் “கற்றும் அறிவில்லாத மூட்ருக்கு என்ன செய்கேன்?” என்று பாடி னார் தாழுமானார்! படிப்பறிவில்லாத கண்ணப்ப நாயனாரை ‘கலைமலிந்த சீர்நட்சி கண்ணப்பன்’ எனகிறார் சந்தரர். என? இது எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஒருவருக்குப் பல்களைக் கழுகம் டாக்டர் பட்டம் தருகிறமாதிரி!

கல்வி என்பது கண் போன்றது. ‘என் என்ப ஏனை எழுத தென்ப இவ்விரண்டும் கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு’ என்பது திருக்கறுள், எனவே கல்வி கண்போன்றது. கண்ணோ, கண்ணோட்டம் (இரக்கம்)

இல்லாதபோது புண் போன்றது என்கிறார் அதே திருவன்றுவர்.

சிவபெருமான் கண்ணில் குருதி வடிந்த போது கண்ணை எடுத்து அப்பிய கண்ணப்பன் கண்ணோட்டம் (இரக்கம்) உடையவன், ஊனக்கண் இழந்து புண்பட்டாலும் திருவன்றுவர் தீர்ப்பின்படி புண்ணற்ற கண் உடையவன். கண் உடைமை கல்வி உடைமையாகும். எனவே அவன் படித்த படிப்பு வேறு யார் படித்திருக்க முடியும்?

தன்னை உணர்ந்து தான் என்ற எண்ணம் இழந்து பரம்பொருளில் தன்னை இழுத்தல் தானே கல்வியின் நோக்கமே! அதை அவன் பெற்று விட்டதால் அவன் கல்வியின் முழுமையும் பெற்றவன். அதொல்தான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவனை ‘கலை மலிந்த சீர்நட்சி’ என்கிறார்.

ஏட்டுக் கல்வியை எட்டிப் பார்க்காத கண்ணப்பன் எப்போதோ மோட்சம் போய்விட்டான். ‘சிவஞான போதம் முதல் சூத்திரத்திற்கு என்னைமாதிரி யார் விளக்கம் சொல்லமுடியும்?’ என்று மார்த்தடிக் கொண்டு நம்மவர்கள் நரகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கல்வி அகங்காரத்தில் கொண்டுவிட்டால் வினைவு நேர்மாறாகிவிடும். வடமொழியில் மாணவனுக்கு விநாயம் உடையவன் என்ற பொருளில் விநேயன் என்று பெயர். வித்யா விநுப் பல்பனே’ என்றபடி பணிவு தோற்றாத படிப்பு பயனற்றது;

மாணிக்கவாசகர் மகாஞானி. உலகக் கல்வியும் மெத்தப் படித்து முதல் அமைச்சர் பதவி வகித்த படிப்பாளி. ஆனால் அவர், ‘கற்றாரை யான் வேண்டேன்; கற்பனவும் இனி அமையும்...’ என்று கல்வித் திட்டத்தின்மீது ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத தீர்பாணத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறார். உடனே நமக்கு ஒரு சந்தேகம் வரும்! தேவாரம் திருவாசகம் போன்ற

வற்றறப் படித்தார் தானே மனிததுக்குக் கொன்றும் கொண்டுயாகப் பகிளும் வரும்... அப்படிந்தீர் படிப்போடே ஆப்படித் தாக்கலாமா என்று கொள்ளி பிறக்கும்.

காலிக் குள் குந்திலிட்டு, முன்னால் எப்படி எழவிடு: முன்னால்தான்... குள் வளர்க்குத்தீ. குத்தியிருந்த முன்னால் எடுத்து விட்டு, முன்னால் எடுக்க உபிசூராப்பட்ட முன்னால்யும் காலை சிட்டி எடுத்துவிட வேண்டும். அதுமாதிரியாகக் கல்லியால் அறியால்யோ நிகில் அடித்துமும் கற்றி குத்தியிருக்க என்ற அகநிலை பூர்த்தபார்யால் என்ன கண்ண ஏற்றுவிட்டேன் என்ற அடர்க்கந்துடன் குந்தக் கல்லிக்கும் மேலால் எது அந்தப் “ஸம் பொருள் என்ற விஷயர் வட்டம், “ஸம் கட்டுறவு யட்டி” என்ற அகுணங்கியார் தமனாக் காழ்க்கீத் தொடர்புடைய பள்ளிவு கிடுந்தால் அவரே ஆராய்யாவிற்கார்.

அருச்சனன் தேர் போய்க் கொண்டிருக்கிறார், விலையாக ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார், “அரச்சனனா, அந்த மதியைப் பார்த்தாலும் என்னாலும் அழுகு?” என்று தொலையில் ஒரு மரத்துத்தீக வட்டுக்கொர்க்க.

“ாடித்துவே விழுத்தார அத்த மாரிக் கடுத்தால்” என்றால் அருச்சனன்.

“ஆசிக்கார, அது போல் நிலையியாகிறது கடுமா?” என்றால் கிருஞ்சனன்,

“ஷட், கிருஞ்சா அது சுமுத்தால்?” என்றும் அருச்சனன்.

“அர்க்கா? ஏன்ன உள்ளுகிறாய்... அது கழுது இருக்காது... புரை” என்றால் கிருஞ்சனன் அர்க்காவின் “ஷம், அது புராதான்” என்றால்.

நேரை நிறுங்கினி டார் கிருஞ்சனன், திரும்பார்த்தாங் கேட்டார். உணவும் வைக்கொள்ள... அது என்ன என்று உண்ணமலை உண்ணாது கெதியுமா? கெதி வாதா?”

அருச்சனன் கொள்கொள்: “கிருஞ்சனன், மனிதமுனிச் சுது என்பது எனக்குத் தெரியாது! ஆனால் கேட்கிற கியார் என்பது எனக்கு நஷ்டராகவே தெரியும். அதை மயிலாகவோ, கழுகாகவோ, புராவாகவோ எவ்வளர்க்கூடிய இந்த வன் ந் என்பது எனக்குத் தெரியும். உண்மைக்கப்பததாயே அது எதுவாகவும் ஆகை எழியது! என்னை அங்குப் பற்றி என் கெந்தநு கவுசிக்கிறுப்பதான் எந்தெந்தும் இல்லை. அதை அங்காக எவ்வதிருப்பான் ந் என்று கெந்தது கவுசிக்கிறுப்பதான் ந் என்ன கேட்டாலும் சிறு எனதுதான் கொள்கேண்டு!”

ஏன்ன அருச்சனன் பதில் பாருள்ளார்! ஏதாபட்ட விவரங்களைத் தெரிந்து எவ்வது திருக்கும் பயர் என் தெரிய வேண்டுமோ எனத்து செரித்து கொள்வதின்னால்,

கூட்டுறவு உட்கார்த்து மூன்னாயக் கச்சிக் கொண்டு “ஹம்” என்ற மத்தீரங்கள் ஆபாய்த்த மகிழ்ச்சி பலபோர்க்குடு. தாடி வளர்த்து, தலை மழித்து-நூச்சடக்கி, குது காலின் விளை, இதுபோர்வளர்ந்து ராபாலோடு பிரதியாவர்கள் கூடு. ஆனால் புதுப்பார்வை ஜிஜாரத சபி என்ற செட்டிக்குச் சிட்டி வரசனாவத் தெரியும்து தீர்மானம் பார்வை தானே! “கல்லாத பேர் என்ன பிக் கஷ்டங்கள்?” என்ற நாயார் கொர்க்க என்றும் எவ்வளவு கண்ணமாகச் சுட்டது. மயில்கள்!

காநாப்பிரமாணிக்கீர்த்தி காத்துள அராய்ச்சிகளைவிடு, காந்தி பாட்டுவின் எச்சி கீபாடுத்துக்குக் கடவுள் கூடுமெந்துகிறார் என்பது பறக்கூட்டாத காலங்கம்.

ஆளுகின் கஷ்டியும் ஆபாய்க்கி அபிஷிக்கி விவரங்களந்து பொருதை படிப்பார்வையாக வெள்வத்துக் கிருவனிடம் சுபாவம் புகுஞ்சந்து ஏன்?

தமால் கால விந்தானா காலியும் அதைச் சொல்மத்துக் கிழவை முன் ஜுகுக்கிப் போக தாக வளர்ந்தாரீ ஆவர். மின்றய பாடுத்

திருக்கிறோம் என்று மண்டை, வீங்கியவர் களைக் கண்டால் ராமசிருஷ்ணர் கேவி பேசுவதும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட படிப்பு வீங்கியைப் பார்த்து ராமசிருஷ்ணர் ஒரு முறை கேள்வி கேட்டார்.

“ஒரு கோப்பை நிறைய அமிர்தம் இருக்கிறது. நீங்கள் ஒரு சமயக்கப் பிறந் துள்ளீர்கள். அந்த அமிருதத்தை எப்படி அருந்துவீர்கள்?“ என்றார் ராமசிருஷ்ணர்.

கல்விமான் யோசித்தார். சமயகவே தமிழகம் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டார் கோப்பை முழுவதும் விழிம்புவரை ததும் மும் அமுதைக் கற்பனை பண்ணிப் பார்த்தார். பிறகு சென்னார்:

“என் ஆறுகால்களாலும் கோப்பையின் விலிம்பை இறுக்கப் பற்றிக் கொண்டு எச்சரிக்கையுடன் இருந்தபடி வயிறு முட்டப் பருகி விடுவேன்” என்றார்.

ராமசிருஷ்ணர் சிரித்தார். “என் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தபடி என்றீர்கள்?“ என்று கேட்டார்.

“அதுவா? அப்படி இவ்வையேல் ஈடுள்ளே விழுந்து இறந்துவிடுமே” என்று மண்டை வீங்கி பதில் கூறினார். ராமசிருஷ்ணர் மேலும் சிரித்தார்.

‘அது என்ன தேநீரா? பாலா? சாலீமுந்து இறப்பதற்கு? அமிர்தம். மரணத்தை அழிப்பது. ஒரு துளி உள்ளே போனாலும் சாவு வராதே! உள்ளே விழுந்து புரண்டாலும் ஆபத்தில்லையே’ என்று பகவான் விளக்கியதும் பண்டிதர் முகத்தில் ஈயாடவில்லை! நமது கல்வி ஆண்த அநுபவத்துக்குப் பெரிய இடையூறு என்பது பகவான் ராமசிருஷ்ணரின் தீர்மானம்.

சமத்காரமாகப் பேசுவது; ஒரு பாட மூக்கு நாலைந்து பொருள் சொல்வது நிறைய மேற்கொள்களைக் காட்டுவது

இவை யாவும் ஒருபோதும் அறிவாகாது. மற்றவன் முட்டாள்; நான் அறிவாளி என்ற எண்ணை முட்டாள்தனத்தின் முழு வடிவம்.

எழைட்டுப் புத்தகங்களைப் படித்து விட்டு ஊளில்திருக்கிற எவனுக்கும் தெரி யாதது எனக்கு மட்டுமே தெரியும் என்று எண்ணுகிறவர்கள் பேதைகள் குரானத்தை நோக்கிப் போகும் சாதகனுக்கு இந்த நல்லறிவு கடவுள் கருணையால் வரவேண்டும்.

மாணிக்கவாசகர் சிவலோகம் போன வர் மட்டும் அல்லர்: சிவமே ஆனவர். ஆவ கடையார் கோயிலில் கொடியேற்றம், திருவீதி உலா, பிரம்மோற்சவம் எல்லாம் மாணிக்கவாசகருக்கே இப்போது நடக்கிறது. எனவே அவா சிவமே ஆனவர். அதனாலேயே சிவண்டியார் அறுபத்து மூவரில் அவஸரச் சேர்க்காது சிவமாகவே கொண்டாடுவது வழக்கம். தொட்டாரைச் சிவமாக்கும் திருவாசகத்துக்கு உரைகாண்பது அவ்வளவு சலபமல்ல.

சொல்லுகிறவன் தகுதிக்கும் கேட்கிறவன் தகுதிக்கும் ஏற்ப திருவாசகத்தின் உரை ஆழமாகிக் கொண்டே போகும்.

அதற்காக எளிமையாகச் சொல்லும் உரைகளை ஏனைய செய்யும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை. அந்திலையில் உள்ளாருக்காக அவ்வாறு உரை கூறப்பட்டது என்று உரை வேண்டும். திருவாசகம் படிப்பார்க்கும் கேட்பார்க்கும் நான் சொல்லும் இந்த விளக்கம் பதிய வேண்டும். திருவாசகத்துக்கு உரை எழுதும்படி கேட்டபோது தில்லை நடராசனைக் காட்டி, ‘இதுவல்லவா உரை’ என்று கண்ணீர்விட்ட மகாண்கள் வாழ்ந்த நாடு இது.

அந்தத் திருவாசகத்தை ஆவலுடன் நாம் கற்கும் போது ‘கற்றாரை யான் வேண்டேன்’ என்று வருகிற போது எப்படி அர்த்தம் பண்ணுவது? திருவாசகம் கற்பதை நிறுத்துவதா? மேற்கொண்டு கற்பதா? ‘கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன் ‘என்கிற திருமந்திரமும், கற்றாரை யான் வேண்டேன்’ என்கிற திருவாசகமும் முரண் பட்டனவா?

நிலைமே . இதனால்கூட போது நான் திருவாரூபம் கற்றிருக்கிறேன் என்று அதற்கூட கற்றுக்கொள்ள விரும்பு , அவர்களை . காவடி கண்ணினி , அவர்களும் மூன்றாவது பரம் பெருஞ்சன் கனி... கல்வி , கற்றுயன் , டைஷன் தலைக்கூட்டியாக ஸ்ரீதுமா ஜாம் அந்தக் கஷ்டப்பட்டார்கள் அதனாலும் கற்றாலோ யான் கேள்விடன்.

கல்வி கற்றுவன் கண்ணினி தீவிதம் காலாம் கட்டுவதைச் சொருத்த விளக் , எவ்வளவு சிறு எவ்வளவு இழுத்த நூல் என்ற அதைகள் குறித்திட்டு , என்ற கற்றிருப்பும் என்கிற கால்வார சிறும் நிலையில் திருப்புபோது கற்றுவா நிலையா ; அதுவார் .

கல்வியைப் பூர்வாகவே ஏன்றும் இருக்கும் கற்றாலோ கண்வாக்கர் விருப்பு

பல்கலை . “அறநிலையால் ஆசிரியர்கள் மிகோல்” என்று ஆசிரியர்கள் , “வாய்விவகாந்தற்றான் தொழுப்பவர்” கற்றுவர் அக்வர் ; அடிப்படி . அவர்கள் மலைவாக்கர் மதிக்கிறார் . அந்தவார் தடுவன் இஞ்சுமையை இல்லை தங்கள் வாய்க்கால்படி வேண்டுகிறார் .

மராகாங்கப் பொருமையை மராகாப் பொருப்பது தச்சர் பார்வை . இங்கொங்கப் பொருப்பது குழந்தைவில் பார்வை , அதுமாதிரிக் கற்றும் போது பிர்க்கருவதை நான் கார்ப்பிறன் என்று நினைவுபடுவது ஒரு நிலை , நூல் கால்வார கற்றினா? நிச்சரவன் எவ்வளவு பிழவாக்கான என்று கற்றும் கஷ்ட கற்காக பிழவாயில் திருப்புப் பூர்வார்முனையை . அதுவே தீருவாக்கர் கற்கும் கூறி .

நன்றி — கண்ணமுகம் □

வேல எவக்குத் தெல்லை பூரியில் வீக்கத்தால் காது மறுபடியும் முனைக்கிறது ; வேல வெங்க்கைத் தெங்கதால் முனையிருக்கும் . அதுபோல் கண்ணம் குாக்காதீய தீயால் வெந்த ஒருவர் பரிபூரணாகக் கிறுப்பானால் அவற்றுக்கு மறுபிரவை கிடையாது . அஞ்சுரங்குத் தெல முனையான தெரால் தீண்டும் கிறக்க வேண்டியதுதான் .

— பக்கானி

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணராம

“பரிசுத்தமான மனம் உடைய ஒருவன்
எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தமானதாகவே காண்கின்றான்.”

— தூய அன்னை
ஸ்ரீ சாரதாதேவி

சிதம்பரப்பிள்ளை புத்தகங்களை

நெல்லியடி.

கரவெட்டி.

“வாழ்வின் இலட்சியம் இறைவனைக் காண்பதும்,
எப்போதும் அவன் நினைவில் முழுகீக் கிடப்பதுமோகும்.”

— தூய அன்னை
ஸ்ரீ சாரதாதேவி

பாலவிநாயகர்

ஜே. எம். சி. பிள்டிங்,
3, ஸ்ரான்ஸி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைவர்ப்பாட்டிர்கள்

வீணாகங் வயலைப்பிழைத் துமிசி ஏதே
நுகிம் போடுத் தேர்க்காக உள்ளதி,

“ஒம்முற் தொழில் கவனமிய்பதேது
ஏன்பது போய். வரச் சப்பினாறுதம் எவ்
கவனமிய்ப்பட்டுக் கொண்டு ஸிறியைச் சுப்பாக்க
பிடிக்குமார்?

கவனமிய்புவதால் எந்தவிதும் பயின்து
மின்னை, எவ்வார்த்தை பல கவனமிய்களில்
எந்தவாயத்தில் போன்றும் நின்றை எவ்வ
பது பல கட்டில்களில் அனுபவாக்கும் அறிந்து
நின்றுக்கொம்.

ஏமது கவனமிய்புத்து முதலில் மாற்றுவது
போதுமான.

ஏழிர் காலத்தில் என்ன நடந்துமா?
நோய் எந்து வாட்டி என்னியோ?
காப்பாட்டிர்க்கு என்ன விடுபவது?

பெருமைத்துக் காவலைத்தான் கடிநாயகி நடந்துமா?

திரு போன்ற கவனமிய்பு கவனமிய்களை
மக்கிறுதுக் கீப்பது, தாங்களும் கடிநாயகி
பட்டுக் கொண்டு, மாற்றாக்குவதும் தாங்கள்
பத்திர்க்காக்குதும் பியலுத் தீர்மதி நாம்
வைத்தும் கொண்டுநாக்கிறீர்க்கிறோம்,

யாது ந் கு வ யவனமிய்களைப் பியலுப்
பாருவதே.

அனார்க்கில் பிடிக்கு நெடுப் பொன்று
நீண்டும் வேடுவது.

இயல்வத ஒன்றைக் குறிப்பதாக இக்கூத்து
துக் கொண்டு மறுத்தும் மனமியக்கிளி தாம்
கம் புனிதிறார்கள்.

— அப்படிச்சல்வர் நா. மஹாலிங்கம்

அங்கே, நகைவாசி போன்ற தோலை
ஞாக்குக் கவனம் நான் கொண்டும்,

டாக்டர் மாண்டெக் ‘அங்காங்காக்
கொண்டு நாடு என்ன காப்பிடிக்கிறேன்
என்பதெல்லை’ நான்கு என் காப்பிடித்து
என்பதுதான்’ என்கிறார்

ஏத் தாங்கள் நம்மையா சாப்பிட்டுவிடுது,
கவனமியக் கிடைக்க வேண்டும்.

ஏத் தாங்கள் குழித்துவிடும்; நா் முடிவே
நேர்த்துவதை நடைசெய்கிறார்.

‘அங்கோளிதொட்டதால் அலியமர்வீதா
பிரார் குறையப்போது, நாம் வகுத் தனகிறேன் க
கவனமிய்பத்திற்குரை என்பதைப் பொறுத்
பூர்த்தான்’ என்று டாக்டர் முக்கீழைங்கிறோர்.

ஏனிலுமென்ற பொன்றும் வகு தொடு
கையாலும் கீப்பதொலில் அங்கே பந்தாக்குலு
நீட்டம் கீருவதோடு அமையிக்க முடிகிறுவ
நூலாக்கீல் கூடாக அங்கிறோ.

ஏனிலும் சாப்பிட்டுவாய்க் கீப்பதோல்,
நீட்டம் கீருவதோடு வகு தொட்டுக்கொட்டும்
இடிக்கு மனமையாக்க நாராய்யம்.

நார்புத்துவாக்கிடுதுக் காரணம் அதி
க்குக்கவனம்பூர்ணம்.

டாக்டர் சட்டார்ட் என்பவர் ‘கவனம்
கீருவது நாடு இருப்பது பாதிக்கப்படுகிறது.
நா் முடித்துக் கொறிப்பு அங்கொடித்து ‘கு
போடுவோ’ என்று பிரார்ச்சும் நா் மனம் ந
ான் கூருவது என்கிறார்.

புகழ் பெற்ற இந்தியமருத்துவர் ஒருவர் 'அநேக டாக்டர்கள் உடல் நோயை மட்டும் தீர்க்கிறார்கள் மன நோயைப்பற்றிக் கண்டு கொள்ளுதே இல்லை' என்கிறார்.

உடலால் மிக சுறுசியானவஸ்வாயும் கவலை நோய் கோழூயாக்கின்றும். அடிக்கடி நண்பர்களிடம் ஓன்று சொல்லதுண்டு. "உங்கள் கஷ்டங்களைத் தீர்க்க முயற்சி செய்கிறேன்; ஆனால் அதற்காக நானும் கவலைப்பட முடியாது" என்பதுதான்.

நூலாக ஜில்டோஷுத் திற்கும் கவலை தான் காரணம் என்று நவீன மருத்துவர்கள் முடிவு செய்துள்ளார்கள்.

பல் வியாதி கூட, கவலையால் தான் ஏற்படுகிறது என்றும் கூறுகிறார்கள்.

ஒருவாக ஆவ்துமாவிற்கும் கவலை தான் காரணம்.

நீக்ரோக்கஞ்சக்கும், சீனமக்கஞ் க்கு முடிது நோய்கள் அவ்வளவாக வருவதில்லை,

இதற்குக் காரணம் அவர்கள் எதையும் பெரிதாக எடுத்துக்கொண்டு தங்களை அலட்டிக் கோள்வதில்லை.

கவலை நம்மை மென்று தப்பிவிடும் கவலையாக இருக்க வேண்டும்,

சென்றது இனி மீவாது மூட்டே-அதை நினைத்துக் கவலையென்னும் குழியில் விழுந்துவிட வேண்டாம் என்றார் மகா கவி பாரதியார்.

அது சரி கவலையினிருந்து மீள ஏதாவது வழி இருக்கிறதா? இருக்கிறது.

"கவலைகள் நம்மை நோக்கிப் படை திரட்டி வருகின்றதா; ஆஹா நான் எவ்வளவு கொடுத்து வைத்துவா, ஸிறிது நேரத் தில் அந்தக் கவலைகளைக் கவலைப்படுத்தி அழ வைக்கிறேன். இனி அது நம்பக்கம் தலைஊட்டாமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன். இதுவே நம் தலையாய கடமை" எனத் தோள் தட்டிக் கொண்டு உற்சாக மாகச் சந்தித்து வெற்றிகொள்ள முயல வண்டும்.

கவலைகள் நம்மை நோக்கிப் படை யெடுக்கும் போது நமது மனோ பகுத்தைச் சோதித்துப் பார்க்க இறைவனால் அனுப் பப்பட்டலை, இந்தச் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி மனோபலத்தை உறுவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நம்மைப் பிடிக்காதவர்கள் நம்மைப் பற்றி எது வேண்டுமென்றாலும் பேசிக் கொள்ளல்லும். அதை மனதிற்குள் அனுப் புவதும் அனுப்பாததும் நம் கையில் தாளி குக்கிறது.

ஒருவர் ஸ்கூட்டரில் செல்லும்போது அவர் காலடியில் வைத்திருந்த கூடை எங்கேயோ விழுந்து விட்டது.

இரவு நேரமாகையால் அது எங்கு விழுந்தது என்று கவனிக்கவில்லை.

அந்தக் கூடையில் துணிகளுக்கிணாட்டியில் பத்துப்பலுக்கும் மேலான நகையுமிருந்தது.

எவ்வளவு தேடிப் பார் ததாலும் கிண்டக்காலில்லை

வீட்டில் அனைவரும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கூடையைத் தொடர்ந்து வருத்த வரே அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கூடைக் கவலையில் வாமல் இருந்தார்.

அவரது பையன் அவரிடம் "ஏப்பா, நகை தெலைஞ்சு போக்கள்னு உங்களுக்கு வருத்தமேயில்லையா?" என்றான்.

அதற்கு அவர் "அடபோடா, அந்தக் கூடையில் இன்னும் கிழியாத ஒரு பணிய யனும் வைத்திருந்தேன். அதற்கீடு கவலைப்படாத நான், சாதாரண நகைகளுக்காக கவலைப் படப்போகிறேன்" என்றாரே பார்க்கங்கள்.

ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் நிச்சயம் ஒரு வழி இருந்தே தீரும்.

அதைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து அதி விழுந்து மீவைதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும்.

சில நேர்க்கலே முடியாத பிரச்சினைகளையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது கிட வேண்டும்.

ஈலம் அனுத்துவது பிரச்சினைகளையும் கீட்குவதும், கீழது போட்டது பொறுப்புகள் போன்ற கருத்து வகுரை நடையென்பதைத்திக் கொண்டிருக்க வகுகல் இல்லை இதை பூர்ணமாக பொறியானது என்றால் கீட்டோடு தான் எடுக்கும் நூல்களை அப்படியாக அமைப்பதும் வேற்றி பெறும் என்பதும் சரிப்பது, அதற்காக நான் குழுத்து போன் உட்கூடுவதை விட்டுவிட வேண்டும்.

ஏந்தொன் கவுண்டை வாதத் தொழில் பொருளிழை; நான்கைப் பொறுத்து விடவிட அவ்விடத் தொழிலைப் பயிற்சி அத்தோடு தொகுதுவிடுவதை விடவிடுவதும் வேண்டும்.

இந்த அமைப்பின் ஒரு வருமாதங்களைக் கூறின் ஆகஸ்டோன்றும். சுன போ இந்த கிராந்தை எவ்வளவிலோ தனச்சுராண் அடிவூர் அத்துவை நூல்களின்தெழுவு விவரத்து விட்டால் என்பது போன்று, அதற்குமிகு ஜெக்ஸாப் எடுத்திருக்க வகுகலையின் விதியளிப்பாக வாற்றுவதற்கும் தீவிரமாக்குவது, பூத்தந் துவக்குத் தீவிரமாக்குவது

பின்சங்கார ஆக்டூப் கவுண்டியன்று, பெரிய கோட்டைவருங்கும் கவுண்டியன்று, நாக்குகோடு மாஷ்டிக் கவுண்டியென்றும் கற்றுவர்களுக்கு இன்னொன்று மாலிக் கவுண்டு

ஒருவனுக்குக் கட்டிக் கிடைக்க வாட்டி இன்னொன்று என்று விவரம் மந்திரவைக்கு ஒன்று வாட்டுவதும்,

கடந்த காலத்தைப் பற்றிக் கவுண்டைப் போன்றால், ஏனெனில் அது கடந்த முாற்று காலத் தொடர்புவிலை அவ்விடத்தில் விட்டிருப்பது.

கலிர்காவும் நிச்சயமாகப் பிரச்சினைகளுக்கும் ஏன்று கீட்டாக நாட்ட வேண்டும்

அப்படிகீடு: தூண்பாக்கி என் காலைய் ஆகைச் சந்தீக்கும் நூலிய கவுண்டிய தீருக்கிருப்பு, எனவே அதைப்பற்றி அஞ்சிய போக்கில்லை என்று கருதியால் நான் வோடு.

கீகுங்காவும் நம்மிடம் இந்தியத் தீருக்கிருப்பு நாடு குறிக்கிறான் கவுண்டியப் பிரச்சினைக்குப் பொரித்துப் பங்கு கருதிக்கொண்டுள்ள வேண்டும்.

முப்பா வருடாகீடு: கூர முடிவியல் வாய் கொட்டுவிடுவான், தகாத்துக் கீரிய அடைப் பாதுகாத்திவிடுவா?

பீதரிக் கூரிய காராயார் கவுண்டு

என்னிட கவுண்டை வாழும்போது

காஷ்டீர் கீ தூர்க்கிடா
நாக்கி வாழுந வோ,
ஏன்று தீயான செந்த இல்லை;
நாம் பக்துவுப்பறும்

நாயுக்கள் பற்றி பொறும்

தன்றிட கவுண்டை தீவிரம் மல் 1957

பகவான்து சன்னிதானத்தீய நர்க்குபுத்தி படிப்பு இவைகளில் ஏதுவும் புலப்படாது, அங்கே உணவு போகும்; குடும்ப காலையும்; பொரிகேட்டும் விநாப்புக்கும் அதன் எரிக்கும் சக்திக்கும் உள்ள தொடர்பு போன் ஒது ரீஷத்துக்கும் சக்திக்குழன்றை தொடர்பு.

— பாக்கான்
பார்மாக்டிக்கிள்லை

அன்பளிப்பு

★ பெண்கள், குழந்தைகள், பெறியவர்கள்

★ அனைவருக்கும் ஏற்ற புடவைத்

திணுச்சகஞ்சிக்கும் பருத்திமாநகரில்

நாட்வேண்டிய ஓரே ஸ்தாபனம்

கூகல் புடவை மாளிகை

(கிவாஸ்)

பிரதான வீதி,

பருத்தித்துறை.

ஞானப்பேரவேளி

கோந்தரா வைவாசா

எல்லாத்திரம் கண்ணேறாது முத்தி எடுமல்
இல்லவேலூமிருந்துமொத்த நாலை,
மங்களத்தை சொல்லினால் உயிரீடு விளையால்
ஏற்றால் இருக்காதுமாய் காட்டி,
ஒன்றும்
கவுப்போய்க் காட்டி பல்லின் ஆற்றியும்
ஈடுமிடு யாரில்தாக்கு தொல்லு
புனர்வியாய் வாழ்க்கியாகப் புல்க்க
நோய்க்கோர
பொறிவிட்டதுப் புலிவண்ணியும் புகு
ஏற்றிக்கொ!

புயலுமின் காட்டிஸுந்த பாலை தலையில்
பக்கிரிடல் வைக்கார இக்கார போதும்
உள்ளாற்று கூடுதல்தால் தலையில் காந்து
நீண்டுத்துவார எலக்குப்பட்டால் கட்டு
கொலையு
அயியல்லோ கான்துப் பாலை போதும்போது
ஆவானை குவிவினால்வாய் ஒருநால் பக்கி
குகுவிலுத்து பெல்லின்டில் காலை அந்து
நூப்பால் தவர்களை அவர்கே என்றும்

ஏங்கிக்குப் புலிவண்ணை மாங்கிலி ஜம்பாற
கீழாக்கபடி விளைவால் பொற்கு
கங்கைத்தி விவாதித்து துறக்கன் பாலைக்
காங்காங்கி காலைக்காப்பும் காலைக்
கிழுக்கியைச் சிகித்திவிருத்த இல்லை நாலை
ஒன்றும் வேலைவியால் சுப்பிரபுத்து
யாக்கலைச் சொல்லாத்தும் காலைக்காப்பு
மாங்காங்கி விவிவகாய்த்து காலை

கீழாபாலைப் பார்த்துகிட அளவில்லை
உக்கயை கெந்திவைஷர் பிதிச் செல்லு
பராவறமலை மூலைவையை சின்மூ
புரவுவைச் சுல்லாகர விவாவா
கீழாக்கும்
ஒருக்கெல் கேட்ட ரெஸ்திராக்குத் தெவ்வு
காலைவியால் காலைக்குதி ஒரு சீட்டாக
விருப்புமே கார்த்தால் ஏற்று
பிறவாயுங் காலைவால் பெறுமை என்னோ?

கீத்தாலை வே பொருப்பேசு மாந்தர் எவ்வும்
தீயல்களில் பொற்பார நிறுத்தே
ஆல்விநந்த வேற்குவட்டு அன்பு காட்டி
அவாத்திலை உற்புவாபால் விலை
காட்டிக
காலைத்தினை சிகால்தார்கள் குலகள்
(திலிச்
கொபுற்றில் விருதுக்கும் பழையும்
காட்டி
வால்புக்கு மண்புரைப் பாரதத்தில்
யாழ்ந்தின்ற பொரிசுயால் அவர்பு
(காலைக்கும்)

பார்த்திருப்பு தாங்குதயவா யமைந்த
பிழக்கார
பெல்லாக்குப்புப்புத் தலைத்தலைப்பும் விருது
(பாரத
உற்பு பொரு வாதுகாம்பை வெட்டார்
(காலைவா
உயாவித்து விவையில்லும் காலி
(காலை

பொற்கழல்கள் அவர்தொழுத் போதில்
 [துன்பம்
 போக்கவெனக் கேளாமல் பக்திஞான
 நற்பொருளைத் தருகவெனக் கேட்ட
 [நல்லார்
 நாவிலத்தில் நேரந்திரர் நானே
 [அண்றோ?

தேசடைய மறைநூல்கள் மனித ருக்குள்
 சிறுவேறு பாட்டினையும் கூறவில்லை.
 காசினியில் பிறப்பெடுத்த எவரா னாஹும்
 கடவுளின்முன் சமமாவார் - தாழ்ந்
 தோர் என்று
 பேசுதற்கே ஆட்பட்டுக் கிடப்போ ரோடும்
 பிரியமுடன் உட்கார்ந்து புகித்
 [திருப்பேன்!
 சசனவன் நீக்கமற எதிலும் எங்கும்
 இருக்கிறான் அருள்கிள்றான் எனப்
 பகன்றார்

இத்தகைய கொள்கையுடன் வாழ்ந்த
 [தாலெ
 இவ்வகைம் அவரையொரு மிகச் சிறந்த
 உத்தமராய்க் கருதிறிதம் வணக்கி வாழ்ந்தி
 ஒப்பற்ற பெருந்துறவி எனச்சொல்
 விற்று!
 சத்தியத்தின் வழித்தடத்தில் தினம் நடந்து
 தணியாத நல்லன்பைத் துணையாயுக்
 [கொண்டு
 புத்தொளியைப் புவிமுழுதும் பாய்ச்சி
 [நின்ற
 பொன்மனத்தர் அவரென்று புத்தபா
 [யற்று

ஸேற்றிசையின் அமெரிக்க நாட்டில் முன்னர்
 மிகச்சிறப்பாய் நடைபெற்ற கருத்த
 [ரங்கில்
 ஆற்றலுடன் ஆன்மிகத்தின் விளக்கக்கூற
 அளவுவரையும் உடன்பிறப்பாய் விளித்
 [துமிக்க
 ஏற்றமதைப் பாரதத்திற் கீட்டித் தந்த
 இணையற் ற அருளாளன்! இடையீ டின்றி
 காற்றுவெம் இடமெல்லாம் புகழ் பரம்பிக்
 கருவண்நதி பாய்ச்சுபவர் அந்த வள்ளல்!

பெரும்பகையும் நல்லன்டும் உலகில் மீண்டும்
 பிறந்திட்ட இடத்திற்கே என்றோ
 ஒருநாள்
 திரும்பிவரும் தன்னையினை உடைய ஓராலே
 சிந்ததயிலே பகையுணர்வு தேவை
 வில்லை
 அரும்பொருள்கள் கணக்கின்றி அளிக்க
 [வல்ல
 அன்புதனைப் பிறரிடத்தே செலுத்தி
 [நின்றால்
 தரும்பளவு துயர்கூட வருவதில்லை
 சொலற்கரிய பேரின்பம் தோன்றும்
 [என்பார்
 காவினிறப் பெருவானில் உதித்து வந்த
 களங்கமிலா முழுமதிபோல் முகம்
 [கொண்டார்!
 கூவில்வரும் குயில்போல் ஆன்மி குத்ததைக்
 குரலெடுத்துப் பாடுகிற கொள்கை
 இல்லார்!
 தேவியவன் காவினியன் எந்தப் போதும்
 சிந்ததயிலே வைத்தபடி கொழுதி
 [குப்பார்
 ஒவியம்போல் மாந்தர் மனத் திறையில்
 [என்றும்
 ஒளிகாட்டி அறியாமல் நின்றி ரூபார்!

தூயவிவே கானந்தர் மாந்த ரெஸ்லாம்
 துயரநீங்கி அமைதியொடு வாழ்ந்திருக்க
 ஆயபல நற்பணிகள் ஆற்றி நின்றார்
 அறநெறிகள் அத்தனையும் எடுத்துக்
 [சென்றார்!
 நேயமுடன் இளைஞர்களை ஊக்கு வித்து
 நேரமையுடன் நின்றொழுகக் கற்றுத்
 [தந்தார்!
 தாயெனவே அன்புசெய்த அவரை இந்தத்
 தாரணியோர் எந்தானும் வளங்கி
 [வாழ்வோட்!

கணலமகள் தீபாவளி மலர் 1994

என்ன வழிபாடு?

பாரமேசுவரர் திரு. கபிளன் செல்வத்தியற்றுகிறார்

பாட்டபவிவிருந்து என்றிலி உருளையுறுத் தோலிலும்நாக இரண்டார். அங்கு⁴ கூடுமின்றா மாங்காரிடம் ஒன்று வரைத்துத் தன் பெசுமாறு வேட்டிக் கொண்டபட்டார். வைரிலிருப்பேயாக திரு நாகவின்கூட்டுப் பழக்க நம்புக்கு தயிரில் ஓராற்பீவர்தா மக்களுக்குத் தூயிழார்.

முதல் வாழ்வது அன்றை; திட்டத்தீர்கள் நூயினார்ப்பாக கவனமாற்றான அதன் கீழ் தானில் தால் ரட்டாஞ்சுவளில் அமை, மூலாதும் அவர்காலமும் நூயினாமாக இருக்க விரும்பு ஒருவகை வெள்ளப்பட்ட வகுவதும் சிவபூர்வமானால் எழிப்புவதும் பயன்படுத்து. உட்டமால்யம் ஏன் சொல்லும் நூயினாமாக இருப்பவர்கள்தான் பிரைத்துவமைக்கான நிலையாக விவரமிடுவதற்கு விரைவு அன்றால் நூயினில் தூப்பாலைய் ஏற்பாட்டுக்காலங்களில் இங்குத் தொல்கை ஏற்பாட்டுக்கு முதல் போதுமான அதைப் பவுக்கள் இருப்பதை பிசுமைகளையிடைய அன்றை விழுவார்கள். ஏது விழிப்பாறி என்பது ஏது வாழ்பாட்டால் அாட வாணம் எட்டுக்கிடும். ஏது விழிப்பாறி நூயினாமாக ஏனைவையாகவுள்ளதுவங்கள் என்றாலைத்துக் கொய்யப்படுகின்ற புர வாரிடை பயன்படுத்து. இந்தை மனத்தில் பலிச்சுடு வெள்ளன மூலம் கூறு வேற்க விகிடம்.

தாந்தீஸ் எவ்வ இயங்குமானாலும் செய்யலாம். பிரதி ஒரு பிரத்துத் தலை விற்குச் செல்லும் அதற்குப் பாவுர்ளா என்னால் மாண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற என்று நினைக்கும் அளவிற்குக் கிராண் நினைக்கு பிறகு கரியர்களின் முக்கள் வழியாகவிட்டன. ஆனால் மாண்பந்தான் உள்ளத்துடன் போய்கூடிக்கூட சொல்லிக்கிற நிறுவன ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறதோ தன் பாவுங்குடன் போன்றும் ஒரு ஏற்கெட்டு இருக்கிறதான். ஏற்குப்படித்தீர்தா இயங்குவதை

ஷா. மூரசமானவர்கள் வீடு திருப்புகின்றன. நீத்தங் தவணை பணிதமாக பொறுத்தாலும் மகாண்தாலும் திருப்பிழைப்பால் மகாண்கள் வாழ்விடம் தேடுவதுமில் கோயில் எதுவும் பிரச்சாவியென்றாலும், அந்த திருப்பான் தீர்த்தங் தவணைகளை நூற் கோயில்கள் இருக்கதாலும், அவைகளுமிழுமிழுவர்களை நூற்பட்ட ஏ சணாநாளில் கூறுகின்ற மனத்துஞ்சம். தீர்த்தங் தவணைகளில் என்றாலும் நீத்தங் தவணை என்று சொல்ல வேண்டும். சுவாமி நீத்தங் தவணைகளை செய்யப் படுவதை என்றாலும் நீத்தங் தவணை முடிவும்.

ஒன்றுதாயிலம், பிரதுக்கிள் உடல் வை நிசுப்புத் தீவிரம் என்றா வழிப்பாட்டுவின் மார்யாதையும், ஏனையிடப்படும் பயவிளார்ட்ராம் தோசாற்றிதானிடத்தும் கீவி பத்ரமா என்ற காலங்களில் பவுல் பத்ரமாவின் சிவப்பிதாநாதராவை வழிப்பாட்டிற்கும், வீசிக்ரகத்தை மட்டும் அவ்வாறாக காலங்களில் வழிபாட்டு ஆழமிட நிலையில் உள்ளது. நிர்வாக ஓர் வகுமுக்காயிலும், அவைத் தீவிர, தீவூர், மது போன்ற எழுத்துப்பை மார்யாதை, அவைடீடு சிவப்பிதாநாதராவை சம்பந்த அவ்வகுமுக உதவி கள் இவ்வாறு தொழுக்காமல்கூடிய என்றும் சிவப்பிதாநாதர் பிள்ளை திருப்பு தொழுகிறார்: கொயிலில் மட்டுப்படும் தாங்கள் காலங்கள் என்னுடைய, தீவிரம் அதிக அதிகங்களிலேயே கீழை.

ବ୍ୟାକ ପରିଚାରକାରୀଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ନାମ ବ୍ୟାକ ହେଉଥିଲା । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରିଚାରକାରୀଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ନାମ ବ୍ୟାକ ହେଉଥିଲା ।

போதும், உடனே எழுந்து போய் கூப்பிய சைக்ரூடன் அவரிடம், 'ஓ என் எஜமாளின் முகம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது' என்று புகழ்பாடி அவர் முன்னால் பல்லை இளித் துக் கொண்டு நிற்பான். மற்றவன் அதிகம் பேசுவதே இல்லை, ஆனால் கடினமாக உழைப்பான், பலவகையான பழங்களையும் சாகுபடி செய்து, நெடுஞ்செல்லானில் வசிக் கின்ற அந்த எஜமாளின் வீட்டிற்குச் சமந்து கொண்டு செல்வான். இந்த இரண்டு தோட்டக்காரர்களுள் யாரை எஜமாள் அதிகம் விரும்புவார்? சிவபெரு மான்தான் அந்த எஜமாள். இந்த உலகம் அவரது தோட்டம். இங்கே இரண்டு வகையான தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், ஒரு வகையினர் சோமபேரிகள், ஏமாற்றுக் காரர்கள். அவர்கள் எதுவும் செய்வதில்லை; சிவபெருமாளின் அழகான கண்களையும் மூக்கையும் மற்ற குண நலன்களையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏழை களான், பலவீலர்களான் எல்லா மனிதர்கள், விலங்குகள் மற்றும் அவருடைய படைப்பு அணைத்தையும் மிகுந்த கவனத் தோடு பராமரிப்பவர்கள் மற்றொரு வகையினர். இவர்களுள் யார் சிவபெருமாளின் அஸ்பிற்கு உரியவர்கள் நிச்சயமாக அவரது பிள்ளைகளுக்குச் சேவை செய்யவர்களே. தந்தைக்குச் சேவை செய்ய விரும்புவர்கள், முதலில் பிள்ளைகளுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். சிவபெருமானுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புவர்கள், அவரது பிள்ளைகளாகிய இந்த உலக உயிர்கள் அணைத்திற்கும் முகவில் சேவை செய்ய வேண்டும். கடவுளின் தொண்டர்களுக்குச் சேவை செய்யவர்களே அவரது மிகச் சிறந்த தொண்டர்கள் என்று சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்தை மனதை திடீ கொள்ளுங்கள்.

மீண்டும் சொல்கிறேன்: மனத்தாய்மை யுடன் இருங்கள், உங்களை நாடு வரும்

ஏழைகளுக்கு உங்களால் இயன்ற உதவி செய்யுங்கள். இது நற்கரம். இதன் பல ணாக உங்கள் இதை தூய்மை (சித்தகத்தி) பெறும். எல்லோரிலும் உறைகின்ற சில பெருமான் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவார். அவர் எல்லோரது இதயத்திலும் எப்போதும் இருக்கிறார். அழுகும் தாசி யும் படிந்த கண்ணாடியில் நம் உருவத்தைப் பார்க்க முடியாது. அறியாமையும் தீய குணம்களுமே நம் இதயக் கண்ணாடியில் படிந்துள்ள தாசியும் அழுகும்.

நம் நன்மையே மட்டுமே நினைக்கின்ற சுயநவம், பாவங்கள் அனைத்திலும் முதற்பாவமாகும். 'நானே முதலில் உண்பேன், மற்றவர்களைவிட எனக்கு அதிகமான பணம் வேண்டும். எல்லாம் எனக்கே வேண்டும்', 'மற்றவர்களுக்கு முன்னால் நான் சொர்க்கத்தை அனுடைய வேண்டும், எல்லோருக்கும் முன்னால் நான் முக்கிப்பற வேண்டும்' என்றெல்லாம் நினைப்பவன் சுயநவாகி. சுயநலமற்றவேனா, 'நான் கடைசியில் இருக்கிறேன். சொர்க்கம் செல்வதைப்பற்றி எனக்குச் கவனமில்லை. நான் நாசத்திற்குச் செல்வதால் என சகோதரர்களுக்கு உதவ முடியுமானால் அதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்' என்கிறான். இத்தகைய சுயநலமற்ற தன்மையே மத்திற்கான உரைகல். சுயநலம் இல்லாதவனே மேலான ஆண்மீகவாதி, அவனே சிவபெருமானுக்கு அருகில் இருக்கிறான். அவன் படித்தவனாக இருந்தாலும் படிக்காதவனாக இருந்தாலும், அவன் அறிந்தாலும் அறியவில்லை என்றாலும் அவனே மற்ற அணைவரையும்விட சில பெருமானுக்கு அருகில் இருக்கிறான். சுயநலம் கொண்டவன் எல்லா கோயில்களையும் வழிப்பட்டிருந்தாலும், புள்ளியைத் தலங்கள், சிறுத்தையைப்போல் தன் உடம்பு முழுவதிலும் மதச் சின்னங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் சிவபெருமானிடமிருந்து விலகியே இருக்கிறான்.

நன்றி

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்மடம், சென்னை

எண்ணெய் இல்லாது போனால் வீளக்கு ஏரியாது. அதுபோல் இறைவனில்லாமல் போனால் மனிதன் உயிர் வாழுமுடியாது.

— பகவான்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

இவங்குரமில் விவேகானந்தர்

வாழி அஸுத்ரமாலத்தார்

அமெரிக்கா, ஆட்ரீஸ்பா, நிலாநிராசா-ஆசிரியராஜாவின் திரிசூலாந்திகள் உயர்தாங்குத்துகளாக வாய்மி வீலைகாந்த்கா மீவிள் யானங் வெள்ளார்.

அவர் இவற்றிலிருந்து இருப்பிடார் அவர்கார பிழையுதாங்கள் பூமோத்து மாக்கியம் இருப்பார் மக்காந்திக்கும் கிடைத்து.

ஏது அத மனிவாந்தே, அந்தியக் கார்த்திகை அது வாய்மில் அப்பிள்ளை பிடாக மக்காந்தை வாய்வீர்க்கார் இருப்பாக காரு ஒத்துப்பிள்ளை அப்பிள்ளை வாய்மில் விவேகானந்தர்க்கு அவிழுவாரி.

1897 ஆம் ஆண்டு ஜூலையில் 15 ஆம் திங்கில் மாண்பு சி மாணிக்கு வாய்மி கீழ்வாயங்கள் தாந்து பிடைஞ்சுதாட்டுக் கீட்டு நோட்டீஸ் பிடைஞ்சுக்கு முகவுமுகங்கள் வந்தன நிராகரண.

அப்பிள்ளை இருப்பாந்தை எட்ட மாத உறுப்பினால் பி. ஆயங்காவி, பி. அருமா சுவம் அப்போனின் தலைவரமிக்க வாய்வீர்புக் குழுவினார் அவர்மிக்கார யாப்பம்பாலை அவனி வீதியு தலைமுகங்களில் பூர்வை பூர்வாகன். இப்பாராவுந்தும் வாய்மி வீராந்திரமாகிற தாந்து கீட்டீட்டார்.

ஷாலாமுகத்தில் கட்டுக்கட்டுக்காட்ட மக்கள் உணர்சிவுப்பட்டவர்களாக புட்டி மொந்தீக் கீட்டாந்திரங்கள் அவர்மிக்கார கிருவுதிகவிள் வீழ்த்து வாய்ந்தார்.

அதன் கூடியித்தை மக்கள் பொய்த் துவேங்காம் கடவு அவுமிகவிள் மாந்தீ வையே முழுக்குத்தை வீட்டது.

வீணவர் பிரீராந்து வாநிலாந்தன் பூட்டார் வணங்காரி வாயாவிற்கு அமர்த்திக்கூர, அங்கார தொட்டாந்து வகையை வார்த்தாய்வாறு கூட்டி பக்கங்களால் மக்காந்தா என்ற தாட்டு வாய்வார் அவர்வையும் கீருட்டுக்கொண்டு. அதை வார்வார் இருவில்லை பாய்வென் வீதியில் காலமக்கப்பட்டு குற்ற முதலாவது வர்வையும் புவ பற்றாக வீட்டத்தை.

ஏந்த குந்தா அன்றாவில்குந்து இருப்ப ஸ்தாபனாவிலிரும்புதல் குந்தா குந்தா, பின்தாலாத்தார் குந்தாதாய் பூர்வாந்தா வையென் வர்க்குத்துக்கொண்டு.

அதாக இராட்டர்க் குடியீர் வீதியில் அவுமிக்குந்து பூர்வாந்தாவு பெற்றை பூட்டாந்து வார்வையும் வீட்டத்தை.

வீதிக்குதொழுத் வாய்மிக்கொயை வர்வை வேற்று வையங்காவார்வா குந்தாவியார் கொந்து வையெப்பட்டிருந்தார். இகாடி பெட்டது, நாட்டாராவான்— வாட்டு, முனையும் பால்வீர் இவரின்பு புதந் தாந்து, மர்வீனாந் காவுமிக்கொக்க வீராந்தார் மெட்கீ வீர வீராந்தீ.

இருவில்லை அவுவையும் வீட்டுர் அழிக்க அவுக்கிள்காப்பட்டுக்கூட்டு பீராந்தா வீர வீட்டா வை வாய்வார் குத்தை அவ்வத்தை.

ஷாலாப் அஷ்வாரங்காந்தாக்கூட்டு குடிர் காந்தீ மக்குவில் வயனம் பூர்வாகும் காவுப்பி வீராந்தீ இராக்கியாரபுடிய கீருத்தை.

வீட்டாத்தக்கிருந்து வீறுப்பாக அஞ்சக் காலாட்டுக்கூட்டு ஓம்வீட்டு வீய காவுமிக்கொன்றுத்து அங்கு கூடு வீசுவத்தை.

தாமரை தனது இதழ்களை விரித்துக் கொண்டது.

அதிலிருந்து ஒரு பறவை சிறகடித்துப் பறந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி விவேகானந் தரின் வருகையில் இவ்வளவு காலமும் கூடியிருந்த சனாதன தர்மம் மறுமஸர்ச்சி பெற்றதுடன், மறைந்திருந்த அதன் பெருமை உலக அரங்கில் சிறகடித்துப் பறக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக அமைந்திருந்தது.

அங்கு கூடியிருந்த மக்களின் ஆரவாரம் ஒருவாறு அடங்கியதும் தேவார இசையுடன் வரவேற்பு ஸ்தோ ஆரம்பமாயிற்று.

சுவாமிஜிக்கென்றே இயற்றப்பட்ட சம்ஸ்கிருத ஸ்தुதி ஒன்றும் இசைக்கப்பட்டது:

கொழும்புவாழ் இந்துப் பெருமக்கள் சார்பாக சுவாமி விவேகானந்தருக்கு ஒரு வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்தளிக்கப்பட்டது.

அதில் சில வரிகள் வருமாறு:

“கண்ணியம் பொருந்திய புண்ணிய ராகிய ஜ்யா, தேவரீருக்கு நாங்கள் மனப்பூர்வமாக நல்வரவு கூறுகிறோம்”

ஓமாட்டில் மெங்ஞானத்தைப் பரப்பும் மகத்தான் பணியைத் தாங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். அந்தப்பணியை முடித்துக் கொண்டு தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பி வரும் தேவரீரை முதலில் வரவேற்று உபசரிக்கும் வாய்ப்பை நாங்கள் பெற்றதை மிகவும் பெறிய பாக்ஷியமாகக் கருதுகிறோம்.”

வரவேற்புரையை ஏற்றுக் கொண்ட சுவாமிஜி அதிரும் கரவொலிக்கிடையே எழுந்து, எழுக்கி மிகக் ஒரு சொற் பொறிவை நிகழ்த்தினார்.

அதில் அவர், பிச்சைக்காரணான் துறவி ஒருவருக்கு இப்படிப்பட்ட ராஜேஜாபசாரம் செய்வதிலிருந்தே இந்துக்கள் ஆன்மிகத்

துக்கு அளிக்கும் மதிப்புத் தெரிகிறது” என்று மனம் நெகிழ்ந்து கூறினார்.

மறுநாள் 16 ஆம் தேதி நகரிலுள்ள ஒரு மண்டபத்தில் ‘இந்திய புண்ணிய பூமி’ என்ற தலைப்பில் அவர் உரை நிகழ்த்தினார். அதில் சுவாமிஜி இவ் விதம் குறிப்பிட்டார்.

“உலகில் எந்த நாடாவது புண்ணிய பூமி என்று சொல்வதற்கு உரியதாக இருந்தால் அது நம் தாய் நாடாகிய இந்த யாவே ஆகும். இந்த நாடே ஆகம் சிறந்தனவிலும், தெய்வத்தன்மையிலும் மற்ற எல்லா நாடுகளைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கியிருக்கிறது”

17 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை முதல் மாலை கொசிக்கடை பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டார்.

கோயில் வாயிலில் பெருந்திரளான் பக்தர்கள் கூடியிருந்து ஆலய மரியாதை கருடன் சுவாமிஜியை வரவேற்றார்கள்

சுவாமிஜி ஆலயத்திலிருந்து தமது இருப்பிடம் திரும்பியபோது அங்கு பலர் அவருக்காகக் காத்திருந்தனர். அவர்களுடன் அவர் இரவு இரண்டு மணி வரை உரையாடினார்.

18 ஆம் திகதி செல்லவையா என்பவரின் வீட்டிற்கு சுவாமிஜி விருந்தினராகச் சென்றார்.

அந்த இல்லத்திற்குச் சுவாமிஜி எழுந்தருளுகிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு மக்கள் அங்கும் திரன்திரளாகக் கூடியிருந்தார்கள்.

அந்த வீட்டில் மாட்டப்பட்டிருந்த பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் திருவருவப்படத்தைக் கண்ட சுவாமிஜி எழுந்து தமது அஞ்சலியைச் செலுத்தினார்

அங்கு கூடியிருந்தவர்களுக்கு சுவாமிஜி விடுதிப் பிரசாதம் வழங்கினார். அனைவருக்கும் சிற்றுண்டி வழங்கப்பட்டது.

அங்கு சில பழுவைப் பாட்டுவதற்கும் அகத் தில்லத்தின் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவே பெற்றன.

அங்கு மாகாச் சுவாமியின் சொறு பொருளிலைக் கேட்பதற்காகக் கொழுப்பு பொறுமைத்துறையின் கல்வெட்டும், செல்வீரையும் பூமி மக்கள் போன்றை நிர்ணயித்தும், அங்கு சுவாமியின் 'வேதாந்தக் கத்தவா' என்ற சுவாமியின் சொற்பொறியும் நினைவு கிடைார்.

அந்தக் கொறுப்பொழுதிலிருந்து அவர் போன்றுமாறு குறிப்பிட்டார்.

"கெங்குவேநா குஷநானாவ செங்குதா ஆம், எனவோரும் ஒர் இடத்திற்குத்தான் மொல்கிறார்கள், செலி வாணியந்து செங்குதா கீர்த் தோராகல் போன்றையும்; குஷாக் குஷங்காநும் ஒரே ஆண்டுவானத்தான் அகட்டிறார்கள்"

"வெளிப்புருமானா வணங்கும் நீங்கள் எப்போது சிவபியின் வாய்வற்றிலை ஏட்டுகிறீர் வாய்மல் வண்வார் மீட்கீலிநிறுத் தங்கிப்பிருமானங்கள் காண்விரிக்கொள்ள அப்பொதுதான் நீங்கள் பக்கி பூர்வம் அகட்டும். அவரினை எவ்வாரிடமும் சுங்கும் காண்பவுன் வாய்மீனி உண்மையான பக்குள்ளாரா."

சுவாமியின் கொழுப்புக்குத்து தீருநா பொன்னாங்குச் செங்குதா குஷங்கில் பற்றாக்கி இந்தத் தூணாக இருக்கவேண்டிய பாகங்களிலிருந்துதும் மக்கள் தங்கு வருவதை கார்க்குத்தும் வாழக குஷாக்கு கேட்டுக் கூவாறின்கு அனுப்பிய நாங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் வந்து குவிந்தன. ஆகவே அவர் வாது பிரபா எத் தீட்டங்கு மாத்தி வாழ்வப்பாகம் யார் கார்க்கா மாகச் செங்கு ஒருது அங்கிருந்து சுப்புவருவது இந்தியா செல்வதத் தீட்மானிக்குதார்.

தூண்யி 19 ஆம் திங்கள் ஒரு விசேஷ முறை வொயிலி வையுத்தாப் புதையார், அப்பேர்கு ப. அகுஞ்சாவும் வண்பவுறு சுவாமியிடும் சென்றார்.

ஏன்று ராஸில் நினைவத்தில் வருகுத்தீர்கள் குஷங்கு கூட்டுரத் தீர்க்கும் வாய்மீனி வையுத்தாப் புதையார், அப்பேர்கு ப. அகுஞ்சாவும் வண்பவுறு சுவாமியிடும் சென்றார்.

அங்கும் மக்கள் சுவாமியினை வைவார்மக அகழுத்துச் சொங்கு மயிலாகத் தீர்க்குவார்கள்.

இருதியில் மக்களும் ஒரு பாகங்காலை அடைத்தார்.

கண்டிவாழ் இதுது மக்களின் சார்பாக தீவிட்டுப்பயிலும் மாநாட்திற்கும் என்னவர் சுவாமியின்கு ஒரு வரவேற்புமானாய் வாசித்துக்கொண்டார். அவர்களுக்குப் பரவுவிலிருந்து சுவாமியின் ஆபிராமண வழியிலையில் விவரார்.

பிசுனி தமிழம் விட்டுப் பிரிய மன மிகவாத சூல்பு அவர்களிடமிருந்து சுவாமியின் ஒருவாறு விட்ட பெற்றார்.

சுவாமியிலிருப்பு அயர்து குழுவினருக்கு அங்கு மாநாடுவிய மாநாட்தங்களையும் கெள்ள விட்டதனார்.

சுவாமியிலிருப்பு ஆழிவினர் மாநாட்தங்களில் ஒரு விழுதுகளில் இருந்துக் கூறித்தனர்.

மறுதான் காலை 10.45 ம் தீக்கிபுதலை கிழவை வூடு குதிரை வூண்டிலிருப்பு அவர்கள் நாயகர் போயாவிட்டதைத் தீர்த்திருந்தனர்.

மறுதான் காலை 10.30 ம்ருகிப்பாலில் அவர்கள் அனுஷாதபுதலைத் தீர்த்து அடைத்துவார்.

அங்கு பிரசிட்டி பெற்ற போதி மாநாடுதான் வீட்டில் 'உழிபாடு' என்றும் தாலைப்பில் சுவாமியின் ஒரு கொறுவெழிவாற்றார். அங்கு அவருக்குப் போதுமிழுவு வீட்டுக்குடும்பத்திலிருப்பு நியிலியும், சியகளத்திலும் மேற்கி பெயர்க்கப்பட்டது.

சுவாமியின் கொறுமிழுவு நியிலியில் கொண்டிருந்த போது யத் தெவி பிடிந்த விளங்குப் பேர்கள் கொண்டும் மற்றும் சில நூறு பிரசிட்டி அவைக்குத் தீர்த்திருந்து போய்விட்டனர். அவர்களின் பண்பாறு நடத்தின் இந்துக்கல்வியில் கல்லூரிகளிலையான பூரி சோதனையாக அவர்கள் குதி அங்கு வடியிலிந்து இந்துக்கல்வை அவையில் கூட்டுப்படி வையாயிலியில் இட்டுக்கொண்டார்கள் அங்கு வடியிலிந்து எந்தெந்தவையும் நடை செய்ய முடிய தீர்க்கப்பட்டது.

“ மநுதான் காலை சுவாஜியி யாழ்ப் பாணம் செல்லும் வழியில் வவுனியா மக்கள் அனித்த வரவேநபை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டார். அவர்களுடைய ஆர்வத்தைப் பாராட்டி விட்டு அவர் தமது பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் தென் எல்லையாகிய ஆணையிறவில் மக்கள் பெருந்திரனார்கள் வந்து சுவாமிஜியை வரவே நகந் தொடங்கினார்கள். யாழ்ந்தானிலிருந்து 12 மைல் கஞ்சகு முன்னாட்டிலேய யாழ்ந்தகர் பிரமுகர்கள் சுவாமிஜியைச் சம்பிரதாய பூர்வமாக வரவேந்திரு குதிரை வண்டியில் ஊர்வலமாத யாழ்ந்தகரை நோக்கி அழைத்துச் சென்றனர்.

03-02-1897 அன்று வெளியான இந்து சாதனம்* என்ற பதிதிரிகை யாழ்ப்பாணத் தில் சுவாமிஜிக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற் பைப்பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“பல்லாயிரிக்கணக்கான மக்கள் புடைகுழு, மேளவாத்திய கோஷங்கள் எல்லா திசைகளிலும் முழங்க, இரண்டு குதிரைகள் பூட்டிய வண்டியின் மீது அமர்ந்து இந்துக் கல்லூரியில் தயார் செய்யப்பட்டி ருந்த அலங்கார மேடைக்குச் சுவாமி விவேகானந்தர் எழுந்தருளியபோது பெரியகடை முதல் கல்லூரி வரையில் செய்யப்பட்டி ருந்த வீதியலங்காரம் அம்மம்மா! எம்மால் சொல்லத் தக்கதன்று. எங்கே பார்த்தானும் பூரண கும்பங்கள்! எங்கே பார்த்தாலும் தூப தீபங்களுமாக இருந்தன...”

சுவாமி விவேகானந்தருக்கு அளிக்கப்பட்ட இந்த வரவேற்பு விழாவில் இந்துகள், கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள், பெளத்தர்கள் ஆகியோர் மதவேறுபாடுங்களிக் கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

விழாவில் சுவாமிஜிக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புரையில் இடம் பெற்றிருந்த சில கருத்துக்கள் வருமாறு:

தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த இந்தியத்துவான்தனத அமெரிக்கா, இங்கி லாந்து போன்ற நாடுகளில் பரப்பியதன் மூலம் மேலைநாடுகளுக்கும் கீழை நாடு

களுக்குமிடையில் நல்லுறவை ஏற்படுத்திய தற்காக எங்களின் மனமார்ந்த நன்றியைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்...”

மறுநாள் காலை இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் சுவாமிஜியே ‘வேதாந்தம்’ என்ற தலைப்பில் ஓர் அரிய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

யாழ்ந்தகளிலுள்ள முக்கிய பிரமுகர்களும், அறிஞர்களும் இந்தக் கூட்டத்தில் வரலந்து கொண்டார்கள்.

அன்று சுவாமிஜியே ஒரு மணி நாற்பது நிசிடங்கள் பேசிய சொற்பொழிவில் இடம் பெற்றிருந்த சில கருத்துக்கள் இவையாகும்.

“கிறிஸ்து, முகமது, புத்தர் முதலிய எவ்வரை வழிபடும் மதத்தினைட்டுமும் நமக்கு வெறுப்புக்கிடையாது. அவர்களிடம் இந்து சொல்கிறான் — , என் சௌகாதர ரே, உன்னை நான்வரவேற்கிறேன்; உன் குவேண்டிய உதவிகளைச் செய்கிறேன்; ஆனால் என்னுடைய மதத்தை என்னுடைய இஷ்ட தெய்வத்தை நான் பின்பற்ற விதில் நீ தலையிடாதே.

“உன்னுடைய மதம் உனக்கு மிகவும் நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு அது தீவைவிளைக்கக்கூடும் என்னுடைய அனுபவத்தில் ஓர் உணவு எனக்கு ஏற்ற தல்ல என்று தெரிகிறது. மருத்துவர்கள் பலர் சேர்ந்தும் அதை மாற்றியமைக்க முடியாது. அது போல் எனக்கு ஏற்ற வழி என்பது எனக்கு என் அனுபவத்தில் தெரியும்.

“ஆதலால் எந்தக் கோவில், சின்னம், அல்லது விக்கிரகம் உங்களுக்குள்ளிருக்கும் தெய்வீகத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தோன்று கிறதோ அதைநீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என்று நாங்கள் கூறுகிறோம்.

உங்களுக்கு விருப்பமானால் இருநாறு விக்கிரகங்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஆண்டவனை அடைவதில் சில சடங்குகள் உதவியாக இருக்குமானால்

அன்றைகளைப் பார்த்து சுவா கூட்டுறவுகள் கொண்ட ஆரம்பத்தால் நினைவு அந்தச் சொந்தத்திலிருந்து விரிவாக வாத்து நன்றையை இழுத்து, மிகுங்கு தன்னையை உட்டையும் வழியில் இருக்கிறோன்றையும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கன.

“முத்துவி: ஜியார்த்தாங்கி குறைக் கிளாஸ் குஞ்சர், அதில் பிறகு கட்டவாயிலே நிகை தாவராக உய்வதற்கு வந்து சேரும். முதலின் தெருவாட்டானால் இருப்பதற்குக் குறியங்கிக்கொண்டிருக்கன். அதன் மூலம் தாலை ஏராகும் எதுவிடையா? அறுவீரான்.

“பொரானமலை உங்கள் உண்ணத்திலிருந்து நில்லா அகற்றினால் மகத்தால் காரியங்களைப் பிரயாய்க்கிட்டு சுந்தி உருக்கு உண்டத்தும்!

“நமது முக்கொர்கள் மிக அற்புதமாக காலிவங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். கூலவாய்வன் நாம் இப்போது மிகவும்

பெறுவதற்கும் மிகிழுவியும், நூல் தோக்குவினார். நாழும் மகத்தால் காரியங்களைச் செய்யி போகிறோம். நமச்சுப்பேஷனால் வருபவர்கள் வருகுமையுடனும், அங்குப்புதும் அன்றைகளைப் பாரிப்பார்கள். நாம் முக்கொர்கள் மிகப் பெறுவதை வாய்ந்த காரியங்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள். முக்கொல்லும்போது திரு வருநால் இயவிடுபவர்கள் ஒல்லியாக்குவதும் அன்றைகளை வை அதிகப் பெறுவதையாகாரியங்களைச் சொல்வார்களாக.”

இலக்கையில் பல பாகங்களிலிருத்தும் கவரிக்கிறப்பட வய அழைப்புகள் வங்கா நுவிர்த்தி, காலம் போதாய்யமால் அத்த அழைப்புகளை வய்வாம் கவரிக்கியால் சுற்றுக் கொண்ட இருவகையில்லை.

துவவிதங் இலக்கைகள் 11 நாள்கள் கங்கிலிநுத்த கவாயிலீ இலக்கை அன்பாக காலிட்டிழுந்த பிரியா மிகுட்பெற்று நுழைய ம் சூாக்கிப் பயாம்பரார். △

நஷ்டம்

“கிரிவகானத்தரின் இயங்கை விடைய நூற்றாண்டு விழாவிலிரு 1897—1997 ராக்கிருஷ்ணர், கொருப்பு”

தரசுத் தட்டின் கணமான பக்கஞ்சைதோக்கி தரசு மூன்றையத்தோடு விட்டு காய்ந்து விலகியிருக்கும். அதுபோல் பெண்ணொன்று, பொன்றைகளில் கண்டு மனம் ஜநநாவான பிட்டு விலகித் தமோறுவிற்கு.

— பகவான்
ஏற்றுக்கொண்டா?

“தன் மனீதர்களின் நிலை உயர்த்தப்பட்டால்,
தேசமும் அதன் நிறுவனங்களும் உயர்வடையும்.”

— கவுமி
விவேகானந்தர்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

இல. 4, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

“ஏகப் பெரிய உண்மை இது — வலிமைதான் வாழ்வு;
ஸவீணமே மரணம்.”

— கவுமி
விவேகானந்தர்

பிரபா சூட்டோ

ஸ்ராண்வி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கவியம் விடேவகானே நீதூர்

பாரதம் காந்தி அடிப்படையார்
பாந்தியம் அன்டக் காவர்ப்பில்லை
நூத்துவானும் விடேவகானே நூத்
துவனீசுவே போஸ்ரிடத் தவங் சொப்போல்

இல்லை சமங்காந் போற்றிபவராம்
இந்திய வினாவைக்குத் திருப்பாடு போய்க்
நூத்து விளைவாடுவின் மைத்தங்காம்
தாரார் குயிசென்வரி காந்தியாம்
வாங்காளாக்கில் சுந்தரவர் வாந்தங்காம் ஆகு
இலம் ஸாங்கிகுதம்
ஆகுவ மும் மொழிப்புவாந்தமாம் வொங்கிட
மீ. ஏ. பாடம் பெற்றயராம்

நூத்துவி விச்சை? நூத்துவானே நூத்
தவங்
வினாவைப்பட்ட நூத் நூத்து விச்சை
போட்போலாம் கல்ருடி சொல்லாற்றும்
ஒப்பாவர்

காந்தும் காந்தங்களை காந்தாவர்
கடவுட் பற்று விக்கவர்
பதிலெட்டு வையு நீரம்பியலர்
தக்கினைவுவர்க்குக் கிராமத்துஞ்சென்னாக்
காந்தாராம்
கிருவர் சந்திப்பும் குஞ்சிக் காந்தாதற்குக்
விளைந்து புதிய பாரதம் பழைய பார
நூத்துவே
“நூதா கடவுளாக் காந்தாதுஞ்சிரிக்கா”
என்றார் தீர்த்திப்பா.

செல்லி து, தூர்க்காவினி
ஆண்டு 12 — வினாஞ்சலப் பிரிவு
யா/யகளிர் கங்கூரி
சாவகங்களேரி.

காந்திக் களெனால் காந்திக் கூ
கடவுளை உள்ளில் காந்திக் கூ
நூத்தும் யின்ட பகர்த்தாரே
களெனால் காந்திய சீடன் வந்தாலே
உவகை மிகக் கோங்காரே

நூத்தின் காந்திக்கால் பேசுமிகும்
நடவே பெற்றார் நீரெந்திரன்
இப்பு அனுபவங்களை தீவனத்திற்கும்
தினிடே விரும்பினார் நீரெந்திரன்

ஆகமநாய்வு நி நினரு ஆகாரங்களைக்கால
மக்களுக்கு
நூத்து நூத்துவேரா இல்லங்கில்
நி வந்து காந்தார் இப்புவிலில்
ஏவ்வே காந்தார் குநூதார்

நூத்து காந்தில் நீரெந்திரன் ஆகமாம்
போவ ஆகுவே
கூமிழும் ஆகாரப்பட்ட தளாவ்
அங்கைத்தார் காந்து நீருக்கூட கூ
நீங்கை தெவித்தாவன நீரெந்திரன்
காந்தார் காந்திக்கும் அன்டாது விளைந்திரன்

ஆகிருத்து என்குமுற்று காந்தாரு
குஞ்சன்ட மாதமாம் பழையாரு
நூத்துவுக்கிழவையில் காந்திக்காம்
நூதாம் விழுஞ்சைப் பகடங்கூடன் காந்தார்
நூத காந்தி அன்டம்தபன் நீரெந்திரன்
நீலை
குஞ்சக ராஜன் கடவுட் விடவே
குஞ்சகங்கு அங்கு நீட்டிலைவை
குஞ்சக் பகுதிலை பராத்துவை
நீய கீர்மத்திரன் வீட்டிலைவை

அன்னமின் றி தவித்தாலும் ஆடிப்பாடித்
துதிப்பார்கள்
கனனம் ஒட்டிப் போனாலும்
கடவுளைப் பாட மறவார்கள்

இந்தப்படியே இருமுன்றாண்டு இருந்தார்
கள்

அந்தத் துறவிகளெல்லாம்
அந்த வேளையில் விவேகானந்தர்
ஆணைக்கடங்கிநடந்தார்கள்

திக்கு விஜயம் புறப்பட்டார்
திண்டேன் கொடிய பணத்தைக் கை
யால்

கொடுத்தால் உண்பேன் என்றார்
ரூபசிங்காரன் விவேகானந்தார்

திக்கு விஜயம் செய்கையிலே
திவண்டியிலே தண்ணீர்த்தாகம் சில்லறை
கிடையாது
தண்ணீருக்கும் பணமில்லை தவித்தார்
சிவஞானி
தாமாஸாய் பார்த்து சிரித்தான் ஒருவன்
கருணை வள்ளலைப் பார்த்து நகைத்தால்
கடவுள் பொறுப்பாரோ?

வெயிற்றிங் நூயில் ஞானி உட்கார
விடவில்லை ரயில்கூ பியோன்
வேட்டியை நன்னத்து விரித்துச் சுவாமி
வெய்யிலில் உட்காந்தார்

அந்த வேளையில் காசுக்காரன் அரட்டைடக்
கல்வித்தண்மாய்
ஐயர் சுவாமி அடிமையைப் பாரும்
அவ்வா தின்னுகிறேன்
உலகம் நிறைந்த சுவாமி உமக்கு
உண்ணச் சோறில்லை
உழைக்கத் தெரியாச் சாதுக்கள்
உம்மால் ஊருக்கே தொல்லை என்றான்
சுவாமிகளும் இதை எண்ணாமல் இருந்தார்
கொண்டு போ அன்னமும் பாலுமென்று
கோதண்ட ராமன் உரைத்தார்
ஒடி வந்தார் வள்ளல் ஒருவன்
தட்டு நிறைய வைத்தான் வட்டு ஜிலேயி
தர்ப்பாசனம் ஒரு கையில் எடுத்தான்

தொட்டதும் ஜில் வென்னும் தண்ணீர்
ஒரு கடம்
தூக்கி வந்தான் எங்கும் நோக்கி வந்தான்
அமுதனை வாருங்கள் சுவாமி
என்று அடிபணிந்தான் அந்தச் சாது

யாரைத் தேடி வந்தாய் அப்பா
என்றார் நோந்திரணார்
ஓடி வந்தேன் சுவாமி இதை உண்டு
எண்யாட் கொள்ள வேண்டும் என்றார்

பரிகாசம் செய்தவன் நெஞ்சம் பதைத்
தான்
தெரியாமல் நான் செய்தேன்
தேவர் பெறுத்திட வேண்டும் என்றான்
காவில் விழுந்தானே தனவான்
கண்டு நகைத்தானே கனவான்

இரண்டாம் வகுப்பு வண்டியில்
இருநான் இரண்டு வெள்ளைக்காரர்
ஆண்தரைப் பார்த்து ஏன்னாஞ் செய்தார்
கள்
சோம்பேறி இவன் பொடியைப் பாரு
சோ வெரி தொல்தி என்றார்கள்
சோர்த்துக்கும் கேடாய் வாழும் இவன்
போல்
துறவிக்குக் குறை இல்லை
என்றே அவர்கள் இங்கிலிசில்
ஏசிப் பேசிடவே,
எல்லாம் அறிந்த சுவாமிகள் கேட்டு
இளநகை செய்திருந்தார்

அந்த வேளையில் வண்டியின் கார்டு
அந்தப் பககம் வரவே
Will you give me some watter
என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னார் விவே
கானந்தார்
இங்கிலீசுக்காரன் திகைத்துப் போனான்
இவரது பேச்சினிலே
எங்கள் ஏன்ம் கேட்டு ஏன்கம்மா இருந்திரு
என்றே கேட்டார் வெள்ளையரும்
முட்டாள்களுடன் பழகுவது முதல்தடவை
யல்ல
என்றார் விவேகானந்தார்
வெள்ளையன் Most sorry என்றான்

சர்வமத யாகநாட்டிற்குச் சென்றார்
 சமரவிக்க முடிமாத இவைகளை
 எனினால் சமாளித்தார்
 ஆங்கிலமாது அஷட்காஸி சிகாடுத்தார்
 சிக்காக்ரோ மகளில் நடவடிப்புற
 சர்வமத மொ நாட்டில் ஆதா முநை
 மாநாராய ஆராப்பிச்சுரா
 அவைக்கூச சீங்காதிலை
 அமெரிசிச சீங்காதிலை
 அழகிய வாரித்தான்
 ஆற்ராயிரயிப்பாக கொள்ளை போன்ற ஜு
 ஹல்மி பெரியித்தார் முநை
 குயம்பட ஏந்தார் இந்த தீயக்காறு
 மீற்றுஏந்தாற்றுத்தயு
 கூஞ்சுத்தீ விஜங்கினரார்
 இவ்வாய உரைந்த வெந்தந் தாந்துவம்
 என்று யெத்தார் யக்கன்
 மாக்குஞ்சு பிக்காங் பீட்டிறு பிச்சாவா
 பூஞ்சா
 பஞ்சிலீகைகள் போற்றின அவை
 கிழ்தியாவைப் பந்திஸ்ரீ தீந்து மாந்துது
 பந்திஸ்ரீ
 அவைக்காலிசி அருமாக எடுத்து கூத்தார்
 சீட் கட்டி பெருகியது
 திரும்பேங்கார் தூய காட்டிற்கு
 வெற்றவாகை சூடி வரும் கவரியை வர
 வேற்கு

சரு நாப்புடன் காத்திருத்தார்
 காத்திருக்குப் பொறுப்புமெற்றோர்
 கொழும்புற்று வகுத்தார்
 வரவேந்புக்கன் பட்டிக்கிருக்கு, மனம்
 சூடு விருத்து வணக்கிலூரில்
 வணாயை திருத்தான்
 மகரிலி தூங்கா
 பிரக்கிலி முறையை
 அதிக பேட்டுக்கள் வெடித்து
 யானங்கள் ஒட்டாவும்வழும்
 மய்வாங்குள் வாட்டுவ
 வாட்டுக்கிரானி எங்கள் எட்டாயது
 வீலங்களையில் வூடாக பித்திப் பயங்காலிச்
 காலது வாய்ப்பார்
 பஞ்சாப் புரீந்தி என்றார்கள் தன்ட
 சீட் சீட் வந்து நின்றார்கள்
 பொறுத்தும் பொறுத்தும் அங்குடார்கள்
 தட்டிரு வகுயும் நால்நிடார்கள்
 முரகிப்பு சுரிந்தாக்கார் காங்கி வியாய்
 பூந்தான்தாக முகறும் விட்டார்
 சித்தத்திப் புக்காவை அவுபதநிலை
 சுப்பிக் குழி அவுமாநிழ வகுத்தார்
 வேதாறுத ஞானர் கந்தவாயு
 வீவைங்காந்து எனும் வீதவார் தானாவ
 சாநாத ஜோதிஶை தீக்குப் புதையில்
 திருங்கிலே நீங்கூ வீடாக கொண்டாடு
 வேங்கு

சர்வ சக்திவாய்ந்த கடவுளுடைய அனுள் வந்தவடியும்பேசுது ஒவ்வொன்றுவலும் ஒன்றுற்றுத்தைக் கரண்பான். இதனை அற்றுது ரீ
 வீணாக்கத் தீர்க்கும் சிக்கியாடு

— பத்தாவால்
 பூராமக்ருஷ்ணம்

“ஆன்மீக ஞானத்தை அளிப்பவன் பல இறவிகள் எடுப்பதிலீருந்து காப்பாற்றப்படுகின்றான்”

— சுவாமி
விவேகானந்தர்

எங்களது நல்வாழ்த்துக்கள்!

பூத்தித்துறை பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கம்
பருத்தித்துறை.

“கருணையும் இரக்கமும் இல்லாத ஒருவனை எவ்வாறு மனிதன் என்று அழைக்க முடியும்?”

— தூய அன்னை
ஸ்ரீ சாரதாதேவி

குணம் குளிப்பான அகம்
பருத்தித்துறை.

விவேகானந்தரின் ஆண்மை

Manliness of Swami Vivekananda

விவேகாந்தரைச் சூதனம் என்றும் பொருள் பற்றி தொக்குகளில் முதற்கொடுவதையும் பதம் ஏற்பிப்பாறுவதைச் செய்து நிதிச்சங்கத்தின்பது அல்லத்துரைதாகும். இந்த Manliness (மனத்தத்தினம்) எனும் ஆஸ்விகப் பிரபுவாதத்தோன் வீரியத் தொழிலின்வெப்ப அவசியம் என்றுத் தெரிது அங்கைப் பூதில்லவதைக்கொடும். மனதித்தொலை முரசாறு வீழுவிக்க, ஆடவரின் நற்கரண முன்னும், மனத்தத்துதி வாய்க்கால அவசியம் கூறுகிறது தக்கியானது எனும் பொருகளைச் சுட்டி நிறுவிற்று. மேஜூப் அவர்களும் பிரச்சாம்பால் பண்பு என்பதும் நீர் சொல்லாட்சியாக எடுத்தாலப்பட்டதை கூறாம். அந்தமான் நால்வெட்டுக்கந்தையைப் பொறுத்தான் வயக்கில் குரிப்புத் தாந்திரமாகி, துவியு, வெவ்வேப்பாட்டாக தலையைப் போக்கு பார்ப்பதை உள்ளிட்டதால் விவரவில் விளைக்கப்பட்டார்கள். தெரும் Manliness எனும் பறம் மாலிடம், மனத்துத்தொலை, மனிசர் என்ப பிப்பாறு வேற்கிறப்பட்டார்கள், இவ்விவரவில் ஆஸ்விகம் எனும் பதம் மனிதத்துத்தொலை பிப்பாறு துவக்குவது, அதைக் குறிப்பிட்டார்களான என்னத்தையெல்லது நால்வெட்டுக்கும் எனப் பொறுத்தில் வாய்வு இவ்விப்பட்டார்கள்.

நிலைக்குத்தில் மனதப்பிறப்பாலும் உயர்வரண்டும் அளிப்பதாகவிரும்பும் எவ்விதம் மனத நடவடிக்கை விருதாக மட்டும் இந்தகூட முறைமாகி விதிவிளைவு மாயில்தத்தினும்கள் எவ்வாறு அரசாங்கத்தில் ஒன்றும் ஒன்றும் எவ்விதம்

குவரத்தில் நா. பிரேரண குமாரன்
உறவுடையி, பிரபுவியற்றுள்ளது
பார்வீ, மாண்பி படிக்குறைக்கூடும்.

தாங்கள் கொண்டு விளக்குமாறு வீரபே
அவர்கள் மனதிருக்கல் என அனுகீப்பட-
வாம் என பூர்வமிருந்து பயனுமிக்க
ஞிப்பட்டு வருகிறோம். இச்சுறுத்திய
பயன்

" அரம் போதும் கூடினால் சென்றும்
முழும்போதும் விடக்கூடிய பகுதியிலிருந்து என்றும் விடக்கூடிய
ஏற்றும் கூடிய முறையை மட்டும் பண்ணி-
யாதால் கூடும் போதுமான நிலைக்கு விடக்கூடிய நிலை, என்றும் போதுமான என்றும்
ஏற்றுமாட்டியிலை ஏற்குதலான பொதுமான நிலை
முறைக்கும், ஏப்பந்தாலுமிருந்து கூடும் நிலை
ஏன் தான்மையுடைய பண்ணியால். இதை
விடக்கூடிய ஓராக்கா என்றும் விடக்கூடிய
ஏற்கும்போதும் கூடும் பண்ணியை

தென்ப உக்கிளப் பேர்த்தும் குடும்பங்கள் பிராண்ட்-நாஸ் ம் அவர்களை விகிதிக்க தார். எனவின்னால் ‘குய்யாலீத் தந்தி’ (Cyclonic பாட்டு) முறையை (Hindu-Cyclonic) எனலாம், இந்த ஸ்ரூப்போலியை (Hindu-Napoleonic) எனவுடன் விராமிக்க சுற்றுச்சுற்றுக் காலையும் வாஸ்தவமாக விடுதலாமோட்டு தொய் குழிப்பித்துக்கூடதாகும், மாநிக ஆறு காலையாலும் காலையில் தோற்கவில் ஒவ்வொரு மாநிக குழிப்பிலிடத்தும் அலையாற்றுவினா உள்கொருட அளவும் நிதித்தன்மையை வாழ்வதற்குப் பதில் கொடுவதாலும் கூலையிலே கூலையிலே வாலை தொழிலாக பொருத்தும் ஆக்கிருதவின் செப்புடைய

சங்களினிலை அவரவரின் ஆனுமைக் கோலங்களை இனங்கானுதல் எளிதாகின்றது. ஆனுமைப் பண்பினை ஒவ்வொருவரி னது உடற்கூறு, உடல் இரசாயணக்கூறு, உளக்கூறு என்பன செல்வாக்குட்படுத்துகின்றன எனப் பல்வேறுபட்டஉள்ளியல் அறிஞர் கள் எடுத்தாண்டுள்ளனர். மனித ஆனுமையர்னது உள்ளியற் செல்வாக்குட்பட்ட பட்டஅம்சமாக விளங்குகையில் மனிதஆணுமையானது சமூக, ஒழுக்க, பண்பாட்டு விழுமியங்களினிலை நோக்கப்படக்கூடியதோன்றாகின்றது. எப்படி இருந்தபோதி இலும், ஆனுமையின் செயற்பாட்டுக் கூறுகள் மனித ஆணுமையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் அம்சங்களாக உள்ள போதி இலும், மனித ஆனுமையினின்று மனித ஆணுமை வேறுபட்டதென்பது நுண்ணியதாய் நோக்குவோர்க்குப் புலனாகும்.

மனிதனானவன் மனிதப் பண்புகொண்டவனாய் உயர்வடைவல் அவ்வது மேனிலையடைவல் சமய நெறிகளினாடாக எடுத்தாளப்படுகின்றது. மனிதனை வாழ்வாய்க் கு வாழ வழிகாட்டுகின்ற தத்துவங்கள் அவனை வானுறையும் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தி விடுகின்றமை அறிதற்குரியது. அரிதான் மானிட வாழ்வானது வரன் முறையான செயற்பாடுகள் வழி, “வானவர் நாடு வழி திறந்திடும்” எனச் சுட்டுந்தரத்தில் உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வல்லது என்பதைன் ஒன்றைப் பிரிட்டியின் வாக்கிலிரும் கண்டுணரவாம். உரிமையை அடைய வல்ல மனிதனே பூரண மனிதனாகின்றான். அவனை மறுவார்த்தையில் நிறை மலிதன் எனவும் சுட்டலாம். இத்தகைய மனிதனை எவ்வாறு இனங்காளாமென்பது அடுத்தெழுசின்ற வினாவாகின்றது. ஒருவரது தோற்றம், சீலம், ஞானம் எனும் மூன்று கூறுகளின்று அவரது ஆணுமை பற்றி அறிந்து கொள்வது இலகுவாகின்றது.

தோற்றமானது புறநிலை, அகநிலை எனும் இரண்டு அம்சங்களினை உள்ளடக்கி யுள்ளது. சுவாமி விவேகானந்தரின் புறத் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது பல்

வேறுபட்ட அறிஞர்களும் அவரது புறத் தோற்ற அமைப்பினை வியந்து விபரித்து நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அச்சமில்லாத அதிசய்க்கத்தக்க வாழ்விற்குரியவராக வாழ்ந்தவர் சுவாமி விவேகானந்தராவார். உபர்ந்த மிடுக்கான தோற்றமும் அனைவரையும் கவரந்திருக்கின்ற ஆனுமையும் கொண்டவராக விளங்கினார். ஒவ்வொந்து நாட்டிலிருந்து அமெரிக்காவில் குடியேறிப் பின் சுவாமிகளான அத்துவான்துர் மேடையில் பலர் புடைகுழ் சுவாமி விவேகானந்தரை ஒரு சில நிமிடங்கள் கண்டதை வர்ணிக்கையில் அவரின் தைரியம், ஆணுமை, ஆனுமை ஆகிய எதுவும் மற்ற எவருடனும் ஒப்பிட்டுக் கூறுமுடியாத வகையில் உயர்ந்து விளங்கிற ஏன்குறிப்பிடுதல் காணவாம்.

விவேகானந்தரின் வாழ்க்கை எனும் நூலில் ரொமைன் ரோவன்ட், சுவாமிகளின் சொற்கள் உயர்ந்த இடைபோல இருப்பது போலவும் அவரது வாயிலிருந்து வெளிவரும் இச்சொற்கள் மின் சாரா அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது போன்ற தாக்கத்துடன் வந்தமைகின்றதென்றும் கூறுகிறார். சுவாமிகளின் தோற்றமானது கண்டவர்கள் அனைவரையும் கவரந்து விடுகின்ற தென்வும் அழகு, சக்தி, வீரம் பத்தக்க ஆனுமை எனும் அமிசங்களே அவற்றோடு இணைந்துள்ளதென்வும் சுவாமி விரஜானந்தர் குறிப்பிடுவதும் நோக்கத்தக்கது. இவ்வகையில் சுவாமிகளின் புறத் தோற்ற இயல்பானது செயல்நிலை ஆனுமைப் பண்பை வெளிப்படுத்துவதுடன் அவரின் ஆணுமைத் தன்மைக்கு ஒரு காத்திரமான அடித்தளத்தையும் எடுத்தியம்புவதாயிற்று.

இந்து தர்மசாஸ்திரப் பகுப்பிற்கூமையை ஷத்திரிய வர்ண மானது அஞ்சாமை, துணிவு, பலம் போன்ற இயல்பிற்கும், போர்த்திறனுக்கும் இயைந்த ஒன்றாக எடுத்தாளப்பட்டது. சுவாமி விவேகானந்தர் ஷத்திரிய வர்ணத்தில் உதித்தவராவார். அவ்வகையில் அவ்வர்ணத்திற்குரிய பண்பாட்டம்சங்கள் இணைந்த வகை

முகி திட்காத்திரானால் உடன்கூட்டும் பின்து
ஸாமுழி ஸிகாவையூர்சும் விவாதத்துறை-
பூதவைகளால் போதும் மாண்புகிறது. திலா
பாடி, சிரீம, குந்தல்/போர்ப்பா போன்ற
தூநாகளினும் ஆற்றலுடையாக அல்ல
சியங்கம் அந்தாராய்ச்சிகளும் சுவாரி என்கில்
காஞ்சாவிள் புரத் கோபுரம் என்று விவா
ஷிரியக்களால், ஆற்றங்களாலும் கார்க் கோவில்களில் விவாதம் எடுத்தாலும்போடு
நின்றங்கம் சுநிட்டிடத்தக்கதாயும், அங்கு
நான் ஓராம பல்லாப்பூர் தாங்கு ஆற்றங்கம்
உடபடுத்தும் பூங்கூடமாக போன்றாகுந்
கார்க் கால/த தூநியிலின் நூல்களிலாகும்.

அபியிக்கு சென் மீட்டாந்த சுபாரி
காலை சுர்ஜித் தேவராம்பீர (J. H.
Weight) உயர் அமைச்சர் என்ற போர்ப்பா
காஞ்சாவையும் ஆக்கு பீரத்தூர் பார்க்
கிள்கு பேர்த்திடும் பூப்பீதா தீவுட் கற்ற
நீண்டம்' என எழுதிய கற்று வீராகாரா
காலை அறியுப் பொடுவதை அறியும். அதும் கப
நியப்பிரிசுப் பொதிலிதொன்றாயும். வாழ
வீசு நினைத்திருப்பதை எனவே? பீராக
நூலை என்ன எறும் வீராகாராவினி என்பதீ
ஏன் ஆத்து வீராகாராந்தூர் காலை இல்லை
நீந்தாது. நீதிகளின் நீந்தால் நூல்பத்தின்
காலை, உண்ணாக்கவீலை ஆதாரா கால்
கோவைந்து வீராகாரா பேரினபத்தை குறித்
ஏதானோ? என அக்குந்த பூப்பீதிடும் வீலை
காலைத்துர் அருமைத் தீட்டுத்து விவர சு
ஷுப்புத் தூநாக்கையை மாரித்துவை ஆக்கு
கீரார வீனிப்புக்கு அக்குந்த குடியநீந்
நூல் காண்வாம். மாரித்த உண்ணாக்கவீலை
ஆக்கு நீந்தால் நீந்தால் என்பதை
அநிற்றுவாவை கீழ்க்கண்டு தீயாகாந்து
ஏயக்கிள்கு மூந்தாலீல் சுபேட்டார். ஆக்கு
கீக் கேய்ம்பாட்டின் அடுத்திக்கு அநை
வர்க்கங்கையும் அக்குந்த்தூர் நீந்தாலீல் பலர்
கூவமிக்கைக் கார்த்து அவரின் பீட்டிக்கார
ஏர் தொல்லிட்டிக்கையும் அப்பானாரும்
மாறிலிவர்களாவர் என்பது குறிப்புட்டு
நக்கு.

மனிதன் மேல்கொண்ட மூறு வதி என
அவன் ஆற்றுகின்ற கரும் மூக்கியத்துவம்
பெறுவின்றது. இதனாலேயே வள்ளுவப்
பெருத்தகையும்

‘பெறுவைக்குடி ஏங்கள் கீறுவைக்கும்
நீதம்
குமரிசு எட்டங்கக் கல்

என எழுத்தால்வது காளி கி ன் போட்.
பெறுவை, செறுவை எனுட்க மயிந்த,
நூற்று திலாக்கலூந்து அவள் ஆற்றுவின்ற
கூவமீல் திலாக்கலைநால் கூவனு. இதனை
பிரித்தாகு வாரந்தொருவிட்

‘நய பொஞ்சி எங்பதாக் கூக்கன்
அவர் பொஞ்சி
நீதம் விஜெயாவ் வரும்’

என எட்டுராஞ்சில்லறை குந்துபிடத்தாக
நாடும். தீவாக்காலில் மக்குதல் ஆற்று
கிள்கு காலுமிழு அவரின் கீல்தங்க வரைக
கவும் வயத்தாடு விள்ளாக்கிடாது. செயல்
களின் வொலாவக்கூக்குக் குமரியே எட்ட
ங்கக் கல் கூல்லு குறிப்பிதார்ப் புள்ளாது
குமரியே எழுது விளை முறியிரா: எதே
நீந்தாலில்லார். ஒத் தாயத்தை ஆற்று
கிள்கு வகையில் தலம் வாழும் உயர்நிலங்க
கும் பரவத சுமைகின்றாரன். இதனை

‘நய செய்யார் நய எழும்
கெங்கார் முற்றங்கார்
அவர் கெங்கார் ஆங்கங்கு பட்டு’

என எடுந்தாறும் ஆற்று கூந்துகின்றாக
நீது தீவாக்கால் காட்டி நீதிஸ்தறது.
உடலாயும் கு-ல் பீர்பத்தையும் நாடு
கிள்கு பாங்கு அவாரா அவுமினிதறு.
பட்டு குருபில் ஆற்றுக்கிப்பால் அத்தைத்
தூநக்குநித்தாக்கம் தீவாக வீரங்கின்றாம்.
ஆக்கு கொந்துகின்ற அப்பை ஆராதிப்ப
வள் ஆக்கு கொந்துகின்ற தீவாக பீர்க்
கின்றார்கள். குந்து அவன் மூடு வீனிலில்
குறுகினால் உணரும் தபக மாரிக்கால்.
பீற்றங்கைய வெறுத்து விலகீவி கு-ப த
பூப் ஆகாது. அக்குந்திதழுய பரமன்
சோஞ்சுந்தகை காலை எங்கும் எங்குமிக்கால்
ஏதனில்லைத்தப்பட்டிருத்தல் காணவாம்.

‘வீங்கார்வை, கிள்குத் தேவாக்கவு,
வெறுப்பது, விலகீவது எங்கும் அது’

மம் எனச் சுவாமிகள் எடுத்துரைய்ப்பர். காக், காமம், ஆகியவற்றை எவ்வளவு தூரம் தவிர்க்க முடியுமோ அவ்வளவிற்கு அது தரிம நிலையாகவும் தவநிலையாகவும் அமையுமென்பார். பொதுவில் காமம் உலகில் கொடியது என்பார். அதே வேணா பரம் பொருளை நோக்கி பெருங்காமம் கொண்டிருப்பது தவம் எனச் சுவாமிகள் கருதுகின்றார்.

“காம மகற்றிய தூயனடி சிவ
காமகந்தரி நேயனடி”

அனும அனுபவக் கூற்றும் இங்கு ஒப்பு
நோக்கி நயக்கத்தக்க ஒன்றாக அமைவது
காணலாம். உசிசி காந்தத்தை நாடுவது
போல மனமானது சர்வகாலமும் பரம்
பொருளை நாடியிருப்பது தவம் எனகின்
ரார். ஆத்மசாதகன் சதா தன்னைப் பண்
படுத்தும் செயற்பாடாக தவம் அமைகின்
நது. எனினும் விவேகானந்தர் தவத்தைச்
சமூக சேவைக்கும் விஸ்தரிக்கும் வகையில்
மாற்றியமைப்பது காணலாம். உதாரண
மாக சுவாமி கல்யாணானந்தர் சமுதாய
சேவையில் தன் மருத்துவப் பணியை ஆற்
ரியமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அன்பும் கருணையும் மனிதப் பண்பின் அடிப்படையானவையாகும். மனிதாசில் மானமும் மனித நேயமும் நிறைந்ததெதாருவாழ்வை வாழ்ந்து காட்ட முறப்படவராக சுவாமிகளின் வாழ்வைக் காணுகின்றோம். பகையையற்று வாஞ்சலையுடன் மனிதன் வாழ வேண்டு மென்பதற்காக சுவாமிகள் வாழ்வின் நிகழ்ந்த ஒரு கில உதாரணங்கள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். சுவாமிகள் சிக்காக்கோவில் நடைபெற்ற சர்வமத மகாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்த போது சுவாமிகளில் பகையை பொறாமை கொண்டு இல்லாத பல பல அவதாரங்களையும் அபாண்டங்களையும் கட்ட முயன்ற வகையில் பிரதாப சந்திர முஜாம்தார், பிரம்ம ஞானசமயீனர், திறில்தவ மதப் பிரசாரகர்கள் எனும் மூன்று பகுப்பினரும் அமெரிக்காவில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டனர். சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் மேற்குறியபிட்டார் மீது எவ்வித எதிர்ப்பினையும் காட்ட

துனாரல்லவர். தனது தந்தையை இழந்திருந்த வேள்ளயில் சொத்துக்கள் தொடர்பில் கவுமிகனுக்கு எதிராகத் தாயாதிகளின் வழக்கிலும் தனது பரந்த மஸ்ப்ரான்ஸம் யைக் காட்டியமை அறிதற்குரியதாகும். சாந்தம், பொறுமை, சுத்தியம் ஆகியன கவா மிகளின் செயற்பாடுகளில் தெளிவு ஏ வெளிப்போந்தது.

உலக மக்களை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு வருவதே தமக்குரிய கர்மமாகும் எனக் கருதினார். அதே வேளை இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர் இட்ட பணியே தன் பணியெனக் கொண்டு செயற்ற டார். கடவுளும் உண்மையுமே உலகின் அரசியலெனக் கொண்டார். அதனை விடுத்து நாட்டரசியலில் கவாமி ஈடுபட்டாரில்லை. இருபதாயிரம் பெருங்கதையிலும் பார்க்க ஒரு அவுண்ஸ் செயலே உயர்ந்துதெனக் கருத தில் கொண்டு தனது வாழ்வினைத் தனது குருவின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றிவதில் செயற்பட்டார். மனிதர்களை ஆண்மையுடையவர்களாக்குவதே தமது நோக்காகுமென்று எடுத்தாண்டார். தன்னம்பிக்கையுடன் ஆண்மீக வாழ்வை ஆண்மையுடன் நடார்த்தும் மனிதர்களாக மாற்றவேண்டும் என நினைத்தார். காலத்திற்கு ஏற்ற சாதனையாக மனிதர்கள் பெண்களைப்போன்ற இளகிய இதயமுடையவர்களாய் உண்மையீரனாய் அன்பு மீதுரப் பெற்றவராய் கருணை, பச்சாதாபம் உடையவராய் இருக்க வேண்டும் எனக் கருதினார். மக்கள் காற்றைப் போலச் சுதந்திரத்துடன் வாழ வேண்டிவர்கள். இவ்வாறான மாணிடத் தன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டால் வாழ்ந்து காட்டியமை நோக்கத் தக்கதாகும்.

விவேகானந்தர் மனிதர்களை நான்கு
வகையில் வகைப்படுத்தினார். இது ஒழுக்க
நிலை சார்ந்த பகுப்பாகும். முதலாவது
வகையினர் தமது வாழ்விற்கு அபாயதிலை
எற்படக்கூடிய நிலையிலும் சிறு குக்கு
நன்மை செய்பவர்கள். இரண்டாம் தரத்
தினர் தமிழைப் பாதிக்காத வரையில் மற்ற

மலிதன் பூர்வி வகுரவேஷ்டகவைப் படித்து
நூலாகில் அது கடன் ஆகிய காரணம்
அங்கு, மூன்று தூபு எவ்வளவுமற்ற ஆக்ஷமா-
வைச் சுட்டார்கிப்பார்க். தீநு காத்திரமால்
அதிதிராத்ததைக் கொண்டுவர்க்கு. உபநிட-
தாங்கள் துருவை வாததற்கிணந் முந்வையும்
அளித்தன. ஆகையால் வடிவமிருா, ஏது
வடிவா அந்தவன் ஆக்ஷம், காரம், மெய்னி,

காரணம் காரியவுற்று, மனம் போன்ற அனுசந்தீதித்தும் அப்பாற பட்டினங்கள். சேராம்பு அவிழாவாலென்ற உண்ணாமலான மனத்திலே பிரதிபொருளை அடைவதின் ரூபம். நான்குபட்டய சங்கிளிக்கிறப்பட மனத்தின் கடவுள்கள் அழியக் கூடியவர்களிலிருந்து. கடவுள் என்றுமிகுஷமாக நான், அதன் விச, சுக்கி என்ற பெயரை தெரிவித்துமாற்றும். கடவுள்கள் கடவுள்வதன் வரி மகாதீரன் அழிவு ஏது நான்கிலிங்களைப் பெறுவதென்றாக, மாறுபடம் குறை மனத்தினில் கடி அடைவின் கொள்கிற படிடாறும். நீந்தனால் அதி விவரம் கடவுள்கள் மனத்தினை அறிவிக்க வேடியவர்களாகின்றன, அழிவுபட்டய ஆக ஸ்ரீ வெந்தயீர்களை அறுபவித்திருப்பதோ முரண் அர்சுவில்லா நினைவு ஏற்றுக்கொண்டு நினைவிட என்னோடு முழுமானத்து நினைவுக்கும் ஆஸ்விக் கிளிக்கும்படிக்கும் அடிப்பிடிகள் முழுதாக நூழ்க்கு முறையினை எடுத்து இப்பவற்றுமை சர்த்து சுதா அம். ஸ்ரீ வெந்தயீர்கள் மாறுபடாட்டிகள் பார்க்குதலும் இந்திய எது நன்றி விவரங்களிற்கு பிடிட்டு கொண்டிருது. ஆனால் மனாயிக்கண்டுப் பொறுத்தவர்கள் நீவாத்தார், பரமாந்மா நீண்ணாக்குத் தீவு மயம்பட்டது. இதனாலேயே காலமிகள் காரது பார்க்க அங்கெநு பூர்சிக்க இயாத எங்கெநு நான் பேராகுப்பாத்திராட்டிலே என்னில்லார். அங்களால் நான்முயம் மனம் மாநிக்கண்டப் பாடிப்பாட்டுக் கேள்வி நீராக்கி அனுப்பத்தார் சிராண்பிற்கு. அங்கு கலந்த விழிய மனிதனாக எத்தனை நான்முயம் குடும்பத்தில் விடுகின்றது எனவது சிரிவகுவனந் தார் குத்தும் காம்புமாக்கு. பக்கிள்ளையும் நாடாக்காதப்பட்ட ஒரு ஏற்றங்களேன் திரு வெறு எலுக்கு ஒப்பிடிக்கின்றன. மீப்புமிகுஷமாம் ஓன்றே என்பார் இராம்பிரதிஷ்ணா. தீவு பரமாந்மாப்பதிக வாற்று வாழுமதனால் மாறுபடி அல்ல என படித்தான்வரா. நீங்க வாலகமிக் அறிவில் ஆழத்தை, வாழுவின் இயக்கிக்கண்டப் பராபுரம் கட்டி விதிபத்தாகிறீரும்.

நிலைமை மலர்தலைப் பூ யான பாக
நாயகர்துள்ளப்போக்கு செற வாபர். வாழும்
யானைட்டாகவிருப்பதீநிலைப் பகுதிகளாக இரண்

றுள்ளன. விவேகானந்தரைப் பொறுத்த வரை அவை இயல்பூக்கம் (Instinct) நியாயித்தல் (Reasoning) ஆத்ம உந்துதல் அல்லது உந்து சக்தி (Inspiration) ஆகும். இயல்பூக்கம் தன்னிச்சையான செயலின் விளைவாகும். இதுவே ஆகக் குறைந்த நிலையதான் அறிவின் கருவி எனவாம். இது பெரிதும் விலங்குகளில் வளர்ச்சியடைந்ததெதான்று. இரண்டாவதான் அறிவின் கருவி நியாயித்தலாகும். இது மனிதனில் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்து நியாயமாக அமைகின்றது. மூன்றாவதான் ஆத்ம உந்துதல் அல்லது உந்துசக்தியானது கடவுள் நிலைப்பட்ட மனிதனிடம் காணலாம். பொதுவில் அவதார புருஷர்களிடம் அவ்வறிவு செறிந்திருப்பது காணலாம். ஆத்ம உந்துதல் எப்போதும் நியாயத்துடன் முரண்படுவதில்லை என்பதும் தெளிவு.

சங்கரரின் அத்வைதக கோட்பாட்டின் பாதையைப் பின்பற்றிய விவேகானந்தர் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையின் அச்சிந்த ணையைப் பொருத்தமான வகையில் விளக்கிய தத்துவவாதியாகவும் விளங்கினார். வேதாந்தமே உயிர் வாழ்க்கைக்கு ஜீவ நாடியாக உணர்ந்த சுவாமிகள் தர்க்கரிதியாக வேதாந்த சிசாரம் செய்வதில் ஈடுபட்டார். இடைக்காலக் கல்வி முறையினரல் வாழ்க்கையோடு இச் சிந்தனை வேறு பட்டதாக அமைந்திருந்தது. இச் சிந்த ணைக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கும் வகையில் சுவாமிகள் அனுஷ்டான வேதாந்தத்தை விவியறுத்தி புதுமெரு கூட்டிலாரெனவாம். மாயாவாதம் எனும் பெயரோடு வேதாந்தம் ஒரு மருட்சி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதெனக் கருத விவேகானந்தர் மாயா தத்துவத்தைத் தெளிவாக விளக்கி னார் வேதாந்தத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கான ஓர் அங்கமோ அல்லது கருவியோ தவிர மாயை வேறில்லை என விளக்கினார். இது ஓர் எனிய சக்தி என்பதுடன் ஆவரண விட்சேஷன் சக்திகளையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ளதெனத் தெளிவாக்கினார். பரப்பிரம்மே ஒரே ஒரு உண்மைப் பொருள் என்பதுடன் நாம ருப பேதம் மாயை வழி எழுவதென்பதும் சுவாமிகளால் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

துவைதம், அத்வைதம், விசிட்டாத வைதம் ஆகிய மூன்று சம்பிரதாயங்களையும், மூன்று நிலைகளையும், சமரசப்படுத்த முயன்ற நவீன சிந்தனையாளர் விவேகானந்தராவார். விழிப்பு நிலையில் துவைதம் எனவும், சொப்பன் நிலையில் விசிட்டாத வைதம் எனவும், சுஞ்சிதி நிலையில் அத்தைதம் எனவும் விளக்கி சமரசம் காண முயன்றார். பூரணத்துவம் பெறுவதும் அடைவதுமே வாழ்வில் ஒவ்வொரு மனிதனும் நோக்கு ஆகும். பூரணத்துவம் பெற்றவன் எல்லையற்ற பேரானந்தத்தை, பெருவாழ்வைப் பெறுகின்றான். எல்லா இந்துக்களும் இவ் வெல்லை வரை ஒத்துப் போகின்றனர். பூரணத்துவம் எல்லையற்றது. எல்லையற்றது எதுவோ அது இரண்டாகவோ அன்றேல் மேற்பட்டதாகவோ இருக்க முடியாது. இதற்குக் குணங்கள் இருக்க முடியாது. ஆகலால் எப்பொழுது ஒர் ஆண்மா முழுமை நிலையையும் எல்லையற்ற நிலையையும் அடைகிறதோ அப்போதே அது பிரமத்துடன் ஒன்றாகிவிட வேண்டுவதாகின்றது. பின்னர் அது எங்கும் நிறைந்த எல்லாமான எல்லாமுனர்ந்த பேரானந்தமயமான நிலையை எய்தித் தான் பிரம்மம் எனும் நிலையை உணர்ந்து கொள்கின்றது. இங்குதான் ஆண்மீக உண்மையை, பேரானந்த நிலையை ஞானத்தால் அடையும் ஸழியை விவேகானந்தர் தெளிவுறுத்தி நிற்கின்றார். ஞானத்தால் ஞானத்தோடு ஒன்றிவிடும் நிலையில் பூரணத்துவம் எழுகின்றது.

மனிதன் உயர்வான பண்பினைப் பெறுவதற்குத் தெய்வ சக்தி உதவுகின்றது. இது மனிதன் பெறவல்ல உயர்வான சொத்தாகும். ஒளி படைத்த ஆண்மா ஆண்மைத் (Virility) தன்மைக்கு ஒரு மூலாதாரமாகும். எல்லையற்ற ஆண்மைக்குக் கடவுளே அடிப்படையாகும். உள்ளுணர்வானது பத்திபூர்வமான அறிவிலும் பார்க்க உள்ளார் ந்த தாகவும் மறை பொருள் திரையை நீக்க வல்லதாவவும் இருக்கிறது. அக நிலையான தத்துவம் இதனைத் திடமாகத் தீர்மானிக்க முடியாததே. உள்

ஸ்ரீவராமத்து அதி அறிய பூர்வமாகது
அரசினும் முருகனப்படில் அறிய பூர்வமாக
தான், கண்டுபோய்யானது இனியில் ஒரு பழை
யாக உள்ளுண்டானவ முன்னேற்றுத் தெரிய

ஏதுவாய்ப் பாரசு வார்த்தீகளிலேயும் கலாமி
வீட்டியகாவத்தை எழுங்கிய நிலங்குறி முழுங்க
யானது மகிளிடம் சிறையை இசொரவு, நாள்
கடி, தேஷ்க நிலங்கையை நீக்கப்படியோசுவார்.
அவர்கள் போதுமானத்தெள்ளில் அரிசியல்
தன்னாட்சியைக்கொண்டு, ஏதேனும் பொருள் பொருள்
பல தட்டுத் தட்டு வழங்கியதென்னால், இதிரை
வேதாந்தத்தின் ஒருமை வார்த்தீகளை
தட்டு போதும் காலங்களிற்கு அதனால்
நான் The mission of the veillants கூறு
கூறு ம் சிறைக்கும் போதில்லைக்கூல்
ஆணால் கொடியினங்குத் தானியாக எழுப் போ
நிலங்கையை என்கும் அதனாலேயோ எயிப்
பட்ட கார்ப்பால் நீங்கள் ஏதும் கிணங்கும் அது
ஒன்றுதான்; மூலம் வேற்றுக் கூடிய எழுப்
கருத்துக்கூனின் அடிப்படையில் பேரவைத்து
தாக்க குதிர்வட்டபார். வேதாந்தக் கருத
ஆக்கான போதும் கேட்டு வர உதவுது. உதவுதலு
போதிவதற்குப் பார்த்துமிகு பேரவைத்து
என்கிக்கி பிரிப்பால் பிரித்தாரி ஏதனை
ஏப்பிபார்க்கின்றிருந்தால் தீர்க்க மூப்
போக்கு பலம், உருவங்கைப் போக்கு மன
நிடம், போரியலுமான விருப்பு எழும் சினா
வில் பிரபுந் கார்ச்சாய், மற்ற விளை அச்சு
வற்றாலும் மட்டுமின்று சொல்லுதல் அதனை
எழுபது வாழ்வினை பயங்கர நிலைப்பிற்று
நாம் என்றார். அதனால் ஏதும் கூறுகிறோம் எதுக்கூறு
து பிரிந்து கேட்கிறது அதனால் கிளை
நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியது அவரிய
மாகின்றால் முதனில் எவ்வளவு நாட்சிக்கூ
கொள்ள வேண்டும். கட்டுநில் முடிக்கூக்க
கொள்ள வேண்டும். நீங்காரு நட்சிக்கூக்க
கொள்வதன் காட்டத் தேவோன் காப்புபக்க
ஏற்கூ வழினை அதனாலும் இருந்துவரதாக
விட்டது. எம்பிள் நாட் நட்சிக்கூக்கூக்க
வர்க்கோ எழும் கேள்வி எடுப் படுது
வைக்கு, உயர்வுக்கு, வழி காட்டுவதற்கு.
எம்பிள் நாட் நட்சிக்கூக்க கொள்கூ அதில்
உருமாக திற்புகிற தின்கூறுப் போக்குவரத்

முன்னமொருவுடு வாழுவில்லை பிரச்சினைகள் எதிர்க்காதப்பிற்கு நீத்துக் கோணவதில் மாண்பினார்கள். நூல்வழிகளை, அடங்கி, ஆற்றி, ஏனுபவ அலியருமை மக்களைக்கார்க்கு வத்தும் போன்ற வாற்றி வீறுந்து மனிதன வெற்றி கோள்வதற்கு உதவாவத்தாகின்றது. பலவையும் பாலமார்க்கர், பாலவையும் தீவிப்பாறாம். மறுப்பிற்கு பலேலோ வாழுவதாகும்

மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கு அவனுக்கு ஹட்டப்பட வேண்டிய கல்விபற்றி அவர்கள் அழகுறக் கூறினார்கள். ஏலவேமனி தனிடத்து இருக்கின்ற பூரணத்துவத்தை தோற்றுவிப்பதே கல்வி என்றால், அது போலவே ஏலவே மனிதனிடத்து உள்ள தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்துவதே சமயம் என விளக்கினர் இவற்றை வளர்ப்பதான முறைகள் மனிதத்தின் பெறுமானத்தை உணர்த்துவதாக அமையும். மனிதன் தன்னை உணர்கின்ற வேளை அதன் உண்மை இயல்புகளை உணர்கின்றான். அவனிடம் உள்ள அந்தப்பொறுமை அமைதி அடக்கம் எனும் மனிதப் பண்புகளை டன், வீரம், தைரியம், துணிவு, ஒரு முகப் படுத்தப்பட்ட நோக்கு போன்றன அடங்கியுள்ளமை உணர்த்தக்கது, இதனால் தான் எம்மை வழிப்படுத்தும் வழிபாட்டில் கூட இறைவனைச் சார்ந்த சொருபத்தினாலும் உக்கிர சொருபத்திலும் கண்டுவெப்பதாக உள்ளது. விவேகானந்தருக்கு காளி, சிவன் ராம பக்தராக பக்தியின் தரத்தில் விளங்கியமை நோக்கலாம், மாணிடத்துள் தெய்வீக குணங்கள் எங்களது அறிவு பூர்வமாக உணர்த்தலுக்கும் வழிப்படுத்தலுக்கும் ஏற்ப உயர்நிலை அடையவல்லதென்பது விவேகானந்தரின் வாழ்க்கைப் பாடத்தினின்று அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகின்றது: கல்விப் பாடமானதும் தகவல்களைக் குவித்து மூளைக்குக் கலவரம் அளித்து சமிக்கமுடியாத வாழ்விற்கு வழிகாட்டுவதாக இருக்கக் கூடாது. இது வாழ்வை நிலைத்திறுத்தி பணியாற்ற அருவாக்குவதற்கு மனிதனை உதவுவதாக அமைய வேண்டும் என்றார்.

விதேகானந்தர் 'தன்னை பின்பற்றும் குழாத்தினர்க்கு ஆனமாவின் தெய்வீக கத்தை, மாணிடத்தின் தெய்வீக நிலைக்குரிய இயல்பினை போதிக்குமாறு வேண்டினார். மேலும் உபநிடதம் அருளிய 'எழுமின் விழுமின் இலட்சியத்தை அடையும் வரை தொடர்க' எனும் மந்திரத்

திற்கு அழுத்தம் கொடுத்து பேணுமாறு வேண்டினார்.

தெய்வீக சிந்தனை, அதனைத் தியானித்தல், சுயநலமற்ற செயல், ஆகியன வாழ்வில் ஓர் நம்பிக்கையைத் தோற்ற வல்லது. ஆண்மீக உண்மை நாம் மீளப் பெறின் வாழ்வில் மேன்மையுறலாம், சுவாமி கூறுகையில் உலக வரலா நென்பது தம்மில் நம்பிக்கை கொண்ட சில மனிதர்களின் வரலாறே என்கிறார். அந்த வகையிலேயே அந்த நம்பிக்கை தெய்வீகத்தை உங்களில் பிரதிபவிக்கும். நீங்கள் அந்திலையில் எதனையும் அறியலாம். இந்த மாணிடம் என்பது ஒழுக்க புனருத்தாரண மின்றிச் சாத்தியமில்லை. பெளதீக, ஒழுக்க, ஆன்மீக பலமே எனது கலாசாரத்தை உரமானதாகவும், வலுவானதகவும் புத்துயிரப்பட்ட கையாதாகவும் பேணவழிவகுக்கும். விட்டில் பூச்சி தன்னை நெருப்பிற்கு ஆகுதியாக்குவதுபோல, ஒவ்வொருவாரலும் தெய்வீகத் தில் நம்பிக்கை வைத்து முழுமையாகத் தங்களை முற்றிலுமாய் கொடுப்பவன் தன்னை முற்றிலும் முனர்ந்த மனிதத் தெய்வீக நிலையை அடைதல் சாத்தியமாகும். இராம கிருஷ்ண பரம ஹ மசரின் பணி யை போதனை ஏற்று மாணிடத்தின் விழுமியத்தை உணர்த்திய மகான் விவேகானந்தர் வாழ்வினை இனங்காணல் மனித குலத்தின் பண்பிற்கு ஆண்மைக்கு, ஆளுமைக்கு. எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தது. ஆண்மையுள்ள வாழ்வு தைரியம், துணிவு கொண்டு பூரணத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றமைக்குத் தக்க உதாரணமாயிற்று: மாணிடத்தின் இரகசியம் எனது முன்னோர்கள் அனுபவங்களால் வாழ்வின் சாரமாக உள்ள தெய்வீகத்தை எடுத்தாண்டதாய் குறிப்பிட்டார். இதன்வழி மாணிடம் தெய்வீகம் ஆகியவற்றின் இணைவுத் தன்மை தெளிதற்குரியதாகும் விவேகானந்தரிட கிருந்து வெளிப்போந்த ஆண்மையானவை புதிய தைரியம், புதிய நம்பிக்கை, புதிய எதிர்பார்ப்பு, புதிய பலம் ஆகியன ஏற்படுத்தற்குத் தொடர்ந்து வழி வகுப்பதாகு.

உச்சாதியுடைய:

Romain Rolland	The life of Vivekananda and the Universal Gospel, Advaita Ashrama, Amravati, 1931.
Muttumurugu, T.	Vivekananda: Prophet of the new age of India and the world. The Ramakrishna Mission, Colombo, 1963.
Mahadevan, T.M.P. Saroja, G.V.	Contemporary Indian Philosophy, Madras University Madras
Swami Ghanananda, Geoffrey Parrinder,	(Ed.) Swami Vivekananda in East and West, The Ramakrishna Centre, London, 1968.
Tatthagelananda, Swami, தத்தோன் சுவைகாந்தி	Meditation on Swami Vivekananda தத்தோன் சுவைகாந்தி, முத்து ராமநாயகர் பிள்ளை, 1981.
Palaniappan, A.Gov.	நான் விவேகாநந்த எழவர் பாரவினாட்டு பூசை, சென்னை, 1979.
Govil, Gita, a.,	நான் விவேகாநந்த எழவர் கலைகள் ஏதாக நிதியை கொடுக்கவில்லை: ஸ்ரீவைஷ்ணவ வைதி, சென்னை-1990.

தூக்காறுவள் திருநாமல்லூர்த்தைக் கோட்டை மாத்தீரத்தில் வெள்ளுக்கு மயிர்க்கூடு செஷ்டுகளுக்கு அன்றையில் ஆவண்டுத்தை கண்ணல்லை பெருகுமோ அவருக்கு அனுதானம் கண்டதின்பிழை.

— १४८ वर्षांची

“அன்றீன் முலமாகச் செயற்படும் ஒவ்வொரு காரியமும்
ஆற்றத்தைக் கொண்டுவர்ந்தே தீரும்.”

— கவாமி
விவேகானந்தர்

குகன் ஸ்ரூப்யோ

பருத்தித்துறை.

“உன்னால் ஒருவருக்கும் உதவி சொய்யமுடியாது.
மாறாக, சேவை செய்யத்தான் உன்னால் முடியும்.”

— கவாமி
விவேகானந்தர்

சிவராஜ் ஸ்ரூப்யோ கோ.

பருத்தித்துறை.

'இந்து' மகிளை பெற்றது

— கலீஞர் சோ. பங்கநாதன்

பாகம் — வினாக்களை கார்ப்பா

தாயம் — ஆடி

பாகம்

பாதம் பாதம் இல்ல புள்ளத் முற்றவு — இந்துப்
பாலாநித்தவும் சண்மூலம் மகிளை பெற்றது — நி

(பாதம்)

அன்றையவை

வேர ரூரூஸ்ரந்து பீண்டு வாந்தனை — அந்த
பொலை உலாவனந்து எண்டு வங்கனை — நி

(பாதம்)

சுரங்கலன்

இந்து தெயிலாம் உவந்தமிழு என்றுமொன்
எழுவினா, வீழிவினா, முன்வெசுவக என்றுமொன்
நொன்றுடர் அனியவ வந்து செநும் என்றுமொன்
நோய் பணிகள் கா, வாரும் என்றுமொன் — நி

(பாதம்)

சாதிப் பிலினைகள் போக மூன் வந்தாய் — யெற்றும்
கடமிகு சாவகவப்பு சாய முன் வந்தாய்
ஏங்கு வயில் மக்கள் வாழ முன் வந்தாய் — ஜிகெ
ஏடுபாந்திராங்காப்பலாய் தியிர முன் வந்தாய் நி

(ஒவாந் சிலைகளைத்தார் யாழிப்பாவை இந்துக்கல்லூரியிலே
பேருஞ்சுவாய்ப்பில் தூதான்டு நிலநாளைக் குறித்துப் புள்ளியப்பட்ட நி.)

இதைவன்றிடம் நுழீக்காக ஓப்புவததுதான் மனிதன் ஏடும் குணப்
நுயரவுக்குஞ்சுக்கு ஏவ்வாற் கர்க்கை.

— உகாவி

நி உமாகிஸ்ருஷ்டன்

அன்பளிப்பு

வடமராட்சி கிழக்கு ப. நோ. கூ. சங்கம்
மருதங்கேணி.

அன்பளிப்பு

கட்டடவேலீ நெல்லியடி

ப. நோ. கூ. சங்கம்

நெல்லியடி.,

கரவெட்டி..

ஏவகாறு பிரபுவேறு நடத்த மேலெடு;
உயினுள்ள வாய்ப்பார் குத்துச்சன் ஆவார்;
அவன்ற ஆடிய நிகழ்ச்சியை இங்கீ
அதுவினார் நடப்பது காட்டினி நோதம்.

ஞானங்களும் பெண்களும் காடும் கிழந்தார்;
அடிக்காடு அடியும் மாறில காந்தார்;
பூஷன்களும் ஆவடியும் அணிந்துகி நடதார்;
பொட்டிலைப் போட்டுவிட ஓட்டுள்ள மஹந்தார்.

பிரபு காஷ்டில் நினரானா விடப்பார்;
பிழ்விஜ எந்தினைப் பக்டக்கையில் எடுப்பான்;
அஞ்சிலில் அகதனை பாத்திரன் கட்டுவ்
ஆஸர் தோற்றுக்கன் இனாவன்கு மிர்பான்.

ஏன்னாத்தில் எந்தையை எத்தனை கொடி!
தீவிரங்காலில் எந்தையை எத்தனை வடிவம்!
ஏன்னாத்தில் எத்தனை எத்தனை வகையான
யாரா? பஞ்சம் ஒர்கா_க புரோ_!

ஆ! இல்ல விஸ்ரவன் மனதந்து நிற்கின்றான்
ஆடியும் பாடியும் ஓமிஶும் வாழ்ந்து
நடந்த விதித்த யட்டார் மனதுவார்கள்,
நிவுவில்லை நடிகரிச எங்கேய யட்டார்.

நடத்தி எழுதன என்னவும் நடத்தும்
நாவகன் வார்கள் ஆய்வு கெளிந்ததோர்
யடிய இனப்பும் மூன்பாரம் என்னார்
கார்ய்து கருத்தினை நோக்கிய வர்தா!

காந்த உசி ஏப்போதும் வடக்குத் தீவையையே காட்டுமானங்கள்,
கடலில் பிசல்லும் கப்பல்கள் தீவை தவறிப் போவதில்லை. மனித
ருப்பையே மனம் ஆறாற்றின்று நாடுவிற்கும் ஸ்வரையில் வான்
உயிர் வாழுக்கையாலைய் கடலில் தீவை தப்பிப் போக்காட்டான்.

— நூலாசிந்
ஏ. ராமநிதிநாயகி

Space Donated

by

v

JANAKI TEXTILES

POINT PEDRO

சுவாமி விவேகானந்தரின்

யாழ். வருதாகயின்

நாற்றாண்டு விழா மாணவர் வினாப் போட்டு

- 1) சொழும்பில் சோந்தபொழுவாஞ்சியப்பிள் சுவாமியிடி யாழ்ப்பாவால் வரு எத்தனை நாள் காட்டுத்தான்?
- 2) இயர்கூ இப்பிரவாணத்தில் எத்தனை பூர்வங்கள் இவர் விருத்தர் செய்யவிரும்புவான்?
- 3) இவ்வெட்டுச் சுநிச்சியாவிலிருக்கு வந்த சரீகாதா செடிகள் மார்க்கான்?
- 4) யாழ்ப்பாவா விழுய்த்தியபோரு காலைப் பெற்ற மக்கள் கொட்டார என்னார்கா?
- 5) விழாபத்தினில் காவாமி விவேகானந்தராக உச்செழுப்பு நாளை அன்றைத்தாலின் தோய்ர் என்ன?
- 6) யாழ் இங்குச் சுல்தாநிலை வெதாந்தம் மக்கி பேசுப் புதையளவு நேரம் பேச எடுத்தார்?
- 7) இங்கோந்தபொரின்கீ கூடிய மக்கள் கட்டடத்தின் திருக்கூக் என்னன்று?
- 8) சுவாமியின் சோந்தபொரினை அதீத்தி சூராட்டர்த்து பேசுகியவர் என்று?
- 9) சுவாமி மீவாணந்தரின் மார்வாத்தியம் சுவாமியியுடன் முதலாவது வண்ணுமில் (Carriage) கீழ்த்து கீழ்வரியும் போர் என்ன?
- 10) வெதாந்தம் ஏதும் சொந்தபொருட்டு பேசுவது சுவாமியின் சோந்தபொருத்தினில் முக்கியத்துவம் வாது?

★ சிறுக்கமுரண பதில் தரும்.

★ இப்போட்டியில் யாழ். மாலைட் க. பொ. ட. உயர்தா வகுப்பு மாணவர் கள் மாத்திரம் தங்கள் கல்பூரி அதிபரிக் குத்தாட்சியுடன் பங்கு பற்ற முயின்.

தொடர்பு வெள்ள வெண்டிய முகவரி

**ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சுரதா சௌபாக்ஷிரம்
பகுத்தித்திருமூரை**

விடைகள்

- 1) கொழும்பில் சொற்பொழிவாற்றுப்பின் சுவாமிஜி யாழ்ப்பாணம் வர ஆந்து நாள்கள் எடுத்தன
- 2) இவர் இப்பிரயாணத்தில் 2 இரவுகள் நித்திரை செய்யவில்லை
- 3) இவரைச் சந்திக்க இந்தியாவிலிருந்து வந்த சீசாதர சீடரின் பெயர் சுவாமி நிரஞ்ஜனானந்தர்
- 4) யாழ்ப்பாண விஜயத்தின் போது தரிசனம் பெற்ற மக்கள் தொகை 15,000
- 5) விழாப்பந்தனில் சுவாமி விவேகானந்தரை வரலேற்று மாலை அணிவித்தவர் பெயர் நீதியரசர் செல்லப்பாபிள்ளை
- 6) யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் வேதாந்தம் பற்றிப்பேசிய சுவாமிஜி பேச எடுத்த நேரம் 1மணி 40 நிமிடங்கள் (100 நிமிடங்கள்)
- 7) இச்சொற்பொழியில் கூடிய மக்கள் கூட்டத்தின் தொகை 4 ஆயிரம்
- 8) சுவாமியின் சொற்பொழிவை அடுத்து தொடர்ந்து பேசியவர் ஸேவியர்
- 9) சுவாமி விவேகானந்தரின் ஊர்வலத்தில் முதலாவது வண்டியில் இருந்த இருவரின் தும் பெயர்கள் 1) ஸேவியர் 2) சுவாமி நிரஞ்ஜனானந்தர் 3) அப்புக்காத்து நாகவிங்கம்
- 10) வேதாத்தம் என்ற சொற்றொடரில் பேசிய சுவாமிஜியின் சொற்பொழியில் முக்கியமானவை
 - 1) ஆன்மா அழிவற்றது ஆரம்பமும் முடிவும் அற்றது; {ஆத்மாவின் மூலம்தான் கடவுளை உணர முடியும்;
 - 2) கடவுள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருவியாக இருக்கிறார்- எனவே நாம் எல்லா உயிர்களையும் வழிப்படுத்தல் மூலம் ஞானத்தைப் பெறலாம்.
 - 3) ஆத்மாவும் மனமும் ஒன்றில்; ஆத்மா மனதில் இருந்தும் உடலில் இருந்தும் வேறுபட்டது; ஆத்மாவின் இலட்சியம் விடுதலை; இவ் விடுதலையை மானிடப்பிறப்பினால் தான் அடையலாம்.
 - 4) ஆழந்த அன்பில் இருந்துதான் ஞானம் பிறக்கும்; ஞானத்தால் அழியாமை, பந்தங்கள் விடுபட ஆத்மா விடுதலை அடையும்.
 - 5) தான் தர்மங்களில் மிகவும் உயர்ந்த தர்மமாகிய ஆத்மீக அறிவு புகட்டல் மூலம் ஆன்மா விடுதலையை அடைய முடியும்.

SRI RAMAKRISHNA SARADHA SEVASHRAMA

Point Pedro.

BALANCE SHEET - 31st December 1993

	Rs. Cts.	Rs. Cts.
FIXED ASSETS		
Land & Buildings	280,185.29	
Furniture & Fittings	49,768.45	
Equipment & Water Pump	55,420.88	
Motor Car	53,000.00	
Bicycles	3,000.00	
Kitchen Utensils	3,223.05	
	<hr/>	<hr/>
	444,537.67	

CASH

Fixed Deposit - National Savings Bank	275,000.00	
In hand	17,000.57	
	<hr/>	<hr/>
	292,000.57	
Less - Bank of Ceylon, Point Pedro C/A o/d	7,507.50	284,392.97
	<hr/>	<hr/>
NET ASSETS	725,990.64	

REPRESENTED By:

ACCUMULATED FUND 1-1-93	744,359.49	
Less - Excess of Payments over Receipts	15,389.85	
	<hr/>	<hr/>
	728,990.64	

I have examined the Books of Accounts of Sri Ramakrishna Saradha Sevashrama, Point Pedro, and prepared the above Balance Sheet and Connected Accounts, together with the Schedule thereto, in accordance therewith and the information and explanations furnished

20th Dec. 1996
JAFFNA.

A. SOMASUNDARAMPILLAI B.A., F.C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT

RECEIPTS AND PAYMENTS ACCOUNT

for the Year ended 31st December, 1993

RECEIPTS	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.	Rs	Cts.
Donations - per schedule					185,524.00	
Interest on Fixed Deposits					44,550.00	
Sundries					5,500.00	
Sale of Books			78,662.75			
Less - Purchase of Books			55,000.00		23,662.75	
						259,236.75

PAYMENTS

Celebrations & Poojah

Sri Ramakrishna Jeyanthi	4,202.50
Sri Saradha Devi Jeyanthi	3,000.00
New Year Celebrations	894.00
Navarathri	295.00
Shrine Room Expenses	10,619.50
Poojah, Abishekam &	
Feeding - Kandavanam	10,109.50
Souvenir - Further payments - Net	4,255.00
	<u>33,375.50</u>

Social Relief & Services

Direct Relief to affected People	47,552.75
Educational Relief	8,806.00
Alms Giving & Feeding of	
the Poor	12,434.00
Ashram Students	20,834.00
An old lady in Ashram Care	12,163.50
Sri Saradha Devi Educational	
Scheme	4,100.00
Eye Camp	5,535.30
	<u>111,425.55</u>

Swami Vivekananda Centenary & Book Exhibitions

Convention Refreshments	3,583.00
Travelling & Transport	8,350.00
Videos, Photos &	
Advertisements	12,267.50
Educational Relief	7,186.50
Miscellaneous	5,904.00
Swami's travel to Calcutta	<u>22,462.00</u>
	59,753.00
General Expenses	
Printing & Stationery	549.50
Postage etc	3,285.75
Newspapers & Periodicals	2,009.50
Travelling	2,884.00
Establishment Expenses	15,097.25
Kandevanam Madam	
Maintenance	17,240.00
Donations & Charity	5,850.00
Bank charges & O/D Interest	1,738.90
Inmates Expenses	<u>21,898.65</u>
	70,051.55
	<u>274,603.60</u>
Excess of Payments over Receipts	<u>15,368.86</u>

SCHEDULE OF DONATIONS RECEIVED
Year ended 31st December. 1993.

M. Indrarajah, Urumpirai	1,000.00
Dr. M. K. Muruganandan, Maruthady, Pt. Pedro.	500.00
T. Ganeshalingam, Kipps Lane, Canada	885.25
T. Shivasundaram, Potpathy Road, Kokavil.	500.00
K. Kandasamy, Senanayaka Place, Dehiwela.	4,000.00
Mrs. B. Selvarajah, Regent Street, Colombo 10	500.00
C. Nadarsjah, Garshalton, Pard Road, U. K.	10,000.00
T. Y. Putra, Stuttgart, West Germany	2,000.00
Mrs. T. Chidampatapillai, Govt. Teacher's college, Kopay.	500.00
Dr. M. K. Muruganandan, Maruthady, Pt. Pedro.	500.00
Janaki Textiles, Pt. Pedro.	2,500.00
K. Kamalasegaran, N. S. B., Pt. Pedro	500.00
Dr. M. K. Muruganandan, Maruthady, Pt. Pedro.	1,000.00
Mrs. S. Yogarathy, U. K.	500.00
Mrs. A. Kantharoopan, Pamankada Road, Colombo 6.	1,000.00

Mrs. Rani Selvaratnam, Edmonton Road, Colombo 6	12,925.00
N. Sithamparapillai, Tilehurst, Reading, U. K.	6,990.00
T. Ganeshalingam, Canada	931.75
Mrs. P. Puvanendrampillai, Middlesex, U. K.	668.50
Mrs. B. Selvarajah, Regent Street, Colombo 10.	3,000.00
Mrs. B. Selvarajah, Regent Street, Colombo 10.	1,000.00
T. Ganeshalingam, Canada.	1,764.00
Mrs. Saradha Thayaparan, Essex, U. K.	3,500.00
S. Balakrishnan, Ontario, Canada.	501.00
Mrs. Radha SriRenganathan, De Vox Avenue, Colombo 4.	1,500.00
Standing Committee of Tamil Speaking People, U. K.	70,000.00
North East Tamil Society, Dr. M. Gunaratnam, Darlington, U. K.	17,500.00
T. Ganeshalingam, Canada.	885.00
S. Yeyahanthan, New South Wales, Australia.	920.00
Mrs. B. Selvarajah, Regent Street, Colombo 10.	1,000.00
N. Sithamparanathan, Tilehurst, Reading, U. K.	3,657.50
T. Ganeshalingam, Canada.	1,810.00
P. Ragupathy Wimbleton, U. K.	1,000.00
Mrs. Ramakrishnan, Colombo	2,000.00
V. Sivarajah, Duisberg, Germany	14,331.00
Mrs. Devagi Maheswaran, Ilford, U. K.	3,000.00
Kathirgamathamby, Viyaparimoolai, Point Pedro.	510.00
S. Balakrishnan, Ontario, Canada.	1,001.00
101 others under Rs. 500/-	9,244.00
	<hr/>
	185,524.00

SRI RAMAKRISHNA SARADHA SEVASHRMA

Point Pedro

BALANCE SHEET - 31st December 1994

	Rs. Cts.	Rs. Cts.
FIXED ASSETS		
Land & Buildings	280,185.29	
Furniture & Fittings	49,768.45	
Equipment & Water Pump	58,670.00	
Motor Car	53,000.00	
Bicycles	3,000.00	
Kitchen Utensils	3,223.05	
		<hr/>
		447,846.79

CASH

Fixed Deposit - National Savings Bank	275,000.00
In Hand	7,381.98
	<u>282,381.98</u>
<u>Less - Bank of Ceylon, Point Pedro, C/A. o/d</u>	<u>3,315.62</u>
NET ASSETS	279,066.36
	<u>726,913.15</u>

REPRESENTED BY:

<u>ACCUMULATED FUND - 1 - 1 - 94</u>	<u>728,990.64</u>
<u>Less - Loss of Water Pump - Cost</u>	<u>21,750.88</u>
Excess of Payments over Receipt	<u>5,326.61</u>
	<u>27,077.49</u>
<u>Add - Purchases - Water Pump - Capitalised</u>	<u>25,000.00</u>
	<u>726,913.15</u>

I have examined the Books of Accounts of Sri Ramakrishna Saradha Sevashrama, Point Pedro and prepared the above Balance Sheet and Connected Accounts, together with the Schedule thereto, in accordance therewith and information and explanations furnished.

26th Dec, 1996,
JAFFNA.

A. SOMASUNDARAMPILLAI B.A., F.C.A.,
CHARTERED ACCOUNTANT

RECEIPTS AND PAYMENTS ACCOUNT for the year ended 31st December, 1994

	Rs. Cts.	Rs. Cts.	Rs. Cts.
RECEIPTS			
Donations - per Schedule			623,475.50
Interest on Fixed Deposits			42,225.00
			<u>665,700.50</u>
<u>Less - Sale of Books</u>		133,331.00	
Less - Purchase & Transport of Books		<u>134,183.00</u>	852.00
			<u>664,848.50</u>

PAYMENTS

Celebrations & Poojah

Swami Vivekananda Jeyanthi &

Seminar	4,487.00
Sri Ramakrishna Jeyanthi	2,018.75
Sri Saradha Devi Jeyanthi	15,609.50
New Year Celebrations	672.00
Navarathiri	324.00
Shrine Room Expenses	25,226.55
Poojah, Abishekam &	
Feeding - Kandavanam	9,330.50
Poojah & Feedings at Temples	10,079.50
Souvenir	18,905.00
	<hr/>
	86,652.80

Social Relief & Services

Direct Relief to Affected People	122,631.00
Educational Relief	94,447.50
Alms giving & Feeding of the Poor	16,281.00
Ashram Students	30,642.60
An Old Lady in Ashram Care (Died)	29,073.00
Sri Sarada Devi Educational Scheme	17,350.00
Eye Camp	10,255.50
	<hr/>
	320,680.60

Swami Vivekananda Centenary & Book Exhibitions

Convention Refreshments	26,258.50
Travelling & Transport	46,566.50
Videos, Photos & Advertisements	39,925.89
Educational Relief	4,485.00
Miscellaneous	8,185.00
	<hr/>
	125,420.89

General Expenses

Printing & Stationery	2,471.00
Postage etc	6,864.75
Advertisemets	817.00
New spapers & Periodicals	8,442.50
Travelling	3,672.75
Establishment Expenses	33,791.75
Kandavanam Madam Maintenance	13,200.00
Donations & Charity	9,555.00
Bank charges & o/d Interest	1,661.77
Inmates Expenses	31,944.30
	<hr/>
	112,420.82 645,175.11

Excess of Receipts over Current Payments

19,879.39

Less - CAPITAL EXPENDITURE

Water Pump [to replace lost pump]	25,000.00
<u>Excess of payments over Receipts</u>	<u>5,326.61</u>

Year ended 31st December, 1994.

	Rs. etc
M. Selvamany Soorawathai, Chunnakam.	5,000.00
C. Ratnasingam, Alberta, Canada.	6,000.00
Mrs. R. Sri Renganathan, De Vos Avenue, Colombo. 4.	2,000.00
T. Ganeshalingam, Canada.	982.50
A. Vishnukumar, Tooting Broadway, London.	1,035.00
V. Mahadevan, Station Road, Colombo. 6.	700.00
V. Sivasubramaniam, Seychelles.	6,811.50
Mrs. P. Manivannan, De Silva Road, Dehiwela.	2,000.00
Dr. M. K. Muruganandan, Point Pedro	1,000.00
Mrs. Gowri Balagurusaran, Purioty East, Point Pedro Through Swami Ranganandjee, Hyderabad	2,000.00 15,145.74
Dr. P. Sri Pathmanathan, Purioty	1,000.00
T. P. Muthu Rajah, Forest office lane, Jaffna	500.00
G. Kumar, Victoria, Australia	1,000.00
C. Thevarajah 90, Mrs. V. Ganeshalingam, Colombo. 3.	5,000.00
Swami Atmaghananandaji Maharaj, Colombo. 6.	5,000.00
S. V. Sivarajah, Duisberg, Germany	14,331.00
Sathiambirthy, Transkei	5,000.00
SriPathy, D. S. I Sales Centre, Jaffna	1,000.00
Mrs. Kamalasundari, Sivakaanth, Colombo 6	2,000.00
M. Ravindrakumar, Colombo. 6.	500.00
Standing Committee of Tamil Speaking People, U. K	73,932.00
Mrs. Seevaratnam Ganeshambirthy, West Ryde, Australia	3,000.00
Mrs. Ramanathan, Wimbledon, U. K	3,000.00
K. Maniocavasagar, G. A, Jaffna	1,000.00
Bhavagen Sri Sathiya Sri Seva Samithi, Jaffna	1,000.00
Miss. M. Jeyakumari, Kudathanai	1,000.00
V. Ganeshalingam, Colombo. 4.	1,000.00
T. Ganeshalingam, Canada	888.00
T. Ganeshalingam, Canada	835.75

Mr & Mrs. V. S. Nagaratnam, Ontario, Canada	10,000.00
N. Sithamparapillai, Reding, U. K	3,625.00
Mrs. B. Selvarajah, Colombo. 10	500.00
K. Muttucumaru, Garges Lesgon, France	30,000.00
Principal, Veerasingam, Maha Vidyalaya, Meeselai	500.00
K. K. Vijaya Indra, Chulipuram	500.00
T. Ganeshalingam, Canada	871.75
Standing Committee of Tamil speaking People, U. K	72,138.26
Dr. Mrs. Chandra Gowri Jeyaseelan, Australia	5,000.00
K. Manivannan, Denmark	1,000.00
S. Balakrishnan, Scarborough, Canada	1,002.00
T. Ganeshalingam, Canada	1,721.50
Dr. (Mrs) Mangalam Krishnadason, U. S. A	9,500.00
Mrs. Maheswary Sabaratnam, Edmonton Road, Colombo. 6.	1,000.00
Mrs. B. Selvarajah, Colombo. 10	1,500.00
K. Kamalasegaram, N. S. B. Point Pedro	1,000.00
K. Shanmuganathan, Urban Council, Point Pedro	2,400.00
Palaly Teachers' College Hindu Society, Jaffna	1,000.00
T. Ganeshalingam, Canada	843.75
Kandasamy, Sri Sathiya Sai Centre, Jaffna	500.00
Kumarapasupathy, Jaffna	1,000.00
T. Ganeshalingam, Canada	834.00
Ilankai Tamil Sangam, New Jersey, U. S. A	282,635.75
S. Sathiyamoorthy, Transkei, South Africa	3,000.00
Mrs. Radha Vigneswaran, Colombo. 3.	1,000.00
Mrs. Kamalambigai, Point Pedro	500.00
Mrs. B. Selvarajah, Colombo. 10	3,500.00
179 others under Rs. 500/-	22,802.00
	<hr/>
	623,475.50

**SRI RAMAKRISHNA SARDHA SEVASHRAMA
Point Pedro.**

BALANCE SHEET - 31st December. 1995

	Rs. Cts.	Rs. Cts.
Fixed Assets		
Land & Buildings	280,185.29	
Furniture & Fittings	49,768.45	
Equipment & Water pump	54,915.00	
Motor Car	1,98,000.00	
Bicycles	3,000.00	
Kitchen Utensils	3,223.05	
		<hr/> 489,091.79

CASH

Fixed Deposits - National Savings Bank	275,000.00
National Savings Bank - Wellawatte	157.64
Cash in Hand	18,068.04
	<u>293,225.68</u>
Less - Loans N.S.B. Point Pedro	120,000.00
Bank of Ceylon, Point Pedro o/d	9,997.81
	<u>129,997.81</u>
	NET ASSETS
	<u>652,319.66</u>

REPRESENTED BY:

ACCUMULATED FUND - 1.1.95	726,913.15
Less - Excess of Current Payments over Receipts	74,593.49
	<u>652,319.66</u>

Note: Interest accrued on Loans - N.S.B. not taken to Account

I have examined the Books of Accounts of Sri Ramakrishna Saradha Sevashrama, Point Pedro and prepared the above Balance Sheet and Connected Accounts together with the Schedule thereto, in accordance therewith and the information and explanations furnished.
3.7.1997

A.SOMASUNDARAMPILLAI, B.A., F.C.A.,
CHARTERED ACCOUNTANT

JAFFNA

RECEIPTS AND PAYMENTS ACCOUNT for the year ended 31st December, 1995

	Rs. Cts.	Rs. Cts.
RECEIPTS		
Donations - Per Schedule		537,448.66
Interest on Fixed Deposits		28,425.00
		<u>565,873.66</u>
Less - Sale of Books	18,170.00	
Less - Cost & Transport of Books	<u>85,872.50</u>	67,702.50
(Books donated to Schools & Libraries)		498,171.16

PAYMENTS

Celebrations & Poojah	
Swami Vivekananda Centenary	10,375.00
" " Jeyanthi	9,724.00
Sri Ramakrishna Jeyanthi	14,099.25
Sri Saradha Devi Jeyanthi	8,628.75
Thirumurai villa	6,004.85
Silver Jubilee	3,143.00
Book Exhibition	1,764.00
New year & Pongal	1,396.00
Shrine Room Expenses	21,707.25
Poojah & Temple Expenses	<u>8,383.50</u>
	<u>85,425.00</u>

Social Relief & Services

Direct Relief to Affected people	121,558.75
Educational Relief	48,592.50
Sri Saradha Devi Educational Scheme	10, 150.00
Ashram Students	18, 479.75
Alms Giving & Feeding of the Poor	41, 812.06
Medical Aid & Eye Camps	62, 908.45
	<u>303,501.51</u>

General Expenses

Printing & Stationery	2,021.00
Postage	3,261.00
Periodicals & Newspapers	7,138.50
Travelling & Car Expenses	66,044.00
Eatestablishment Expenses	39,735.50
Kandavanam madam Maintenance	29,785.50
Donations & Charity	2,501.00
Bank charges o/d Interest	1,673.69
Inmates Expenses	31,677.35
	<u>183,837.54</u>
	<u>572,764.65</u>
Excess of Current payment over Receipts	74,593.49

CAPITAL TRANSACTIONS

Receipts - National Savings Bank - Loans 120,000.00

Payments - Addl. for purchsae of Car 45000.00

Sewing Machine	6025.00
	<u>51025.00</u>

Less - Transfer Sewing

Machine	9780.00	41,245.00	78,755.00
---------	---------	-----------	-----------

Excess of Receipts over Payments 4,161.51

Dr. (Mrs) Mangalam Krishnadason, Demington Place, U.S.A.	7,291.00
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Ontario, Canada	821.75
V. Sivasubramaniam, Seychelles	4,871.12
Mrs. M. Thiruvathavoorar, Beach Road, Point Pedro	500.00
Kathirgamathamby, Viyaparimoolai, Point Pedro	5100.00
S. Sivapalan, Murugesar lane, Point Pedro	600.00
The Manager, National Savings Bank, Point Pedro	1,500.00
Jeyakumar, Ontario, Canada	2,000.00
K. Thayaparan, Barking, U. K.	3,827.50
C. Ratnasingam, Edmonton, Canada	5,000.00
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	881.75

Dr. T. Kanagasuriyam, Thambisetty, Point Pedro	1,000.00
K. Thayaparan, Barking, U. K.	3,900.00
K. Sri Pathy, D. I. Shop, Jaffna	1,000.00
K. Kamaiasegaram, National Savings Bank, Point Pedro	1,000.00
V. Ganeswaran, Brunei	3,000.00
A. Nagarathnam, Kugan Studio, Point Pedro	1,000.00
T. Kaneshalingam, Manearrat, Crescent, Canada	818.00
Kanapathipillai, Point Pedro	1,000.00
A. Vishnukumar, Tooting, London	1,128.75
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	818.00
Standing Committee of Tamil speaking People, London	58,274.00
Magai Tamil Sangam, New Jersey, U. S. A.	210,226.59
Mrs. Saraswathy Adichebayalingam Point Pedro	1,500.00
Dr (Mrs) Mangalam Krishnaswami, Los Angeles, U. S. A	9,806.00
R. Shivapathesundaram Scarborough, Canada	1,744.50
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	817.25
Standing Committee of Tamil speaking People, London	58,274.00
S. Hamirugan, Clarence Avenue, U. K.	1,000.00
Dr. H. Puvendran, Surrey, U. K	3,000.00
Mr. & Mrs. N. Thavarajah, Switzerland	5,000.00
K. Kamaiasegaram, National Savings Bank, Point Pedro	500.00
Dr. Nagarathnam, Chevron Crescent, Canada	3,600.00
Miss. M. Jeyekumar, Kudathassai, G. T. M. S	500.00
C. Thavarajah, Victoria, Australia	5,000.00
K. Kamaiasegaram, National Savings Bank, Point Pedro	1,000.00
Miss. Renuka Kandasamy, Australia	1,500.00
K. Ratnasingam, Edmonton, Alberta, Canada	1,775.50
Mrs. Vimelasundari Ravendran, Colombo 6	2,000.00
Mrs. M. Sabaratnam, Killipone	1,500.00
Dr. (Mrs) Tilagh, Australia	3,000.00
T. P. Muruganah, Kulankkurai, Kokkuvil	500.00
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Ontario, Canada	868.75
Mrs. Padma Manicavasagar, Ebbs Place, Colombo 5	5,00.00
Nagarathnam, Arasady lane, Point Pedro	5,000.00
Sri Ramakrishna Sareetha Samithi, Colombo 6	10,000.00
Dr. (Mrs). Paramahswary Sinnappan, Tiruvanitev	1,000.00
Standing Committee of Tamil speaking Peoples, London	78,332.95
Dr. M. K. Muruganandam, Maruthady, Point Pedro	1,000.00
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Garsila	910.25
T. Kaneshalingam, Mansarrat Crescent, Ontario, Gapada	907.00
M. Shanmugasundaram, Bank of Ceylon, Chavakaccheri Illegihlo, Point Pedro	500.00
Dr. (Mrs) Mangalam Krishnaswami, U. S. A	10,000.00
89 others under Rs. 500/-	6,460.00
	537,448.66

SRI RAMAKRISHNA SARADHA SEVASHRAMA
Point Pedro.

RECEIPTS AND PAYMENTS ACCOUNT
for the year ended 31st December, 1996

Rs. Cts. Rs. Cts.

RECEIPTS

Donations - per Schedule	282,643.25
Interest on Fixed Deposits	28,700.00
Sale of Books etc	13,339.00
Gifts personal to Swami Chitrapanandajee	<u>62,550.00</u>
	<u>387,232.25</u>

PAYMENTS

Celebrations & Poojah

Swami Vivekananda Centenary	6,125.00
Swami Vivekananda Jeyanthi	8,785.00
Sri Ramakrishna Jeyanthi	9,086.25
Sri Saradha Devi Jeyanthi	4,757.00
Deepavali & Navarathiri	679.50
Shrine Room Expenses	14,226.50
Poojahs & Temple Expenses	<u>3,302.50</u>
	<u>46,961.75</u>

Social Relief & Services

Direct Relief to affected People	88,356.85
Educational Relief	24,420.00
Sri Saradha Devi Endowment Scheme	9,000.00
Ashram Students	12,660.00
Alms Giving & Feeding of the Poor	37,974.50
Medical Aid and Eye Camps	<u>31,876.85</u>
	<u>204,288.20</u>

General Expenses

Printing & Stationery	4,833.50
Postage etc	3,750.50
Books & Periodicals	7,340.00
Travelling & Car Expenses	8,295.00
Establishment Expenses	12,107.50
Kandavanam Madam Maintenance	6,027.00
Bank Charges & o/d Interest	2,524.24
Donations & Charity	1,250.00
Inmates Expenses	<u>28,571.50</u>
	<u>74,699.24</u>
	<u>325,949.19</u>
	<u>61,283.06</u>

Excess of Current Receipts over Payments

CAPITAL TRANSACTIONS

Receipts - Withdrawal N. S. B Fixed Deposit	75,000.00
Payments - Buildings	43,214.00
Peedam for Shrine	59,700.00
<u>Excess of Receipts over Payments</u>	<u>101,914.00</u>
	<u>26,914.00</u>
	<u>34,369.06</u>

SRI RAMAKRISHNA SARADHA SEVASHRAMA,
Point Pedro

BALANCE SHEET 31st December, 1996

	Rs. cts.	Rs. cts.
Fixed Assets		
Land & Buildings	322,399.29	
Furniture & Fittings	109,468.45	
Equipment & Water pump	54,915.00	
Motor Car	98,000.00	
Bicycles	3,000.00	
Kitchen Utensils	3,223.05	
		591,065.79
CASH		
Fixed Deposits - N.S.B, point pedro	200,000.00	
National Savings Bank - Wellawatte	40,511.64	
Cash in Hand	15,983.04	256,494.68
		847,500.47
<u>Less</u> - Loans - N.S.B, Point Pedro	120,000.00	
Bank of Ceylon, point Pedro	13,897.75	133,897.75
NET ASSETS		713,602.72
REPRESENTED BY -		
ACCUMULATED FUND - 1.1.96		652,319.66
Add: Excess of Current Receipts over payments		61,283.06
		713,602.72

Note: Interest Accrued on Loans - N.S.B - not taken Account

I have examined the Books of Accounts of Sri Ramakrishna Saradha Sevashrama, Point Pedro and prepared the above Balance Sheet and Connected Accounts, together with the Schedule there to, in accordance therewith and the information and explanations furnished.

3.7.1997
Jaffna.

A. SOMASUNDARAMPILLAI, B.A., F.C.A.,
CHARTED ACCOUNTANT

SRI RAMAKRISHNA SARADHA SEVASHRAMA,
Point Pedro

DONATIONS RECEIVED

Year ended 31st December 1996

	Rs. cts
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	960.25
A. Karunanithy, Rajaji Nagar, Madras.	1,000.08
C. Ratnasingam, 49th street, Alberta	5,200.00
K. Kamalasegaram, Manager, National Savings Bank, Point Pedro.	1,000.00
S. Sathiamoorthy, Transkei South Africa	4,048.00
A. Nagaratnam, Kugan Studio, Point Pedro	500.00
Mrs. S. Ratha, Ashfield, Australia	2,000.00
V. Arumugam, Bank of ceylon, Jaffna	5,00.00
Dr. (Mrs) Mangalam Krishnadason, Los Angels, U. S. A.	10,000.00
T. S. Nadarajah, Kumarasamy Veethy, Jaffna	500.00
Dr. (Mrs). Mangalam Krishnadason, Los Angels, U. S. A.	10,000.00
T. Manicavasagar, Point Pedro	1,000.00
S. Balakrishnan, Ontario, Canada	1,003.00
Hindu Heritage Hawaii, U. S.A.	1,000.00
A. Somasundarampillai, Jaffna.	500.00
Mrs. M. Nadarajah, Sarasalai	1,000.00
Standing Committee of Tamil Speaking People (Scot). U. K	78,332.95
Sellathurai, Alvai	500.00
A. Nagaratnam, Kugan Studio, Point Pedro	500.00
Mrs. T. Jeyamohan, Switzerland	2,000.00
Rev. Swami Renganandaji. R. K. Math. Hyderabad	20,000.00
R. Vishnukumar, Tooting, Broadway, London	1,200.00
N. Sathasivam, Point Pedro	500.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat, Crescent, Canada	960.25
V. Mahadevan, Station Road, Colombo. 6.	2,000.00

K. Sri Pathy, Usan, Mirusuvil.	1,000.00
S. Balakrishnan, Ontario, Canada	1,000.00
A. Somasundarampillai, Jaffna	500.00
S. Sathiamoorthy, Transkei, South Africa	5,000.00
Dr. V. Nagarjunam, Scrrbrough, Ontario, Canada	5,000.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	977.25
Mrs. Naganeetha Puvendran, Colombo	1,000.00
A. Ngiertnam, Kugan Studio, Point Pedro	1,000.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	1,855.10
N. Mahendran, Manohari, Point Pedro	1,000.00
Miss. Vimla Nadarajah, Vidyalaya Road, Trinco	1,000.00
Mrs. SP. Kulasegaraw, Palm Grove, Colombo. 3	2,000.00
Mrs. Radha vigneswaran, Palm Grove, Colombo. 3.	3,000.00
M. Shanmugasundaram, Bank of Ceylon, Jaffna	500.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	1,966.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	983.00
Dr. R. Raja Rajeswaran, K. K. S Road, Jaffna	2,000.00
V. Sivarajah, Duisburg, Germany	17,848.00
P. Satchithanantham, Ebert Place, Colombo. 5.	7,500.00
Mrs. Sivalingam, Peoples Bank, Nelliady	1,000.00
Manger & Staff, Bank of Ceylon, Point Pedro	1,400.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada.	951.50
Mrs. Indra Veeravagu, Main Street, Point Pedro	1,000.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	951.50
A. Navaratnasamy, Manshati, Point Pedro	500.00
K. Balasubramaniam, Teacher, Point Pedro	500.00
V. Sivarajalingam, Alval West, Alval	650.00
Mrs. Nageswary Mylvaganam, Karaveddi	500.00
T. P. Marugaiah Kasipillaiyar Kovilady, Kokuvil	500.00
A. Nagaratnam, & N. Kugan, Point Pedro	1,000.00
Mrs. P. Pathmini, Point Pedre	700.00
Gift Vouchers, Well Wisher, Colombo	3,000.00
V. Thavarajah, Victoria, Australia	5,000.00
T. Ganeahalingam, Mansarrat Crescent, Canada	988.00
Dr. (Mrs). Mangalam Krishnadason, Indiana, U. S.A	26,000.00
Mr. & Mrs. J. Jeyakumar, Adechaya Bavan, Point Pedro	500.00

B. Thavapalan, Point Pedro	500.00
Dr. V. Negaratnam, Ontario, Canada	7,500.00
N. Karthigeyan, School lane, Colombo. 3.	5,000.00
N. Mahendran, School lane, Colombo. 3.	5,000.00
Well Wishet, Kopay	1,000.00
T. Ganeshalingam, Mansarrat Crescent, Canada	997.25
Mrs. S. Muthucumaraswamy, Arasady lane, Point Pedro	2,000.00
T. Caneshalingam, Mansarrst Crescent, Cañada.	1,926.20
Dr. S. Sri Satkunarajah, University of Jaffna	500.00
M. Nadarajahsundaram, Arthiady, Point Pedro	600.00
Principal & staff, Attiar Hindu College,Neervely	10,645.00
109 others under Rs. 500/-	<u>282,643.25</u>

சம்சார வாழ்க்கையில் இருந்தால் என்ன? அனைத்தையும் அவருக்கே அர்ப்பணம் செய்து அவளீடம் சரணமடைந்து விடு. அதன் போகு உனக்கு எவ்விதத்தில் கஷ்டமும் இராது. யானும் அவனு அருளாலே நடைபெறுகின்றன என்பதை அறிவாய்.

படகு தண்ணீரில் இருக்கலாம். ஆனால் தண்ணீர் படகினுள் நுழையக் கூடாது. மனிதன் உலகத்தில் வாழலாம் ஆனால் உலக ஆசை அவளீடத்தில் இருக்கக் கூடாது.

— பாகவான்

ஸ்ரீ ராமசுநானர்

பூபாலசிங்கம் புத்தகாலை

வியாபாரிகளுக்கு விசேட கல்வுடன்
வீற்பணனயாசிக எகான்னாருக்கின்றன!

- ★ கலை விதங்கள் கலைநிலைகள்
- ★ ராஸ விதங்கள் டபிலிக்
- ★ புத்தகாலை வார்த்தை படிகள்
- ★ தென்னிந்திய நடிப்பு உதவுவாகை, நூல்கள்
- ★ கொழுஷா - மார், அமைத்து பந்து விதங்கள்

அனைத்திற்கும் யாற்றங்கள் ஒன்றி ஒரு இடம்:

பூபாலசிங்கம் புத்தகாலை

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

மாப்போன்றம்.

பாலூன் சபிக்கிள் பீஷ்காஸ்

எமது முருங்கையாளர்கள், ஒன்றிருக்கி,
ஆதாவாசர்களுக்கு ஒது நற்றிச்சல்!

- ஃ ஹுக்கை நீலாநாதப்ரஸி஦் சபிக்கிள்
- ஃ சபிக்கிள் கூரிச்சாக்காளா
- ஃ சூடியை டீ மாக்கூந்
- ஃ T. V. டீ டெப் டீ இழந்திருப்பு
- ஃ எமது ஸ்தாவாந்தின் விழுவான் பொந்திகள்
எமது பிபத்துவங்கு இங்கா
துவங்கா மூலநாயில் பெற்றுக்கொள்ளவர்க்
விப்புக்களுக்கு கொட்டர்பு கொள்ள வேண்டு முன்வரி:

ராஜன் சயிக்கிள் வேக்ஸ்

பிரதான வீதி,

பருத்தித்துறை

‘ மனிதனுக்கு மன அமைதியைத் தருவதுதான்
உத்தின் அடிப்படை இலட்சமாகும்.’’

— சுவாமி
விவேகானந்தர்

சுகலவிதமான கட்டிடப் பொருட்களையும்
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இராகுகூரியன்ஸ்
விற்பனை நிலையம்

பிரதான வீதி,
பருத்தித்துறை.

PHOTOSTAT

**VERY SOON COMPUTER PRINTING
WILL BE UNDERTAKEN
PLEASE CONTACT**

JEGA MOTORS
Nelliady,
KARAVEDDY.

ராஜன் வீடியோ முவிஸ் சென்றர்

- * உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெறும் மங்கள விழாக்கள், பொது விசேஷ வைபங்கள் அனைத்தையும் சிறந்தமுறையில் நவீன மிக்சர், மற்றும் நவீன கமராக்கள் கொண்டு வீடியோ படம் பிடிப்பதற்கும்,
- * மற்றும் பழைய புதிய தமிழ்த் திரைப்படங்களை உடனுக்குடன் வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளவும்,
- * மற்றும் போட்டோசெற், வெமனெற்றிங் செய்து கொள்ளவும்

★ இன்றே நாடுங்கள் ★

ராஜன் வீடியோ முவிஸ் சென்றர்

பழைய பஸ் நிலையம்,

பருத்தித்துறை.

எங்கள் நல் வாழ்த்துக்கள்

திரு வீடியோ விலை

புகைப்படப்பிடிப்பாளர்

நவீன்டில்,
 கரணவாய் வடக்கு,
 கரவெட்டி.

முத்தவிநாயகர் கோவிலடி,
 கரணவாய் தெற்கு,
 கரவெட்டி

RIDEE REKHA

PREMIUM SAVINGS CERTIFICATES

The surest way to save for all your tomorrows

NATIONAL SAVINGS BANK

POINT PEDRO

வளமான வருஷகாலத்திற்கு வழி கட்டும்

தேசிய செமிப்பு வங்கி

ரிதிரோகா

பரிசூலியச் செமிப்புச் சான்றிதழ்கள்
பணத்தைச் சேர்க்க மதிநுட்பானவழி

தேசிய செமிப்பு வங்கி

பருத்தித்துறை

The mind is everything
It is in the mind alone
that one feels pure and
impure, A man, first of all
makes his own mind
guilty and then alone
he sees, another man's guilt.

- Sri Sarada Devi

EPILOGUE

We are indeed ever grateful to all elder Revered Monks of the Ramakrishna order for their guidance and blessings. We offer our Salutations to our most Revered Guru and to all other Revered Monks.

We have a word of praise to Our donors devotees and advertisers. We are equally indebted to Bharati Pathippakam for the excellent work in bring out this Souvenir.

Swami Chidrupananda
Swami – in – Charge